

മലയാളമാസ്

വാരിക

പത്രാധിപർ:

എസ്. കെ. നായർ

പുസ്തകം 3

ഭാഗം 11

1140 കക്കടം 16

the malayalanadu weekly, quilon August 1, 1971

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

ഭവനം

നീപ്പാൽ-ഹാജിമാലാംഗ്-ബോംബെ

—മംഗലശ്ശേരി 4

സൃഷ്ടിയും പകർത്തലും ദൃശ്യകലകളിൽ

—കെ. രാമചന്ദ്രൻനായർ 13

സ്ഥിരമായ അസ്ഥിമാടത്തിൽ പി

ന്നിൽ —ശ്രീദേവീചണ്ഡു 26

കാർട്ടൂണിസ്റ്റ്. പി. കെ. മന്ത്രി

—ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻനായർ 41

കവിത

വസുന്ധര പാട്ടന

—അപ്പൻ തമുളു 29

വീട്ടുംബന്ധം —സീലംമ്പേരൂർ 49

കഥ

കൂടിയാട്ടം

—ഭാരതയിൽ അരവിന്ദൻ 18

സംഗമം —കലടവാസുദേവൻ 38

വിവാഹം സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമി

യിലും —എം. എം. വർഗ്ഗീസ് 44

നോവൽ

ജനറൽ ചാത്തൻസ്

—വി. കെ. എൻ. 8

ഞാൻ—ഞാൻമാത്രം

—വി. ടി. നന്ദകുമാർ 20

തകർച്ചിറകുകൾ

—ഖലിൽ ജിബ്രാൾ 35

സ്ഥിരപംക്തികൾ

വായനക്കാരുടെ കത്തുകൾ 2

മരിച്ചവരെ ബഹുമാനിക്കുക

—എം. കൃഷ്ണൻനാർ 20

ബൈബിൾ —ഇംഗ്ലീഷ് 56

സ്ത്രീകൾ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി

—ലീലാപിള്ള 61

ബാലലോകം

65

റോബോട്ടറും —ഗവർ 69

അളവുകോലുകൾ —അറവിന്ദൻ 72

മുഖച്ചിത്രം: ഫോട്ടോ— ശിവൻസ്

അടുത്തലക്കത്തിൽ ചിലതു്

ഭവനം

ശാപമോചനമില്ലാത്ത ബംഗാൾ

—കണ്ണിയാപുരം രാമചന്ദ്രൻ

ബുദ്ധനും ഗാന്ധിയും ഈ ഭാരതം

കണ്ടിട്ടില്ല —മംഗലശ്ശേരി

ഒരു സാഹിത്യസഭയും

—എം. ടി. എൻ. നായർ

കവിത

അഗാധതയിൽ —നന്ദിനി സത്പതി

കോഴിക്കോട്ടെ പക്ഷികൾ

—എ. സി. കെ. രാജ

താക്കോൽ എന്താ കയ്യുണ്ടു്

—യു. ഫൽഗുനൻ

കവിതകൾ

അരിപ്രാവുകൾ

—ആർ. രാമചന്ദ്രൻനായർ

ചെറുകുറിയെ കണ്ടില്ല

—ചുവിയൂർ രവീന്ദ്രൻ

കൂടാതെ മൂന്നു നോവലുകളും മറ്റു സ്ഥിരപംക്തികളും

വായനക്കാരുടെ കിരളകഥ

**ആത്മവിനെ കാണുവാൻ
കഴിയുന്നില്ല**

"സ്വന്തിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടങ്ങളിൽ മലയാളഗാനകാകിലത്തിന്റെ "സ്വന്തിക്കുന്ന ആത്മാവിനെ" കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നു വേദപുർവ്വം ശ്രീദേവി ചങ്ങമ്പുഴയെ അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കറച്ചുകുടി യഥാർത്ഥമായ ഒരു വർണ്ണന ദർശ്യവതയെ മാത്രം ചുഷണം ചെയ്യാതെ, ആ ഗ.നഗസവ്യനെക്കുറിച്ചു സഹൃദയരായ വായനക്കാർക്കു നല്ല മായിക്കു നില്ക്കട്ടെ?

—വേണ, മേലാറന്തർ.

ഒണ്ടുംകുടി സാധ്യമോ?

"ജൂലൈ 11-ാം തീയതി ലക്കത്തിൽ വന്ന ശ്രീ. ശരച്ചന്ദ്രന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു മോജിക്കാർ കഴിയുന്നില്ല, ശ്രീ. ചങ്ങമ്പുഴ നല്ല ഒരു കവി ആയിരിക്കാം. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല ഭക്തനും കർമ്മസ്ഥാനം ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലല്ലോ"

—വി. പി. രാമകൃഷ്ണൻ,
മദ്രാസ്.

പരിപൂർണ്ണ വിജയം

നായാളനാടിനു സ്ഥിരംവായനക്കാരെ നേടിക്കൊടുത്തിരുന്ന തുടച്ചുയായ പാക്കി കളിൽ ചിലവെടുത്തതിനാലും, അവയിലും ഒരു പട്ടികുടി മുഖിൽ നീല്ക്കുന്ന പുതിയ പാക്കികളു രംഭിച്ചതിനാൽ അഭിനന്ദനങ്ങൾ. പുതിയ ചില പാക്കികളുടെ വാഗ്ദാനവും സന്തോഷം നല്കുന്നു. തികളാഴ്ചകളെ കാത്തിരിക്കാൻ ഇപ്പോൾ സഹായിക്കുന്ന വിഭവം "ചാത്തൻസ" തന്നെ. പക്ഷേ, എവിടെ സാറെ. കടൽക്കിഴി? വി. പി. രാമകൃഷ്ണൻ, പ്രതിഷ്ഠ നല്ലനുണ്ടു്, എല്ലാകൊണ്ടും മലയാളത്തിലെ ആനുകാലികപ്രസിദ്ധം

മലയാളനാട്

ഒരു പുതിയ കഥാകൃത്തിനെ
അവതരിപ്പിക്കുന്നു!
സുപ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരനായ

എ. സി. കെ. രാജാ

നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിനു നല്കുന്ന മികച്ച സംഭാവന!

കോഴിക്കോട്ടെ

പക്ഷികൾ

(ചെറുകഥ)

അടുത്തലക്കത്തിൽ വായിക്കുക!

കണ്ടങ്ങളുടെ മുൻപന്തിയിലേക്കെത്താനുള്ള ശ്രമം പരിപൂർണ്ണമായും വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

—കെ. എം. മൊസ്സ്ൻ,
കൊച്ചി-2.

**സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളിൽ
നിസ്സംഗതമോ?**

ശ്രീ. കെ. പി. ശരച്ചന്ദ്രൻ എഴുതിയ കറിച്ചു് സാമാന്യമോദമുള്ള നിമിക്കാത്ത വിധത്തിലായിരുന്നു.

ശ്രീമതി ചങ്ങമ്പുഴ ഒരു സംഹിതയാ വകൈകൊണ്ടുംചെയ്യുകയായിരുന്നില്ല തന്റെ സ്വകാര്യജീവിതത്തിലെ ചില സുരണകളുടെ ചുരുളഴിക്കു മാത്രമായിരുന്നു. ഒരു വെറും ഗൃഹസ്ഥനായ ആ സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണകൾ എഴുതുമ്പോൾ നിസ്സംഗതയായ സമീപനത്തോടെ എഴുതേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണു് സ്വന്തം അനുഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ എവിടെയാണു് നിസ്സംഗത?

ഇ. മ. രാജാ വർമ,
എറണാകുളം.

— 0 —

Travelling Abroad?

For Passport, Visa, Health Formalities, 'P' Form, Student Concession, Emigrant Fare, Pay-Later-Plan, Reservations, all Government Formalities; in fact for any assistance connected with your travel requirements,

please contact us at: Madras: Indian Overseas Bank Bldg., Mount Road, Tel. 86193 □ Madurai: c/o Indian Airlines, Pandyan House, West Perumal Maistry St., Tel. 22795, Res. 26668 □ Coimbatore: c/o Indian Airlines, India House, Trichy Road, Tel. 22208, Res. 22064 □ Cochin: Air-India House, Ernakulam South, Tel. 31295, Res. 3450 □ Hyderabad: c/o Indian Airlines, Busheer Bagh Road, Tel. 32951, Res. 36292 □ Bangalore: 64, Mahatma Gandhi Road, Tel. 50615 & 51344, Res. 3262

or Indian Airlines, our General Sales Agents (except at Madras) or your Travel Agent.

AIR-INDIA

AI 9859

വാസ്തവമനുസരിച്ച് അവിടുത്തെ നാട്ടിൽ തന്നെ എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണ് സുന്ദരിയായ കാഞ്ചി ജനിച്ചത്. ബാല്യകാലത്തുതന്നെ അവിടെയുള്ള മുഴുവനാളുകളേയും ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുവാൻ കാഞ്ചിയുടെ മെയ്യഴകിനു കഴിഞ്ഞു. മാതാപിതാക്കളെയൊഴിച്ചാൽ കാഞ്ചിയുടെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നത് ജയറാംതാക്കുറാണ്. അവൻ ചിരിക്കാൻ പറയുമ്പോൾ അവർ ചിരിക്കും. കരയാൻ പറയുമ്പോൾ കരയും. കളിക്കുകയെന്നത് ജയറാമിനെത്തന്നെ അവർക്കു ജീവിതസഖാവായിക്കിട്ടി. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സൗഭാഗ്യം മുഴുവൻ തന്റെ കൈകളിൽ കിടന്നു തുടങ്ങിയതായി അവർക്കു തോന്നി. ആദ്യരാത്രിയിൽ ശക്കനായ അവന്റെ മാറൽ തട്ടൻ രോമാഞ്ചമാൻ വിണ്ണോൾ അവർ കരുതി, ഈ ലോകം തന്നെക്കുറേയൊന്നു സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്ന്. ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി, വിവാഹത്തിന്റെ പത്താം ദിവസം. അന്ന്...അന്ന് കാഞ്ചിയുടെ വാചകങ്ങളിൽത്തന്നെ കേൾക്കുക.

"...അന്നുരാത്രി വിഷാദത്തോടെയാണ് വന്നുകയറിയത്, ഏറെനേരം നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: "എന്തുപറ്റി?" "ഒന്നുമില്ല കാഞ്ചി" മേനായമായിരുന്നു മറുപടി. "നമുക്കുണ്ടുപേക്കും ജോലിയില്ല. നീ വിറകൊടിച്ചുവിറുന്ന് എത്രനാൾ വീട്ടിലുവരുത്തും. നമുക്ക് ഇൻഡ്യയിലേക്കു പോകാം. ഗുക്കുകൾക്ക് അവിടെ ജോലികിട്ടാൻ എളുപ്പമാണ്. നമുക്കും പോയാലേതാ കാഞ്ചി." എന്റെ സന്തോഷത്തിനതിരില്ലാത്തതും, ഞാൻ അത്യന്താത്മതോടെയാണ് സമ്മതം മളിച്ചത്. നാലുദിവസത്തിനകം യാത്രയുടെ ഏല്പിടുകൾ പൂർത്തിയാക്കി. പണം എവിടെനിന്നു കിട്ടി എന്ന ചോദ്യത്തിന് "അതൊക്കെ കിട്ടി" എന്നു മരുമനായിരുന്നു ജയറാമിന്റെ മറുപടി. യാത്രക്കുടയിലെ സ്ഥലങ്ങളേതൊക്കെയാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞാനാദ്യമായി ഈ സ്ഥലങ്ങളൊക്കെ കാണുകയായിരുന്നു.

ഏതാനുംദിവസത്തെ യാത്രയ്ക്കുശേഷം ഞങ്ങൾ ഹാജിമാലാംഗ് കുന്നുകളിലെത്തി, "ഇതെവിടെയാണ്?" "നിനക്ക് 'ബോമ്മർവാഡി' കാണണ്ടേ. ആ പുണ്യസ്ഥലം കണ്ടിട്ട് നമുക്കു ബോംബയിലേക്കു പോകാം." എന്റെ എല്ലാമായ മനുഷ്യനാണ് പറയുന്നത്. ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു.

പുല്ലുമേഞ്ഞ സാമാന്യം വലിയ ഒരു പഴക്കേയിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു. നിനക്കു വിശ്വസനീയല്ലേ? ഞങ്ങൾ ആഹാരം കഴിക്കാനിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ തടിച്ച മൊർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോളിൽത്തട്ടി, എനിട്ട് ചെവിയിലെ തോലു പിറുപിറുത്തു. എഴുന്നോറുകൊണ്ട് എന്റെ ഭർത്താവു പറഞ്ഞു: "നിന്റെ വേഷം മാറണം. ഈ രാപ്പോളി വേഷത്തിൽ ബോംബെയിലേയ്ക്കു പോകേണ്ട. ഞാൻ അടുത്ത മാർക്കറ്റിൽപോയി സാരിയും മറ്റും വാങ്ങിവരാം. നീ അതുവരെ അകത്തുപോയി ഇവിടുത്തെ അമ്മയോടുകൂടെ പാറത്തിരിക്കൂ." അദ്ദേഹം ആ തടിച്ച മനുഷ്യനോടൊത്തു പുറത്തേയ്ക്കു പോയി. മനിക്കൂറുകൾ മനപ്രസാദങ്ങളെപ്പോലെ കടന്നുപോയി. അദ്ധ്വാനിതായപ്പോൾ എന്റെ എല്ലാ ശക്തിയും വാൻപോയി. ഞാൻ ആർത്തലച്ചു കരഞ്ഞു. ആ കരച്ചിൽ നിങ്ങളുണ്ടുപോയപ്പോൾ, ആ തടിച്ച മനുഷ്യൻ ഒരു കടലാസു നീട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "നീയെന്തിനുകരയുന്നു. നീയെന്ന കൊണ്ടുവന്ന ഏജൻറ് നിന്നോടൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ? നീയെന്ന 2500 രൂപയ്ക്ക് ഞങ്ങൾക്കു വിറ്റൊരിക്കലാണ്. ഇനിയെന്തിന് പട്ടിയെപ്പോലെ മോങ്ങണം...മടുപ്പിച്ചു മരോന്തനായ ആ നക്രൂജീവി എന്ന പിടിച്ചു തെരിച്ചു, ഞാനെകിൽപ്പോൾ ഉരക്കുപോലത്തെ ആ രക്ഷസന്റെ കരങ്ങൾ തുടരെ എന്റെ കവിളുകളിൽ പതിഞ്ഞു. കിഴക്കോട്ടുകായ കൊക്കുകൾ നിറഞ്ഞു. കുന്നുകൾ നിറഞ്ഞു ഈ ഹാജിമാലാംഗിൽ മക്ഷപ്പൊടൻ വഴിയെ ചിടോണ്. ഞാൻ ബോധരഹിതയായി കിടക്കയിലേക്ക് മറിഞ്ഞു. മലയടിവാരം

ത്തിൽ ആഞ്ഞുവീഴുന്ന കാരറിന്റെ ചുളംവീളിയിൽ എന്റെ ബോധം വിലയം പ്രാപിച്ചു."

"നിപ്പാൾക്കരിയായ കാഞ്ചി അന്ന് മരിച്ചു. അന്ന് മരറോടെ കാഞ്ചി ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. മുന്നൂറുകൾക്കുള്ളിൽ ഞാൻ സാരിയുടുക്കാനും പാദുവകളണിയാനും പരിശീലിച്ചു. ഞാൻ അതിവേഗസുന്ദരിയാണെന്നും അതുകൊണ്ട് ചോദിക്കുന്ന മുകുകിട്ടാമെന്നും ആ തടിയൻ ഇവിടെത്തെ അമ്മയോടു പലപ്പോഴും പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു ദിവസം രാവിലെ എന്നെ അവർ അണിയിച്ചൊരുക്കി. പട്ടസാരിയിലും ആഭരണങ്ങളിലുമായി പൊതിഞ്ഞു. അന്ന് ഉച്ചയായപ്പോൾ ആരോഴുപേർ ഞാനിരുന്ന മുറിയിലേക്ക് വന്നു ഒരു പ്രതിയേയുടെ അംഗം ഗിന്ദോക്കുന്നതുപോലെ അവരെ നോക്കി അവിടെ പാർത്തിയിരിക്കുന്ന

മംഗലശ്ശേരി

പ്രപഞ്ചം മേയ്ക്കുവാറ് ചിരിക്കും. ഞങ്ങൾ ആർത്തലച്ചു ചിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിലുള്ളിൽ അഗ്നിപുരുഷന്റെ പൊട്ടിത്തറിക്കയാണെന്ന വിവരം നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ?

ഇങ്ങിനെ എത്രയെത്ര കാഞ്ചിമാരുടെ കഥകൾ എല്ലാ പത്രപ്രവർത്തകരെയും തെളിച്ചു. ഒരു കാഞ്ചിയുടെ കഥ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയെന്നുയള്ള. "ഫോട്ടോ എടുക്കുന്നതിൽ വ്യാധാമുണ്ടോ" എന്ന ഫോട്ടോഗ്രാഫർ ചോദിച്ചു. കാഞ്ചി പറഞ്ഞു: "എന്തിനു വിഭാധം? ജീവിതത്തിലെല്ലാം നശിച്ച നിർഭാഗ്യമായ എന്റെ ചിത്രം നിങ്ങൾക്കെന്തിനാണ്?" "പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ."

തെളിയിക്കുന്ന തെളിവുവട്ടത്തിന്റെ കഥ

സാരിയുടെ തലമുഴയ്ക്കു തലമുഴയുടെ നീളമുണ്ടെന്നു. ഒരു കവിളിൽ തട്ടിനോക്കി...ഓ! അങ്ങിനെ എന്തൊക്കെ. എന്താനും മിനിറ്റുകൾക്കുശേഷം അവർ പുറത്തേക്കു പോയി. വൈകുന്നേരം കഷ്ടമായ ഗിയോണനു തോന്നിക്കുന്ന ആ തടിച്ച മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു: "കാഞ്ചി നീ ഇപ്രകാരം പൊയ്ക്കൊള്ള. നെമ്പരമെടുത്തു പോന്നു. ഇവിടെയെത്തി. ആത്മമന്ത്രപ്രവാഹം അവസരമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്ന "സങ്കീർണ്ണ" അൾവർഷൻ എന്ന ഒരു ഹിന്ദിപത്രപ്രതിനിധിയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് കാഞ്ചി പറഞ്ഞു മറുപടിയിതാണ്. "നിങ്ങൾ മാനുവൽ, നിങ്ങൾക്കറിയാമോ, കാഞ്ചിമാരുടെ വേദന മനസ്സിലാക്കു. ദിവസങ്ങളാണെന്ന് ഒരു മിനിറ്റിൽ ഞങ്ങളുടെ വേദനയെ വേദനയ്ക്കു സമാനമായി ഈ ലോകത്തിൽ മററുണ്ടു. നിങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ 1 ധൂരമായി,

ഞാൻ." അവർ എപ്പോഴും മറററിനോക്കി. അതവർക്ക് മനസ്സിലാകുന്ന വിഷയമായിരുന്നില്ല. നിപ്പാളിൽനിന്നു ഒരു യുവതിയെ ബോംബെയിലെ റെയ്ഡെലററഡ് ഏരിയയിലെത്തിക്കുമ്പോൾ ഏകദേശം 5000 രൂപയോളം കടമെന്ന് മുൻപു സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. വേശ്വരയെ മരണത്തിനടുത്തുവെക്കുന്ന യുവതികളെ പണയംവെക്കൽ നടത്തി ചിലവായ മുഴുവൻ തുകയോ അതിലിരട്ടിയോ വാങ്ങുമെന്നു. പണം കടമായി നല്ലതാ മാർവാഡികൾക്ക് പെൺകുട്ടികളെ സെക്യൂററിയിലായി നല്ലതാൽ മതിയെന്നു അസാധാരണ മെയ്യഴകളെ പെൺകുട്ടികൾക്കു മാത്രമേ മാർവാഡികൾ സെക്യൂററിയിൽ പണം കടമായി നല്ലതാമുള്ളൂ. ഒരു പെൺകുട്ടിക്ക് മാത്രം 7500 രൂപയോളം ലഭിക്കുമെന്നു. തങ്ങൾക്ക് ചിലവായ തുക മുഴുവൻ ഈടാക്കുന്നതുവരെ ഈ പെൺകുട്ടികൾ

ട്ടികളോടു് മൃഗങ്ങളോടെന്നപോലെയാണു് പെരുമാറുന്നതു്. ഒരു മാസത്തിൽ ഒരു യുവതിയുടെ വരുമാനം 1500-ൽ കുറഞ്ഞാൽ അർദ്ധം അവസാനിക്കാത്ത ശകാരവും തല്ലും തന്നെ.

ഇക്കഴിഞ്ഞവർഷം റീപ്പാർട്ടിംഗ് കട്ടികൾ ക്രമാതീതമായി ബോംബെയിലേക്കു് അന്യകൃതമായി കടത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടത്രെ. ഇപ്പോൾ ബോംബെയിലുള്ള 30,000 അഭിസംരീകകളിൽ 3000 നീളാളിയുവതികളുണ്ടു്. ലക്കു് നൂറു, പൽക്കി, ജബർപ്പർ എന്നിവടങ്ങളിൽ വേഗാലയങ്ങൾ ഗവണ്മെൻ്റ് നിരവധിച്ചതാണു് ഈ ക്രമാതീതമായ കടത്ത പ്പടലിനു കാരണം. തെക്കേയിൻഡ്യയിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ പെൺകുട്ടികളെ ലഭിക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നുവെന്നു ചില ഏജൻ്റ്മാർ പറഞ്ഞു. വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരം ഉന്നതമാണു് അതിനു കാരണമെന്നുവർ പറഞ്ഞു. എങ്കിലും മാതിരിയും വഞ്ചനയിലും കൂടി അതിവേഗമായിത്തോടെ നിഷ്കളങ്കമായ സാധുക്കളെ അവർ തങ്ങളുടെ വലയിൽ വഴുത്തു നു് 'ജോലി വാങ്ങത്തരാ' എന്ന വാഗ്ദാനത്തിലാണു് ഇപ്പോൾ സുക്കർ ഹൈന്ദവം പ്രിയം വിളിക്കുകയും പാസായ പെൺകുട്ടികളെ ബോംബെയിലേക്കു വശീകരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതു്. പേരു വേളിപ്പെടുത്താൻ വിസമ്മതിച്ചു മറുപടി പറഞ്ഞു. "ഈ വശീകരണവലയത്തിൽ മലയാളിപ്പെൺകുട്ടികളാണു് ഏറ്റവും വീഴുന്നതു്. ഒരു ജോലിപ്പോ മെന്ന വാഗ്ദാനത്തിനു മന്ത്രമെ മലയാളിപ്പെൺകുട്ടികളെയെക്കൂടി ആകാൻ സാധിക്കു്. വിദ്യാഭ്യാസവന്നായ ചെറുപ്പക്കാർ കേളേത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ഏജൻ്റ്മാർക്കായി ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ബോംബെയിൽ ഏകദേശം 8000 ജോളാ വിദ്യാഭ്യാസ വന്ന കളായ മലയാളിയുവതികൾ വേഗാലയത്തിൽ ലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു സത്യം അവർ വളിപ്പെടുത്തി. നീളാളിപ്പെൺകുട്ടികളേ ചൊല്ലുമോ അതിലധികമോ ഡിമാൻ്റ് ലോളിപ്പെൺകുട്ടികൾക്കുണ്ടത്രെ.

ബോംബെയിൽ വേഗാലയത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യുവതികളായതന്നെ പത്രപ്രവർത്തകരെ അഭിമുഖീകരി

അടുത്ത ലക്കത്തിൽ

കാലഘട്ടത്തെ കടന്നുപോകുന്ന പ്രതിഭാസാഹിത്യം കാണാത്ത ഒരു ഭാരതഭൂമിയുണ്ടു്. തുലിയും, മാലിയും ഗായയും; കണ്ണിമീലും അന്തിമിഷം തെളിവിറച്ചുകഴിയുന്ന ഒരുഭാരതം.

"ബുദ്ധനും ഗാന്ധിയും ഈ ഭാരതം കണ്ടിട്ടില്ല"

അവർ തയ്യാറായില്ല. ആർത്തിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കു് മുഖംകുനിച്ചുനില്ക്കുമാത്രമാണു് ചെയ്തതു്. ചിലർ കണ്ണീർവാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. "ഫോട്ടോ എടുക്കരുത്" എന്തു ശാസ്ത്രം എന്ന ഇരുപത്തിയേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പരമ്പരയായിരുന്നു. സ്ഥലത്തേക്കു വീട്ടുപടം മാത്രം വെളിപ്പെടുത്താനവർ വിസമ്മതിച്ചു. "സുക്കർഹൈന്ദവൻ്റ് പാസ്സായതിനുശേഷം ടൈപ്പുറോറിംഗും ഷോർട്ട്മാൻറും പഠിച്ചു. അഞ്ചുപക്ഷം അപേക്ഷയെടുപ്പു് സപ്തത്തിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടി. ഒടുവിൽ നിമാശയായിരിക്കുമ്പോഴാണു് അണ്ണന്റെ ഒരു കൂട്ടുഭാരൻ ബോംബെയിൽനിന്നുവന്നതെന്നതു്. അങ്ങനെയൊരു പരക്കെക്കാരത്തിൽ ഒരു ജോലി ശരിയാക്കാമെന്നായി പറഞ്ഞു. പതിനേഴ സെൻ്റ് സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നതു് പണയപ്പെടുത്തി രൂപയുണ്ടാക്കി. ഞാൻ അയാളോടൊത്തു് ബോംബെയിലേക്കു യാത്രയായി. എന്റെ കൂട്ടിനു് അണ്ണനുണ്ടായിരുന്നു. ബോംബെയിലെത്തിയതിന്റെ നാലാം ദിവസം ഇൻറർവ്യൂവിനു് കാർഡുപണം ഇൻറർവ്യൂവിനു പോയതിന്റെ ഇവിടെയാണു് എത്തിച്ചേർന്നതു്. "നിന്റെ അണ്ണനെവിടെ?" അവർ അപ്പോഴേക്കു വീണ്ടും ചോദിച്ചപ്പോഴായി. "അതൊന്നും എന്തെന്നൊന്നിരിക്കാതെ. ഞാനിവിടെ മനസ്സാധാനത്തോടെ നീറിനീറി മരിച്ചു പോയി."

(ശേഷം 71 ൽ)

ചെറുപ്പക്കാരെ, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി!

യുവതലമുറയെ ഉദ്ദേശിച്ച

മലയാളനാട്ടു വാരിക

സന്തോഷപൂർവ്വം അവതരിപ്പിക്കുന്ന

രണ്ടു പുതിയ പക്കികൾ!

1. വിദ്യാർത്ഥി-യുവജനനേതാക്കളെ പരിചയപ്പെടുത്തുക എന്നതാണു് ആദ്യപാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. വിദ്യാർത്ഥി-യുവജനരംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു സ്വന്തം സ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രതിഭാസവന്നരായ യുവനേതാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുന്നു. ലേഖനത്തോടൊപ്പം നേതാവിന്റെ ഫോട്ടോയും എഴുതുന്ന ആളിന്റെ ഫോട്ടോയും അയക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക.

2. ഇതു കറേക്കുടി സെക്കുറും പ്രയോജനകരമായ പംക്തിയാണു്. അവിവാഹിതരായ യുവതിയുവാക്കൾക്കുവേണ്ടിയാണു് ഇതു്. യുവാക്കളേ, നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ ഭാവിഭാഗ്യം എന്തെന്നുള്ള പെൺകുട്ടി ആയിരിക്കണമെന്നതിനെക്കുറിച്ചു വല്ല സങ്കല്പങ്ങളുമുണ്ടോ? എഴുതുക.

"എന്റെ സങ്കല്പങ്ങളിലെ ഭാര്യ"

യുവതികളേ, ഭാവിത്തോവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പങ്ങൾ വെട്ടിത്തുറന്നു പറയുക!

"എന്റെ സങ്കല്പങ്ങളിലെ ഭർത്താവു്"

ലേഖനത്തോടൊപ്പം എഴുതുന്ന ആളിന്റെ ഫോട്ടോയും അയക്കുക!

ഈ രണ്ടു പക്കികൾ

മലയാളനാട്ടു വാരിക

അടുത്തതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു!

ജനറൽ ചാത്തൻസ് ഇതുവരെ

സഖാപ്പ് ചാത്തൻസി ന്റെയും ചാമിയുടേയും നേതൃത്വത്തിൽ കഷ്ട കഷ്ടതകളിലൂടെ മലയാറൻ കുന്നുകയറ്റി, കടിലുകൾ വച്ചു. ജനം അന്നംവിട്ടുനില്ക്കുകയും വന്നു വെക്കുകയും ചെയ്തു. പേര് 'കുറുഞ്ചാത്തനഗർ' എന്നു വേണമെന്ന ചാത്തൻസും, കർഷകത്തൊഴിലാളിനഗർ എന്നു വേണമെന്ന ചാമിയും വാദിച്ചു. മന്ത്രിവിധി കല്പിച്ചു. കഷ്ടതകളിലൂടെ മലയാറൻ നഗർ.

ചാത്തൻസ് മന്ത്രിയെ വിമർശിച്ച് രണ്ടു കാർട്ടൂണുകൾ സമ്മതിപ്പിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥർ കഴിഞ്ഞു മന്ത്രി പോയപ്പോൾ ചാത്തൻസ് കുറുഞ്ചാത്തനഗർ എന്ന ബാൻഡ് കയറി.

ചാത്തൻസ് പുസ്തകമുഖലാളി ഇട്ടപ്പിന്നെ കണ്ടു. കവിത വേണം, ചാത്തൻസിന്റെ പേരിൽ ഇറക്കാൻ. സന്ദേശ സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് കിട്ടും. പിന്നെ കൈസ്തും ബുക്കറും. കേന്ദ്രന്റെ അവാർഡിനും ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഇട്ടപ്പ് ഈ പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടില്ലെന്ന് വിളിച്ചു. പദ്യകൃതികളുടെ ഗോഡൗണിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ആരോ എഴുതിയ ഒരു കൃതി കണ്ടുപിടിച്ചു. കൃതിക്കു പേരുമില്ല. 'ഒരു കൃഷിഗാനം അഥവാ കർഷകനാദം' അങ്ങനെ ചാത്തൻസ് സാഹിത്യരംഗത്തേക്കു കടന്നു.

ഇനി തുടർന്ന് വായിക്കുക.....

ധനവിഹിൻ കളിപ്പോലെയ സായാഹ്നത്തിൽ പകലുത്സവം ചാത്തൻസ് വിസ്തരിച്ചു കണ്ടു. നൂറോളം ചെണ്ടകളുടെ മേളം. മുപ്പത്തിമൂന്നാമത്തെ തലയെടുപ്പ്, മിലിറ്റൻ ഓലപ്പടക്കങ്ങളുടെ പട്ടാഭിമുഖീകരണം, ജനത്തിന്റെ തിരക്കും, സി. ആർ. പി.കാരുടെ മർദ്ദനം. പട്ടണത്തിനരികെ സന്ധ്യ മറ നിവർത്തിയപ്പോൾ, കാമികൻ പറഞ്ഞതാണിത്, ആയിരം വിദ്യാർത്ഥികൾ കണ്ണടച്ചു. മന്ത്രിയെ കണ്ടു. ജനം പരിഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവക്കിടയിൽ പെട്ട് അവരായി നയിക്കപ്പെട്ട് ചാത്തൻസും ചെലുപ്പായി.

ഇട്ടപ്പിനെയും കണ്ടു. പീടികയ്ക്കുമുമ്പിലുള്ള ഫുട്ബാൽ ഏതായാലും സ്വന്തം ശക്തിയുപയോഗിച്ച് നിന്നു. കൈകളുടേതല്ലാത്ത ജനത്തിനടിയിലൂടെ ഒരു വഴി നിർമ്മിച്ച് പീടികയിൽ കയറി. മുതലാളിത്ത നകത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. രാപകൽവട്ടിക്കാരായ ശക്തി

നോവൽ

അഞ്ച്

ട്രീകൾ മാത്രമേ നിരവധി നില്ക്കുന്നുവായി കാണപ്പെട്ടുള്ളൂ.

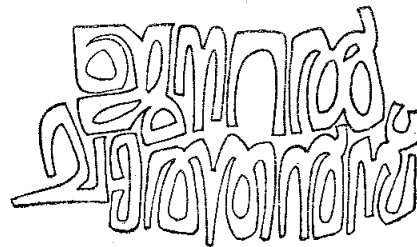
മുതലാളിയെവിടെ? അറിയില്ലെന്ന ശിക്ഷിപ്പുകൾ പറഞ്ഞു, വീട്ടിൽ കാണുമോ? കട്ടായം കാണുകയില്ല. എപ്പോൾ പോയി? ട്രീകൾ വെട്ടിയില്ല. തിരിച്ചറിയുമോ? വരാതിരിക്കില്ല. ഏകദേശം നാഴിക വിനാഴികകൾ? അതുമത്ര പറയാൻ വല്ല

താൻ ജന്മനാ തുറന്നു കാണും സാഹിത്യകാരനല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ശിക്ഷകൾ തന്നെ തഴയുന്നത് എന്ന് ചാത്തൻസിനു മനസ്സിലായി. ആളുകൾക്കും സാഹിത്യത്തിനും താൻ ഒരു വെല്ലുവിളിയുമാകണമെന്നു ചാത്തൻസിനു മനസ്സിലായി.

ററ നിമിഷത്തിനകം ഇട്ടപ്പിന്നെ പൊക്കി തന്റെ മുഖത്ത് കൊണ്ടുവന്നു. അതുവേണ്ട. രഹസ്യം രഹസ്യമായിത്തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ. യാതൊരു നാലുള്ള രാത്രിയുടെ നാലാംപാദത്തിനകത്തേക്കിടയിലും ഇട്ടപ്പിന്നെ കാണാതിരിക്കില്ലല്ലോ.

അവൻസ് പുറത്തുറങ്ങി ഫുട്ബാൽ തീർന്നു, അവർക്കെത്തുന്ന കാഴ്ചയിലൂടെ തീർന്നു. ഇടയ്ക്ക്, സ്വന്തം കാശിറക്കി നൂറുമില്ലി സേവിച്ച് അതിനു പുറത്തു തിരിച്ചുവരണോ എന്ന് ശങ്കിച്ചു, വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. ഇട്ടപ്പിന്റെ ഇൻ വിറോഷൻ നിലവിലുള്ളപ്പോൾ, അവന്റെ മേശപ്പുറത്ത് മില്ലികളൊഴുകുന്ന ചുറ്റു പാഴുള്ളപ്പോൾ, താണെന്തിന് അയാൾ പാഴായി കാശിറക്കുന്നു കളയണം?

മുൻ ബി.ഡി.കൾക്കു ശേഷം ഫുട്ബാൽ തീർന്നു ചുറ്റുമുള്ള ജനക്കൂട്ടത്തിൽ

നിടയിൽ ചാത്തൻസ് വലിയ ഒരനക്കം ശ്രദ്ധിച്ചു. 'വഴി വഴി' എന്ന സ്റ്റേഷൻ നമ്പറായ വീളിയോടെ രണ്ടു കയ്യിലും ഭാരം തൂക്കിപ്പിടിച്ചു ജൈവൻ ഭരണയെപ്പോലെ നടന്നുപോകുന്നു. ഇട്ടപ്പിന്റെ വേദാന്ത ശിക്ഷിപ്പിന്, മരണശിക്ഷ അടക്കി വെച്ച സോവയ്ക്കുപിള്ളാണ് കയ്യിൽ. ദൈവം കാണിച്ചു വെളിച്ചമായതുകൊണ്ട് ചാത്തൻസ് അവനെ പിൻതുടരുന്നു.

മുതലാളിയുടെ കടയിൽ നിന്ന് നാലു ഗുണ്ടാമുക്കുകൾക്കു പൊളിഞ്ഞ വാതിൽ മുട്ടിത്തുറന്നു ഭാരോദാഹരിയായ ശിക്ഷിപ്പിനെക്കുറേയ്ക്കു വഴിയെ ചാത്തൻസിനും, ശിക്ഷിപ്പിനെ പിന്നിൽ വെളിച്ചം കുറഞ്ഞ ഇനോഴി കന്നപ്പോൾ മതിൽ ചൂഴ്ന്നു തുറന്നു വെച്ചു തുറന്നു തുറന്നു

അത് എന്തെന്ന്. അവിടം വെളിച്ചം, മേശകൾ, കപ്പികൾ, ഇട്ടപ്പിനേ നാലു ജനം.

മുൻപേർ മേശയ്ക്കു ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നു. ഇട്ടപ്പിന്റെ അവയ്ക്കു ട്രീകൾ നിന്ന് പ്രസംഗിക്കുന്നു ചാത്തൻസിനെ കണ്ടു. മുതലാളി പ്രസംഗം നൽകി. ഭാഷണത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ നിന്ന ചാത്തൻസിനു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. മുതലാളി തന്റെ ഏറ്റവും ഭദ്രവിഭവത്തെ വിദേശയാത്രയ്ക്കുപോയി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നാണ്. സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലായിരുന്നപ്പോൾ അവിടുത്തെ അധികാരികൾ ഭരണം തന്റെ തലയ്ക്കു കെട്ടി വെച്ച് തടിയെടുക്കാൻ നോക്കിയ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ വചനവും.

ഇപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് സീനാക്കു മാറി. ചാത്തൻസിനെ നോക്കി ഇട്ടപ്പ് ചോദിച്ചു:

എവടെ പോയിയോ ജന്മൻസേ? നിന്റേ ചത്തുനല്ലേ തളത്ത് വിചാരിച്ചേ? സന്ദർശനത്തിനനുസൃതമായ അന്താരാഷ്ട്ര

വി. കെ. എൻ.

യസ്വഭാവം കൈക്കൊണ്ടു ചാത്തൻസ് പറഞ്ഞു:

ബർലിൻ മതിൽ കടന്നു കിഴക്കോട്ടു പോയി. തിരിച്ചുവരാൻ വൈകി.

സദസ്സിൽ രാജാ പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ ചിരിച്ചു ഡെംഫിസ്റ്റിക്കോറായ ലാഫ്റ്റർ, ചാത്തൻസ് വിചാരിച്ചു ഇവനാരു, വിദേശിയോ?

റാഡിയോ ചൂണ്ടി ഇട്ടപ്പ് ചാത്തൻസിനോടു ചോദിച്ചു:

തെങ്ങികളെ അറിയോഡാ? ഇല്ല.

ഈ ഒരേണ്ണം ഇന്നലെ പിക്കിങ്ങിനു വന്ന മേനോൻ. ഇത് തന്റെ ആഗ്രിതൻ ഷാഭി, മററത് ഇളം നേരത്തെ പരിചയമുള്ള തന്റെ എഴുത്തുകാരനായ പരിഷ്കരിച്ച ചിരി പിക്കിങ്ങിനുവന്നു

മേനോൻ വകയായിത്തന്നെ ചാത്തൻസിനു മനസ്സിലായി. ഇപ്പോൾ തിരിച്ചു പരിചയപ്പെടുത്തി: ഇതേതരം, ജന്മജന്മൻ കവി ചാത്തൻസി!

വിദേശത്തുനിന്നു വന്ന മേനോൻ ഇംഗ്ലീഷ് മട്ടിൽ വസ്ത്രമായി: ആത്മഹിംസാപിന്നെത്തന്നെ വിചാരിച്ചത്? ചാത്തൻസി കനം ചിയാണെന്നോ? ഇരിക്കെ ധാ ചാത്തൻസി, അവൻസിത്തൻ, ഇന്നാശുവിനോടു ചോദിച്ചു:

ഗുണം കടമ്പാസിങ്ങിനു കൊടുത്തോ? ചെമ്പല്ലെ! ഇന്നാശു പറഞ്ഞു.

സമയം ചെല്ലുമ്പോഴാണ് ചാത്തൻസി സമയം, മേനോൻ കടകടാ എന്നു കടിച്ചു: പേർ സമയംതന്നെയുള്ള എല്ലാ വാക്കിനും ഒറ്റമുഖിയായി ഇന്നാശു പ്രയാഗിക്കുന്ന പദം ചെമ്പല്ലെ ആണെന്നു.

റത്തായിത്തന്നെ പേയവസ്തു. സോഡചേത്ത് ഇതു വകയെ വിളമ്പപ്പെട്ടു. നാടന്മാർ അവനെ കടകടാ എന്നു കടിച്ചു: പേർ മേനോൻ അതു വിദേശമാതൃകയിൽ നന്നാത്തതെയുള്ള. അദ്ദേഹം ചാത്തൻസിനോടു ചോദിച്ചു:

ചുരുക്കമെന്നു കവിതയാണോ താങ്കൾ എഴുതാൻ?

ഒരുപിടത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ പുരോഗമനം തന്നെ.

അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ?

എന്തു ചോദ്യം?—ഇപ്പോൾ ഇടപെട്ടു—പുരോഗമനം പറഞ്ഞാൽ? അദ്ദേഹം എഴുതിപ്പോന്നു കടലാസിനെ വലുത്താട്ടാണെന്നതും.

ആശ്രിതർ ചാക്കി പറഞ്ഞു: ഉൾക്കൂട്ടികൾ ഹൃദയപിടാറ്റുകളും പിന്നിടിച്ചുനാടാകുന്നതും ഇതുകൊണ്ടു തന്നെയായിരിക്കണം.

എതു കൊണ്ടുവാ?

ഇങ്ങനെയോ? എഴുതിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടു.

പുരധാ ചാക്കി—ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു—അങ്ങനെ ഒരിക്കലും പൂർ.

എന്തു വൃത്തമാണു മിസ്റ്റർ ചാത്തൻസി? സാധാരണ പ്രയാഗിക്കാൻ?—മേനോൻ ചോദിച്ചു.

മിസ്റ്റർ ചാത്തൻസി—ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു—അവൻ സഖാവായാ.

സോറി സഖാവു ചാത്തൻസി. മൗവൃത്തത്തെക്കുറിച്ച്.

എന്തു വൃത്തമാണെന്നു വേണ്ട?

—ഇപ്പോൾ.

അല്ല, പൊതുവെ ചോദിക്കുകയാണ്—ഞാൻ പറയാം. താങ്കൾ കവികളുടെ ആദ്യത്തെ പുരഗദ്യത്തിലാ.

ഗദ്യകവിതയോ?

അല്ലാ. എല്ലാ കവിതയും ആദ്യം ഗദ്യത്തിലു നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകഴിഞ്ഞു വൃത്തത്തിന്റെ വടക്കി. നന്നായ കേക ചേണ, പതിനാലാക്ഷരം തോതിലു വെട്ടിപ്പറിച്ചു വരികുന്നതു ചേക്ക. കാകളി ചേണ, പന്ത്രണ്ടാക്ഷരം. ഗ്രാമകാകളി ചേണ...

മേനോൻ ചിരിച്ചു. സംഗതി പൂർത്തിയല്ല. അതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു ചിരിച്ചില്ല.

ഞാൻ അതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു—നമുക്കു യഥാർത്ഥവിത എന്നൊന്നു ഇല്ലാത്തതിന്റെ ഒരു കാരണവും ഇതായിരിക്കണം.

അതേ വിട. നിത്യ ചാത്തൻസിന്റെ കവിത വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഇല്ല. ഗാഭിരമാണോ?

കസറാ. അവർ വന്നതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു ഇവക സാധനത്തിനാ കൊടുക്കണം.

ബെസ്റ്റർ—ഇന്നാശു പറഞ്ഞു. എന്താണ് നിം, സഖാവു ചാത്തൻസി?—മേനോൻ ചോദിച്ചു.

അതുതന്നെ—അവൻസി പറഞ്ഞു—കഷ്ടതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക മിനം കൂടി—അതു നമുക്കൊക്കെ മെഷീനറിയുടെ അഭാവം.

വെരിയം: സാമൂഹ്യബോധവും വിപ്ലവവാദിപ്പരവും ത്രികാലപുരുഷമില്ലാതെ അന്യം നിന്നുപോയ നമുക്കു സാഹിത്യത്തിന്റെ കവിതാശാഖയിലേക്കു സഖാവു പുതുക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു വരികയെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ചാത്തൻസി ചിരിച്ചു.

ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ കഴലുന്ന ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് നിരൂപകനാണു സാധാരണ

ചോന്ന മാതിരിയാണല്ലോ സഖാവു സംസാരിക്കുന്നത്.

മേനോൻ പ്രമതിച്ചു.

എന്നേയും സഖാവു എന്നു വിളിക്കാം: നാം അങ്ങനെയോ.

അപ്പോൾ, ജോണെ വിധം നിരൂപകനെ മാതിരിയാണല്ലോ സഖാവു സംസാരിക്കുന്നത്.

എന്നിങ്ങനെയല്ലേയ്ക്കോ.

പുതിക്കുകയോ.

—ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു.

സാമൂഹ്യബോധവും വിപ്ലവപ്രതിഭയും സാഹിത്യത്തിൽ ഇങ്ങനെയോ? എന്താണുകാര്യം?

കാര്യമില്ലെന്നോ!

കവിതയും കഥയും മറ്റും സാമൂഹ്യബോധം ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ലോകത്തുവെല്ലാജ്ഞാതം വിപ്ലവം വന്നു വരികയിട്ടുണ്ടോ?

പിന്നിലേ? വിപ്ലവകവിത ആയിക്കൊണ്ടു വിപ്ലവകാരികളെ ആവേശം കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല?

കളമണം സാരോ സോറി സഖാവേ, ചാത്തൻസി പറഞ്ഞു—സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലും ചീനയിലും വിപ്ലവം വന്നത് ആരും ആരുടേയും കവിതയായിട്ടില്ല. ചരിത്രത്തിന്റെ ചുരുക്കങ്ങൾ അവിടെ ആ വിധം വന്നുചേർന്നു. പുതിയ ചരിത്രഗതിയനു

സരിച്ചു. വിപ്ലവമുണ്ടാക്കാൻ കവിത പോയട്ടു കേന്ദ്രം പാടിട്ടുകൂടി വേണ്ട; ഫിഡൽകാർഡ് വേണമെന്നും ചെറു വേരെയും പോലെ ആത്മ മർദ്ദമുള്ള പത്തു തോക്കുകൾ മതി.

സഖാവ് നക്സലിസമാണ് പറയുന്നത്, സത്യത്തിനു പല പര്യായങ്ങളുമുണ്ട്. മയകോവ് സ്ത്രീ, പാശ്ചാത്യനായ തുടങ്ങിയ വിശ്വവിപ്ലവകവികൾ ജനകോടികളെ ആവേശംകൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അസഖാവ് പറയുന്നത്?

അതൊക്കെയുണ്ട്. രണ്ടുപേരും നല്ല കവിമാരുമാണ്. എന്നിട്ടെന്തുകാര്യം? മയകോവ് സ്ത്രീ ആത്മ മർദ്ദമെഴുതും. നെത്ര പകർന്ന ആവേശം സ്ത്രീയിലേ ആഭ്യന്തരമുഖത്തിന്റെ പരാജയത്തോടെ തണുത്തുപോയി.

ഇപ്പറഞ്ഞതു ചരിത്രത്തിന്റെ മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനമാണ്.

എന്നാണ് പാർട്ടിനേതൃത്വം പറയുന്നത്. അവർ പറയട്ടെ, അതിനിടയ്ക്ക് നെത്രയ്ക്ക് അറുപറ്റിയതു കേൾക്കണം?

എന്താണാബ്ദുൾപ്പാസകല്ലും? ചാത്തൻസ് പറഞ്ഞു.

Canto general എന്ന കവിതയിൽ മഹാകവി പാടി:

If you are born a fool in Romania
You follow a fool's career
If you are a fool in Avignon
You are known for what you are
by the old stones of France.
By the schools and by the disrespectful kids on the farms.
But if you are born a fool in Chile
soon they will make you an ambassador.

(മുനിയായിലും ഫ്രാൻസിലും വീഡ്ലികൾ അവരുടെ തസ്തികകളിൽ തുടരുമ്പോൾ ചിലയിൽ ജനിച്ച വീഡ്ലിയെ അവിടുത്തുകൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ അംബാസഡറാക്കും.)

അതുകൊണ്ട്? - മേനോൻസാർ ചോദിച്ചു.

ചാത്തൻസ് പറഞ്ഞു:

ചിലയിലെ മാർക്സിസ്റ്റ് പ്രസിഡണ്ട് സാൽവദോർ അല്ലെൻഡി, നെത്രയെ

ഫ്രാൻസിൽ അംബാസഡറായി നിയോഗിച്ചിരിക്കുകയാണ്, സഖാവ് താൽപ്പര്യം ചാത്തൻസ്, എന്ത് അവനോടും വീക്കഡറും, എന്ത് ശീങ്കിപ്പിയോടും ഇട്ടുപ് മാറിമാറി കൂടി.

ബെസ്സല്ലേ! ഇന്നാളു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മേനോൻ ചോദിച്ചു. വിപ്ലവത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സാഹിത്യത്തെ വിധിയിടുന്നതിൽ ആർക്കു തെറ്റു പറിയെന്നാണ് സഖാവ് ആരോപിക്കുന്നത്?

നേതൃത്വത്തിനതന്നെ-ചാത്തൻസ് പറഞ്ഞു-ഇത്രയും ബുദ്ധിമുട്ടായ ഒരു പാട്ട് ലോകത്തിൽ വേറെ വല്ല പാർട്ടിക്കും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

താൻ നിരൂപകനാകാം ഈ വേദപത്രികയെഴുതാനാ-ഇട്ടുപ് പറഞ്ഞു.

അവർ പിന്നെ പാവങ്ങൾ-ചാത്തൻസ് പറഞ്ഞു - കൃതികളിൽ സാമൂഹ്യ-വിപ്ലവബോധവും കഥാതന്തുവിൽ ജന്തുക്കളും ഇല്ലെന്നു മാറിമാറിപ്പറയുന്നവർ.

സഖാവ് എന്ന വിശേഷണപദം പെട്ടെന്നു താഴെയിട്ടു മേനോൻ പറഞ്ഞു: താങ്കൾ ഒരു പ്രതിവിപ്ലവകാരിയാണല്ലോ.

അതിനും മൊൾ വേണമല്ലോ എന്നായി ചാത്തൻസ്.

താങ്കളില്ലെങ്കിലും പാർട്ടിക്കു സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കറവില്ലെന്നതാണ് പിന്നെ ഒരു സമാധാനം.

ഇട്ടുപ് പെട്ടെന്നു ചൊടിച്ചു: ഏതാധ്വാ പാർട്ടിക്കു സാഹിത്യകാരന്മാർ?

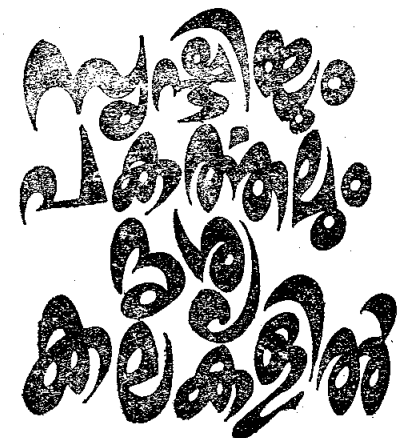
എത്രപേർ വേണം.

ഇടയ്ക്കും തലയ്ക്കും പാർട്ടിയുടെ ആശയത്തിന്റെ മാതിരിയ്ക്ക് അബദ്ധത്തിലായിട്ടുണ്ടാണു സായ രണ സാഹിത്യകാരന്മാർ ചൊടിച്ചു പിന്നെ എപ്പോഴോ പാർട്ടിക്കു സാഹിത്യകാരന്മാർ?

മേനോൻ അരിശം:

ഇട്ടുപ്! അതേ ന പ്രാർത്ഥനയെന്നോണം ഇടനാഴിയിൽ നിന്നു വേദവും വിളി!

ഇട്ടുപ്! കൂവടിയും തലയെടുക്കുമായി രണ്ടുപേർ സദസ്സിലേയ്ക്കു കടന്നുവന്നു. ഉത്സവത്തിൽ (ശേഷം 10-ൽ)

കെ. രാമചന്ദ്രൻനായർ

ദൃശ്യങ്ങളെ മണ്ടായി തിരഞ്ഞിരിക്കാം.

1) പ്രകൃതിയിൽ നാം കാണുന്ന വസ്തുക്കളും രൂപങ്ങളും. 2) ചിത്രങ്ങളും ശില്പങ്ങളും. ഒന്നാം വകുപ്പിൽപ്പെട്ട ദൃശ്യങ്ങളിൽ കൃത്രിമമായിട്ടൊന്നുമില്ല. കല്ലും മരവും മനുഷ്യനുമൊക്കെയുള്ള ഈ ദൃശ്യപ്രപഞ്ചം ദൈവസൃഷ്ടിയാണെന്നു പറയാം. രണ്ടാം വകുപ്പിൽപ്പെട്ട ദൃശ്യങ്ങളിൽ ചിത്രകാരന്മാരും ശില്പിയുടേയും സൃഷ്ടികളാണ്. കൃത്രിമമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലുണ്ടു കല്ലും മരവും മനുഷ്യനുമൊക്കെ. ദൃശ്യപ്രപഞ്ചത്തിനു സമാന്തരമായി കാണുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിയോ പകർപ്പോ? ദൃശ്യകലകളിലെ രൂപങ്ങൾ ദൃശ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ രൂപങ്ങളുടെ ആവർത്തനമാണെന്നു പറയാമോ?

ഈ വകുപ്പിലും പെട്ട ഓരോ ദൃശ്യമെഴുത്തു വിശകലനം ചെയ്യുന്നത് സൗകര്യമായിരിക്കും. ദൃശ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ മനുഷ്യൻ യഥാർത്ഥമനുഷ്യനാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരും ചില പൊതുയമങ്ങളുണ്ട്. ഇവയ്ക്കു മനുഷ്യഭാവമെന്നോ മനുഷ്യരിലെ സാമാന്യഭാവമെന്നോ പറയാം. ഇതിനു പുറമെ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ചില വിശേഷഭാവങ്ങളുമുണ്ട്. രണ്ടു വ്യക്തികളുടെ വിശേഷഭാവങ്ങൾക്കു ഏകരൂപമുണ്ടാകാറിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണവ വിശേഷഭാവങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ.

ചിത്രത്തിലേയും ശില്പത്തിലേയും മനുഷ്യരൂപങ്ങൾക്കുമുണ്ടു ചില പൊതുയമങ്ങൾ. ചിത്രത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ സാമാന്യഭാവവും ദൃശ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ സാമാന്യഭാവവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ല. വ്യത്യാസം വിശേഷഭാവങ്ങളിൽ മാത്രം. ഒരോ വ്യക്തിയും മറ്റു വ്യക്തികളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തനായിരിക്കുന്നതുപോലെ ചിത്രത്തിലെ മനുഷ്യനും മറ്റു മനുഷ്യരൂപങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൃശ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏകതയും വൈവിധ്യവും കലാപ്രപഞ്ചത്തിലുമുണ്ട്. ഈ പ്രപഞ്ചങ്ങളിലെ രൂപങ്ങൾക്കു സാമാന്യഭാവത്തിൽ ഏകരൂപമുണ്ടെന്നുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുതയാണ്. ചിത്രമെന്നും ശില്പമെന്നും എന്തിന്റെ ചിത്രമെന്നു നാം ചോദിച്ചു പോകുന്നു. സാമാന്യഭാവമെന്നോണു ചോദ്യത്തിലെ വിവക്ഷ. ചിത്രം മനുഷ്യന്റേതു് - വിശേഷഭാവത്തിൽ വ്യത്യാസം. നമുക്കു രൂപിയായി. ചിത്രകാരൻ അഭിനന്ദനീയനായി.

ചുരുക്കത്തിൽ ചിത്രത്തിലെ മനുഷ്യനും മനുഷ്യനാണ്. നമുക്കു ഈ ലോകത്തുള്ള സ്ഥാനം കലാലോകത്തിൽ അയാൾക്കുമുണ്ട്. ചിത്രത്തിലെ മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വം ഇങ്ങനെയുള്ളതും കാണാൻ കിട്ടാത്തതല്ല? അതെങ്ങനെ മ

റെറാനിന്റെപകുറ്റാകും? അതു് ഒരു പുത്തൻ സൃഷ്ടിയാണെന്നു പറഞ്ഞു കൂടേ? സൃഷ്ടിയെ നവോച്ചാൽ മുമ്പില്ലാതിരുന്നതിന്റെ ആരംഭം എന്നാണത്. കളി മണ്ണിൽ നിന്നു കുറുങ്ങുകയും കടം സൃഷ്ടിയാണു്. സൃഷ്ടിക്കു മുമ്പു കടമില്ലായിരുന്നു. കടത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള കളി മണ്ണു് പുതിയ ഒന്നിന്റെ ആവിർഭാവമാണു്. പ്രകൃതിയിലില്ലാതിരുന്ന ഒരു ദശ്യം അങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. അല്ലാതെ ചിന്തിച്ചാൽ മേല്പറഞ്ഞ പ്രകൃതിയെ വെറും പകർത്തലാണെന്നു കാണാം. കടം പുത്തനായ ഒന്നിന്റെ ആരംഭമല്ല. കടം മണ്ണുതന്നെ. ആ മണ്ണു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതാണു്. ഒന്നും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടില്ല. ഇല്ലാത്തതൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഉള്ളതിനു സ്ഥാനപലനം സംഭവിച്ചു എന്നുമാത്രം. അതുപോലെ പ്രകൃതിവസ്തുക്കളിൽ അല്ലെങ്കിൽ പ്രകൃതിദശ്യങ്ങളിൽ അഭിവ്യക്തി പ്രാപിച്ച സാമാന്യരൂപങ്ങളുടെ മാറ്റിമറിക്കലല്ല ചിത്രത്തിൽ നാം കാണുന്നതു്? ചിത്രത്തിലെ മനുഷ്യനിൽ സാമാന്യഭാവങ്ങളേയുള്ളു. ഒരു രണശൂര

ന്റെ ചിത്രത്തിൽ നാം കാണുന്നതെന്താണു്? മനുഷ്യരിലെ സാമാന്യഭാവം, ശൂന്യതയിലെ സാമാന്യഭാവം, വാളോങ്ങുന്നവരിലേ സാമാന്യഭാവം. ചിത്രത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം അതിലുപയുക്തമായ സാമാന്യഭാവങ്ങളുടെ വൈവിധ്യത്തെയുക്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനിൽ അഭിവ്യക്തി പ്രാപിച്ച സാമാന്യഭാവങ്ങളുടെ കൂട്ടിച്ചേർക്കലാണു് ചിത്രം. ചിത്രത്തിന്നു് അതിന്റേതായ വ്യക്തിത്വമില്ല. സാമാന്യഭാവങ്ങളേ സംവേദനയോഗ്യമാകൂ. ചിത്രം സംവേദനക്ഷമമാകുന്നതു് അതു സാമാന്യഭാവങ്ങളുടെയൊരു സംഘാതമാകുന്നതുകൊണ്ടാണു്. ഇവിടെ സൃഷ്ടിയില്ല, പകർത്തലേയുള്ളു. ചിത്രകാരൻ പ്രപഞ്ചത്തിലെ രൂപത്തെല്ല, തന്റെ സങ്കല്പത്തോടു പകർത്തുന്നതെന്നു പറയാം. മണ്ണുള്ളതുകൊണ്ടു കടമായില്ല. കലാലൻ തന്റെ സങ്കല്പത്തനു മണ്ണിൽക്കൂടി ആവിഷ്കാരം സാധിക്കുകയാണെന്നു. ഈ സങ്കല്പത്തിലാണു് പൂർവ്വം. അതുപോലെ, ഉള്ളിലിരിക്കുന്ന

ഭാവത്തിന്നു് ദശ്യത്തിൽക്കൂടി ആവിഷ്കാരം സാധിക്കുകയാണു് ചിത്രകാരനും ശില്പിയും ചെയ്യുന്നതു്. ഒരു രംഗം - ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടം - ചിത്രകാരന്റെ മനസ്സിൽ വശത്തുണ്ടായിത്തുല്പന്നം അതിന്നു് ചായത്തിൽക്കൂടി ആവിഷ്കാരമുണ്ടാകുന്നു. ഇതല്ലേ ചിത്രകലയിലേയ്ക്കും ശില്പത്തിലേയ്ക്കും സൃഷ്ടി ഈ സൃഷ്ടിയുടെ ബീജമായി കലാകാരന്റെ സങ്കല്പത്തോടു പേർന്നു കണക്കിലെടുക്കുവാൻ ഈ സങ്കല്പമെന്നാണു്? അതങ്ങനെ വന്നു് ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ ചിത്രകാരന്റെ മനസ്സിൽ വിട്ടു് പോയതാണു് സങ്കല്പം. എല്ലാത്തിനാലും അനുഭവമാകുകൊണ്ടു് ഈ നിർവചനത്തിന്നു് അതിവ്യക്തിയെന്നു് ഭാഷിക്കുമ്പോൾ സങ്കല്പം അനുഭവത്തോടു കൂടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ പറ്റാമെന്നു്. ഏതെന്നുവെച്ചാലും ഏതെന്നു് അതാശ്രയിക്കുന്ന എന്നുകൂടി പറയേണ്ടതുണ്ടു്. അനുഭവിക്കുന്നയാളിന്റെ പ്രത്യേകതകളും പരിഗണനാർഹമാകുന്നു. ചിത്രകാരന്റെയും ശില്പിയുടേയും പ്രത്യേകത എടുത്തുപറയേണ്ടതായ്ക്കുമ്പോൾ സാധാരണക്കാരിലില്ലാത്ത, അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിപ്രാപ്തിയുള്ള ചില പ്രത്യേകതകൾ അവർക്കുണ്ടു്. നിറം രൂപം ഇവയിൽ അവർ മനസ്സുവെക്കുന്നു. ഒരു കവി പദങ്ങളുടെ ഈഷൽവ്യത്യാസങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധവെക്കുന്നതുപോലെയാണു് ഇവിടെയും സംഭവിക്കുന്നു. നിറവും രൂപവും വളരെ സാധാരണമായിട്ടുള്ളതായിട്ടുള്ളതാണു് ചിത്രകാരനുള്ളതു്. അത്തരം വ്യക്തിയുടെ അനുഭവം സാധാരണക്കാരന്റെ അനുഭവം പോലെയാണു് അയാളുടെ സങ്കല്പവും അക്കാരണത്താൽ മറ്റുള്ളവരുടേതിൽ നിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കലാകാരന്റെ സങ്കല്പത്തിന്റെ മൂലകവും അയാളുടെ സംസ്കാരത്തിലാണു് നാം കാണുന്നതു്. കലാകാരന്മാർക്കു് നമ്മോടൊത്തു് ഈ ലോകത്തിൽ ജീവ്ച്ചേർന്നു. സമുദായത്തിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളും ആചാരങ്ങളും യിങ്ങനെയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്നു് ബാധപാകുന്നതായിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ സമുദായജീവിതത്തിലെ പ്രധാനഘടകങ്ങളിലൊന്നു ഭാഷയാകുന്നു. ചിത്രം വരച്ചതുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു ചിത്രകാരനെ അക്ഷരമെഴുതാൻ

ശീലിപ്പിക്കുന്നു. ചിത്രത്തിന്നു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം നിലവിലിരിക്കുന്നതിന്നു് സ്കൂൾപുസ്തകങ്ങളിൽ ചിത്രങ്ങൾ ചിത്രങ്ങളുടെ മട്ടിലല്ല നില്ക്കുന്നതു്, അമൃതങ്ങളായ കേവലഭാവങ്ങളെ മുത്തുഭാവത്തിൽ കാട്ടുവാനുള്ള വൈവിധ്യം മാത്രമാണവ. പിന്നീടു ഭാഷയിൽക്കൂടി ഗ്രാമീണവാർദ്ധക്യം സാമാന്യകല്പനകളെ ബുദ്ധിയിൽ തെളിച്ചു കിട്ടാൻ പണ്ടി വരച്ചിട്ടു് മോഡലുകളാണവ. സ്കൂൾപുസ്തകത്തിലെ ചിത്രങ്ങൾ കൂട്ടിക്കെട്ടുന്നതു പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളുടെ സാമാന്യരൂപമാണു്. സ്കൂളിൽ ഡ്രോയിംഗു് ആഴ്ചയിൽ അരരണ്ടിനുള്ള മാത്രമാണു്. ഇഷ്ടമുള്ളതു വരയ്ക്കാമല്ല, വസ്തുക്കളുടെ സാമാന്യരൂപം പടർത്തുവാനാണു് അദ്ധ്യാപകരുടെ നിർദ്ദേശവും. വിദ്യാർത്ഥി ഡ്രോയിംഗു ക്ലാസ്സിൽ പ്രകൃതിദശ്യത്തെല്ല പകർത്തുന്നതു്, ദശ്യത്തിന്റെ പകർപ്പിനെ പകർത്തുകയാണു്. ഒരു ഗ്രാസ്സുനോക്കിക്കൊണ്ടു് അതുപോലെയാണു് വരയ്ക്കുവാനല്ല പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ഗ്രാസ്സിന്റെ ചിത്രം നോക്കി, ആ ചിത്രത്തെ പകർത്തുവാനാണു് ശീലിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ ചിത്രകല ക്രാഫ്റ്റായി മാറുകയല്ലേ? അങ്ങനെ നിറത്തിന്റേയും രൂപത്തിന്റേയുമായ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്നു സാമാന്യഭാവങ്ങളുടെതായ, അല്ലെങ്കിൽ ഭാഷയുടേതായ ലോകത്തിൽ, വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ശ്രദ്ധ പതിയുന്നു; ഭാഷയുടെ രൂപത്തിലേ, ഒരു രംഗം അവന്റെ മനസ്സിൽ വിരിയു. വസ്തുരൂപങ്ങളുടെ സാമാന്യഭാവങ്ങളും സാഹിത്യം സമ്മാനിച്ച കലാരംഗങ്ങളും മനസ്സിൽ സംഭാവിക്കുകൊണ്ടാണയാൾ പുറത്തിറങ്ങുന്നതു്. നിറത്തിലും രൂപത്തിലും മനസ്സിനെ പീടിച്ചുന്നിട്ടു് പരിശീലനമൊന്നും അയാൾക്കു സമുദായത്തിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നില്ല സാധാരണയിൽക്കവിഞ്ഞ പ്രതിഭാശാലിയാണയാളിൽ സാഹിത്യത്തിലെ സുസമ്മതമായ കഥാപാത്രങ്ങളിലും രസാദിപക്ഷങ്ങളായ ഭാവ വിഷ്ണുക്കളിലും അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. ചിത്രമെഴുത്തു ശീലിച്ചുകഴിഞ്ഞാലും ഭാഷയിൽനിന്നു കിട്ടിയ ഈ സംസ്കാരം അയാളെ സാധാരണയാക്കുന്നു. ഭാഷയിൽക്കൂടി നേടിയ സംസ്കാരത്തെ നിറത്തിലും രൂപത്തിലും

**"Bhima & Brother's
Todays Fashion In
Gold & GemSet
Jewellery"**

BHIMA & BROTHER
(Air Conditioned)
Mullackal
ALLEPPHY

കൂടി അയാൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. കൃശിക്കപ്പെട്ട യേശുദേവന്റെ ചിത്രം അയാളുടെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കഷ്ടിയന്റെ പുറത്തു ഗുണമചിട്ടുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കഥ അയാൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാബദ്ധമായ ആ രംഗങ്ങളൊക്കെ അയാൾ കാൻവസിലേക്കാവാഹിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഭാഷാമാധ്യമത്തിൽക്കൂടി ആവിഷ്കരിച്ച ഭാവങ്ങളെ മറ്റൊരു മാധ്യമത്തിലിടലക്ക പകരുന്നത് സൃഷ്ടിയോ പകർത്തലോ?

ഏതേതു വണ്ണങ്ങൾ, ഏതേതു രൂപങ്ങൾ, ചേന്നാൻ ചിത്രീകൃതമായ കാളിയർദ്ദനത്തിനു ഭാവവത്തലിലെ പ്രസ്തുത ഭാഗം നിർവഹിച്ച രസസ്ഫുർത്തുക്കൾക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന അറിവു മാധ്യമത്തെ സംബന്ധിച്ച അറിവാണ്. ആവിഷ്കൃതമാകാൻ പോകുന്ന രംഗം നേരത്തേ ഭാഷയിൽക്കൂടി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. പുതുമ സങ്കല്പത്തിലല്ല, മാധ്യമത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിലാണ്. ഇതിനു ക്രാപ്റ്റാറുന്ന പേർ കൂടുതൽ യോജിക്കും. മണ്ണു കാണ്ടുള്ള കടത്തിനു പകരം പ്ലാസ്റ്റിക് കടങ്ങൾ കടം എന്ന സങ്കല്പം നൂറോളം വർഷങ്ങൾ—മണ്ണിലും, പ്ലാസ്റ്റിക്കിലും. അതുപോലെ പുരാണങ്ങളിലെയും മറ്റും സങ്കല്പങ്ങൾക്കു ചായത്തിലൊരു ഉദാഹരണം ഇതു സൃഷ്ടിയല്ല, പകർത്തലാണ്.

ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടിയെല്ലാം പകർത്തലാണെന്നു വരികയില്ലേ? കടം പുത്തനം എന്നിങ്ങനെ ആവിഷ്കാരമാണോ? ദ്രാവകസംഭരണോപാധികൾ പ്രകൃതിയിലേതുമാണ്! ചിരട്ടപോലൊരാളുമാണ് കടത്തിന്റെ. ചിരട്ടകൊണ്ടു പ്രകൃതിസാധിച്ചതു മണ്ണുകൊണ്ടു കടലൻ സാധിച്ചുവെന്നു മാത്രം. മണ്ണിനു ചിരട്ടയുടെ ദാർഢ്യമുണ്ടാകാമെന്ന അറിവിൽ പുത്രായുണ്ട്. പക്ഷേ, സൃഷ്ടിയിൽ പുത്തനമായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിലുള്ളതു പ്രകൃതിയിലുണ്ടായിരുന്ന കളിമണ്ണും ചിരട്ടയുടെ ആക്രമിയും.

പ്രകൃതിദൃശ്യത്തെ ഘടകങ്ങളിലെങ്കിലും ചത്രകാരൻ പകർത്തേണ്ടിവരും. ഈ പകർത്തൽ വെറും അനുകരണമല്ല. പ്രകൃതകലാസൃഷ്ടികളിൽ ഈ വ്യത്യാസം സ്പഷ്ടമാണ്. പ്രകൃതചിത്രങ്ങൾ

പത്രലേഖകൻ
നല്ലപത്രലേഖകനാകാൻ
 പരിശീലനം—തപാലിൽ
 മലയാളത്തിൽ
Institute of Journalism
ALLEPPEY-1 (Kerala)

ഭാഷാഭൂപടങ്ങളെ പകർത്തലായിരുന്നില്ല. രൂപവണ്ണസങ്കരമായ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിയുകൊണ്ടു തന്നെ സാധിച്ചാൽ മറ്റൊരു ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് പ്രകൃതൻ ചെയ്തത്. ഇവിടെ ആലംബം പ്രകൃതിദൃശ്യം മാത്രം തന്റെ ഉപാധിയും താനായിട്ടു നേരിട്ടുള്ള സംവാദം പ്രകൃതന്റെ കലാസൃഷ്ടികളിൽക്കാണ്. പ്രകൃതന്റെ സങ്കല്പത്തിനു നേരിട്ടുമാവിഷ്കരണം സംഭവിക്കുകയാണ്. പല ചിത്രകാരന്മാരും ഇതു സാധിക്കുന്നില്ല. സമുദയത്തിന്റെ വെച്ചുകെട്ട - ഭാഷാ രൂപങ്ങളുടെ സാധിനം—അവർക്കു മറക്കവയ്യ. സമുദയത്തിൽ ഒരു വഴിത്തിരിവു സംഭവിക്കുന്നു. ഭാഷാഭൂപടങ്ങളിൽക്കൂടി വന്നതിനു ശേഷമു നീർത്തിലൂടെ അതിനാവീഷ്കരണമുണ്ടാകുന്നുള്ളു.

അപ്പോൾ ഒരു കാര്യം സ്പഷ്ടം. സൃഷ്ടിയിൽ ഘടകങ്ങൾ രണ്ടുമാത്രം—വ്യക്തിയും മാധ്യമവും. ഒരു മാധ്യമത്തിൽക്കൂടി വ്യക്തിത്വം ആവിഷ്കരിക്കണമെങ്കിൽ അതിനനുയോജനമായ പാശ്ചാത്യ ചെറുപ്പ മുതൽ സമുദയത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കണം. രൂപവണ്ണങ്ങളുടെ നിദർശനങ്ങളായി പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളെ കാണുവാൻ സാധിക്കണം. ഭാഷ ഇടയ്ക്കു വലിഞ്ഞുകയറിയിരിക്കുക, സർഗ്ഗശക്തിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അതിനെ അനന്തമാക്കുവാൻ കലാകാരന്മാർ സാധിക്കും. പ്രകൃതദൃശ്യകലകൾ ഈ അർത്ഥത്തിൽ മാർഗ്ഗാർക്കങ്ങളാണ്. നിറം രൂപം ഇവയിൽക്കൂടി ഉരുത്തിരിഞ്ഞ വ്യക്തിത്വം—അതിനു നിറം, രൂപം ഇവയിൽക്കൂടി ആവിഷ്കാരം ഇതായിരിക്കട്ടെ ദൃശ്യകലകളെന്നാ!

മലയാളചെറുകഥയുടെ വളർച്ച!

മലയാളനാടു വാരിക അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പുതിയപദ്ധതി

മലയാളചെറുകഥയുടെ തുടക്കംകൊട്ടുന്നവരെയുള്ള കഥകളിൽനിന്നു പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവമുള്ള കഥാകൃത്തുക്കളുടെ ഏറ്റവും മികച്ച ഓരോ കഥ അടുത്തുതന്നെ മലയാളനാടു വാരികയിൽ ഒരു ലക്കത്തിലൊന്നു വീതം പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിക്കുന്നു. പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന കഥാകൃത്തുക്കളുടെ ഫോട്ടോയും ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പും ഉൾപ്പെടുത്താൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

ഈ പരമ്പര അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന കഥകളെയും ആ കഥകളുടെ രചയിതാക്കളെയും മുൻനിർത്തി "മലയാളചെറുകഥയുടെ വളർച്ച" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച്, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ലേഖനമെഴുതും നടത്താനുമേൽമുണ്ട്. ഏറ്റവും മികച്ച മൂന്നു ലേഖനങ്ങൾക്കു സമ്മാനങ്ങൾ നൽകപ്പെടും.

- ഒന്നാം സമ്മാനം — 150 ഉറപ്പിക
- രണ്ടാം സമ്മാനം — 100 ഉറപ്പിക
- മൂന്നാം സമ്മാനം — 75 ഉറപ്പിക

ഈ പരമ്പര അടുത്തുതന്നെ ആരംഭിക്കുന്നു

കൊച്ചുണ്ണി കോലായിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. കള്ളക്കടിയനായ കൊച്ചുണ്ണി. വഴുതിമറയുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാമായിരുന്നു. മദ്യപിച്ചു വന്നിരിക്കുകയാണ്. പോക്കൻ സമയം പിടിക്കും.

അസുഖഭാവസരം. കൊച്ചുണ്ണി കോലായിൽ മുത്തീയുമായി സംസാരം തകക്കുന്നു. മുത്തീയെ കണ്ണു കാണില്ല. ചെവിയിലും കേൾക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു പറയുന്നതെന്തെന്നു വ്യക്തമല്ല. പറയുന്നവനും അതറിഞ്ഞുകൂടാ സ്വസ്വദ്ധി കെട്ടണഞ്ഞ സമയം. കൊച്ചുണ്ണിയുടെ മേത്തും അകത്തും നിരാവി.

കൊച്ചുണ്ണിയുടെ പെങ്ങൾ, ആ കേമത്തി കടിമിളണ്ടാക, തനിച്ച്. അത്താഴം ഒക്കുകയായിരിക്കും. അവർക്കു തിന്നാൻ, എട്ടെന്നെ.നും വേണ്ടാത്ത ദിവസങ്ങൾ കെവർക്കറാ. വന്നപാടെ ചാണകം തേച്ച ഉമ്മറത്തു ചുട്ടേടി ചുട്ടിട്ടുള്ള കറപ്പായ് വിടത്തി അതിലങ്ങു വീഴും എന്നാലും വിശ്വസിക്കാൻ മേലും. മതിവിട്ടറങ്ങുക എന്ന സ്വഭാവം. ഇല്ലം ഒരു പട്ടിയുടെ ചെവിയാണ് ഉടയതമ്പുരാൻ വെച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നും. ചെറിയൊരനക്കും കേട്ടാൽ മതി വളിച്ചു ചോദിക്കും. പക്ഷേ, അമിതമായി കടിച്ചുവരുന്ന ദിവസം ചോദ്യമുണ്ടാവാറില്ല.

പെങ്ങൾക്കു കൊച്ചുണ്ണി ചേടിസ്വപ്നമാമിരുന്നു. ഒരു കണ്ണു എപ്പോഴും അവളിലുണ്ടായരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ കരുതലോടെ എന്തു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഇരുചെവിയറിമാത കാഴ്ചം നടത്താൻ അവർക്കറയം. അഭ്യസിച്ചെടുത്തത്.

മാധുപൻ ഗേ.വണിയിറങ്ങി പിൻവാതിലിലൂടെ പുറത്തിറങ്ങി. പറമ്പിന്റെ തെക്കേ തലയ്ക്കൽ കടൽ മുത്തികെട്ടിക്കൊടുത്തത്. കൊച്ചുണ്ണിയേയും പെങ്ങളേയും മുത്തിയുടെ ജോലി ചെയ്യാനായി ചൈവം സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു മുത്തി വിശ്വസിക്കുന്നു.

പറമ്പു പരിപടിയായി താഴോട്ടുതാ

മാതയിൽ അരവിന്ദം

ചെറുകഥ

ശോട്ടായി കിടക്കുന്നു. തെങ്ങും കുമ്പുളം തെട്ടു വാഴ, ചേമ്പൂ, പയറുവരെ കൃഷിയിനങ്ങൾ ഏറ്റവും ചുവട്ടിലെ പടവിൽ നെൽക്കൃഷി, കൊച്ചുണ്ണിയുടെ അദ്ധ്വാനശീലത്തിന്റെ വ്യക്തമുദയാണു് ഈ പച്ചവിടച്ചു കിടക്കുന്ന ഭൂമി.

നേരം എട്ടോടേക്കു കാണും. ശരൽക്കാലയാകാതെ ഏതു സന്ദർഭം. നക്ഷത്രക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ കണ്ണുകൾ അടയ്ക്കുന്നു. തുറക്കുന്നു. കമ്പുതീക്കുരുന്തുകൾ.

മങ്ങിയ നാട്ടുവളിച്ചത്തിൽ തപ്പിത്തഞ്ഞു നടന്നു. നെഞ്ചു നനയ്ക്കു് അസ്വസ്ഥമാകയാതെ മധുരമായ വീർപ്പുമുട്ടൽ. മാധവൻ ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു: ചേട്ട. നായാട്ട്. ഇന്നാ മാൻപേടയെ വലയിൽ പെടുത്തും. ആ മെനമേനിയെ പുണർന്നു ചേന്നീടേപിച്ചുനില്ക്കുന്ന വികാരമേതെ അലി്ക്കും...

അകന്നുകിടക്കുന്ന നെൽപ്പാടത്തിനക്കരെ റോഡിലൂടെ പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള അവസാനബസ്സ് ചോടയ്ക്കാണ്ടിരുന്നു. ഓട്ട

കുട്ടിയുടെ

ന്ന മിന്നിമറയുന്ന പെളിച്ചം. റോഡിന്നപ്പുറം മലയോരം. നിങ്ങളിടക്കുന്ന നീലമല അതിന്റെ പിന്നുപററിയുള്ള ചന്ദ്രോദയം.

ഗ്രാമം എന്ന കന്യകായ ചന്ദ്രൻ മന്ത്രകോടിയുടുപ്പിക്കാൻ പോകുന്നു. നിലാവിലേൻ ത്രോടാടി!

അവൾ കഴിവാഴയുടെ കടയ്ക്കൽ കുന്നച്ചിറുന് മീൻ കഴുകുകയായിരുന്നു. സഹചാരിയായ കെടിച്ചിപ്പട്ടി അടുത്തു്. വീഴുന്ന മീൻതല ശുഷ്കമാകാണ്ടു നില്ക്കുന്നു. ആ അല്പപ്രാണിയെ അവൾക്കു ജീവനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് തരംകിട്ടുമ്പോ

ഴൊക്കെ പട്ടിയെ സ്തുതിഗീതങ്ങൾ കൊണ്ടു മുട്ടും. അവളുടെ കമ്പുതീനിറഞ്ഞ കണ്ണുകളിൽ അനേകം ഒരു പുതിയ രാഗവായുണ്ടാകും അത്ഭുതകരമായ ആ വ്യതിയാനം നോക്കിനില്ക്കാൻ തോന്നുന്ന കാഴ്ചയായിരുന്നു.

വരുത്തിയ ചുരക്കേട്ടു് തിരിഞ്ഞുനോക്കി. പട്ടി അപ്പോഴും മിരിതലയുമായി അകംവെട്ടലിലായിരുന്നു.

"ദേവതീ..."

ശബ്ദത്തിൽ വിറപ്പലിന്റെ അംശം ധാരാളം. അതാസമയത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൊണ്ടാവാം. എത്ര പണിപ്പെട്ടാലും നിറു്കാതെ ലഭ്യമാവില്ല.

വിളികേട്ടില്ല. മാറിനകത്തു് എഴയം പന്താപാല ഉയർന്നുഴുകുവാം. വികാരസാന്ദ്രമായ ലോകം സംഭ്രമാകമ്പടിയോടെ അവളിലേയ്ക്കുക്കുകയാവാം.

(ശേഷം 70-ൽ)

കഥ ഇതുവരെ

മിന്നിമിന്നത്തോളം മങ്ങിയതായ ശരീരമുള്ള അസുഖാവസ്ഥയോടെ വീണ്ടും അന്നു ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ പത്തു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പാണ് ശാരദയെ കണ്ടുമുട്ടിയത്. അവർ അന്യോന്യം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ആ ഇഷ്ടപ്പാട് വീണ്ടും വീണ്ടും കലാശിച്ചു. സുഭാഗ്യകരമായിരുന്നു അവരുടെ ദാമ്പത്യജീവിതം. അവരുടെ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ സന്തുഷ്ടിയും സംതൃപ്തിയും ചെന്നെത്തിയ ആശയം സന്തോഷം ശാശ്വതവും വളർന്നു.

ഒരു വർഷം മുമ്പാണ് ആ കാണുവാൻ തുടങ്ങിയത്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഒന്നരനേ കാണുവാൻ ഇല്ലായിരുന്നു. വിരലുകളുടെ അഗ്രങ്ങൾ അല്പം വളഞ്ഞു പോലെ. നാട്ടുഭരണകളുടെ ശക്തിക്കും നേരം ചെയ്ത കഴിയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ തപക് രോഗവിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഡോക്ടറെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം ഞെട്ടിപ്പിടന്ന ആ ശരീരം വെളിപ്പെടുത്തിരിക്കലും സുഖപ്പെടുന്ന ഒരുതരം കഷ്ടി ആ സത്യത്തിന്റെ നീച്ചിയിൽ മുങ്ങിത്താഴുവാൻ തുടങ്ങിയത് കഴിയില്ലല്ലോ. ഒരു തുകമായി ഭാഗിച്ചു കിട്ടിയ ഒരു വീട്ടിലേയ്ക്ക് അയാൾ താമസംമാറ്റി. ശാരദയും കുഞ്ഞുങ്ങളും അവളുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കും. പാലുകൊണ്ടുവരുന്ന വൈദ്യപ്രത്യയത്തിന്റെ സന്തോഷം സമോജ്ഞിയാക്കിത്തന്ന ശാരദാസംപിന്നെ ആഹാരംകൊണ്ടുവരുന്ന നാരായണമ്മാൻ! ആത്മഹത്യചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് ആ മരണത്തിന്റെ ഭരണമുള്ള വീട്ടിലിരുന്നുകൊണ്ടു പലതും കണ്ടുപലതും കേട്ടു. കഷ്ടരോഗമെന്ന നഗ്നത്തിട്ടും സമോജ്ഞിക്കു ഭയമില്ല. അയാൾ ചോദിച്ചു: "നിനക്കു ഭയമില്ലേ?" ഇല്ലെന്ന അർത്ഥത്തിൽ തോളുകൾ അനക്കി. "നിനക്കു പകന്നാലോ?" ആ ചോദ്യം കാര്യമായതുകൊണ്ട് അവർ കലുഷിക്കപ്പെട്ടു ചിരിച്ചു. സമോജ്ഞിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ കണ്ടു അയാൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവർ എന്തിനാണ് തന്നെ ടിങ്ങനെ പെരുമാറുന്നത്? തന്റെ സ്വത്തിൽ നിന്നുള്ള പണം കൈപ്പറ്റിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ചോറുകൊണ്ടുവരുന്നതു കാണുമ്പോൾ നാശമായെന്നാൽ സാജന്യമാണെന്നു തോന്നുക.

തൂണു വായിക്കുക!

ആറു

നാരായണമ്മാൻ തൂണു:—"ഒ"മാ പേരെന്താ ആയിക്കോട്ടേ. മറിയന്നോ മറ്റൊരാൾ? അവളു് ഇപ്പോ പിടിച്ചിയിരിക്കുന്ന ആ വണ്ടിക്കാരന്റെ ചെക്കനെയാണത്രെ—" കുറച്ചുനേരം ആലോചിച്ചുനിന്നിട്ട് അയാൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: "കറേക്കാലം മുമ്പ് അവളു് ഒളിച്ചോടിപ്പോയതു് ഒരു ചോവന്റെ കൂടെയാ. എനിട്ടു് ഒന്നാ രണ്ടു കൊല്ലം വയനാട്ടിലോ മറ്റൊരാൾ കൂടെ താമസിച്ചു പിന്നാ മടങ്ങിവന്നു ഇതൊക്കെ ചെയ്തതു് ഒരു കെട്ടോണം കൂടാപോലെ കട്ടോളം ഉള്ളപ്പോഴേയ്ക്കു് "പിന്നെയും എനിൽനിന്നു് ഏതെങ്കിലും—ഒരക്ഷരം കിലു—മറുപടി പ്രതീക്ഷിച്ചു" അയാൾ എന്തെന്തെന്നു നോക്കിയിരിക്കുന്നകിലും സ്ഥായിയായ എന്റെ മെഴുനും അയാളുടെ എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളെയും അപ്പാടെ തടഞ്ഞു കയ്യാണെന്നായത്. തൂണുകളെല്ലാം പോയി പഴുപ്പു് പടന്നുകയറിയ ചുവപ്പും വെള്ളയും നിറമുള്ള കൈകളുടേയും കാലുകളുടേയും വിരലുകളിലേയ്ക്കു മാറിമാറി ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പെട്ടെന്നു കാറ്റുവീശി. ഒരിക്കൽ കൂടി അപ്പോൾ അയാളുടെ മുഖം ചുളിയുന്നതും, ബീഭത്സമാകുന്നതും പിന്നീടു വികൃതമാകുന്നതും ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു. അയാൾ തൂടുകയായിക്കു: "അവളുടെ മരണിതിങ്ങല്ലോ, ലിപ്തോ കിലു?—" അവളും ഒട്ടും മോശമല്ല. അവൾക്കു പിന്നെ കെട്ടോണില്ലെന്നുള്ളൊരു ഗുണമാണു്. അതോണ്ടുണ്ടാകുന്ന നടുക്കോ. ചോദിക്കാൻ ആര്യപുല്ലു. ഇവൾക്കു കാര്യം അങ്ങിനല്ലല്ലോ. പേരിനെക്കുറിച്ചു ഒരു കെട്ടോണില്ലേ? എന്താണു മാപ്പേയ്ക്കു് പേരു്?" സ്വപ്നം കാർമ്മണിനിട്ടു് അയാൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: "ഒരേസ്പ്പേയ്. ആ വെറുപ്പു് വെട്ടാൻ പോകുന്നവനേയ്. അവനൊരു പാവായതുകൊണ്ടാ. അല്ലെങ്കിൽ ഇവളെങ്ങനെ കൂത്താക്കാൻ വിടപാ?"

കാറ്റു് കറേക്കുടി വലിയൊരു ശബ്ദത്തിൽ അടിച്ചു. നാരായണമ്മാൻ തൂണു പറയാൻ പോയതല്ലാം അതിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ ലയിച്ചു മങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. കാറ്റു് അടിച്ചുവസാനിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞതെല്ലാം ഒരിക്കൽക്കൂടി പറയാൻ ഉള്ള വിഷമംകൊണ്ടായിരിക്കണം, ആ

നോവൽ

മിന്നിമിന്നത്തോളം

സംഭരണം വേണ്ടെന്നുവെച്ചുപോലെ അയാൾ സാവധാനം തിരിഞ്ഞുനടക്കാൻ തുടങ്ങി. നിരത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അയാൾ നിന്നു. ഒരുതൂണുകാണുന്നപോലെ ആ കൂപ്പുവെട്ടിലേയ്ക്കു തറച്ചുനോക്കി. എനിട്ടു് ഉറക്കം വലിയൊരു ശബ്ദത്തിൽ, ചോദിച്ചു: "എന്താ പിള്ളേരെ. നിങ്ങളുടെ തള്ള എവിടെയാ? ആ ചെറുപ്പ കട്ടി വ

ല്ലാതെ വല്ലാതെ കരഞ്ഞുണ്ടല്ലു്, ആരെങ്കിലും പോയി ആ തള്ളെ വീട്ടിച്ചോടുവാലോ."

ആ വീടിന്റെ അകത്തുനിന്നും എട്ടുവയസ്സായ ഒരാൾകൂടി പുറത്തേയ്ക്കു നടന്നു. ഉറക്കം വീളിച്ചുപറഞ്ഞു: "അമ്മച്ചി ഇറക്കുവാൻ കൂട്ടി പോയേക്കാം." "അപ്പു നിങ്ങളുടെ എളേമ്മോ? അവളെവിടോ പോയിരിക്കുന്നു?"

"കൊറെ ദൈവസായി പോയിട്ടു്." ആ ആൾകൂടി വീണ്ടും മറുപടി പറഞ്ഞു.

"എന്താ അവളു് പോയേക്കുന്നു?"

ഇപ്പാവശ്യം ആ ആൾകൂടി യാതൊരു മറുപടിയും പറഞ്ഞില്ല. അവൻ ഉപദേശം അകത്തേക്കു വലിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരു മുയലിൻകൂട്ടിൽനിന്നും മുയലിന്റെ കണ്ണങ്ങൾ എന്തിനോക്കുന്നപോലെ കുറെ മുഖങ്ങൾ അകത്തുനിന്നും കഴുത്തുകൾ നീട്ടി.

"ആ പെണ്ണിന്റെ കട്ടി. ഇവിടെല്ലേ?" നാരായണമ്മാൻ പിന്നെയും ചോദിച്ചു.

ആ കട്ടികളിൽ ആരുമൊന്നു അതു് കേട്ടതായിപ്പോലും ഭാവിച്ചില്ല. അഥവാ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ എന്തെങ്കിലും മറുപടി പറയാൻ ശ്രമിച്ചതുമില്ല. അതോടെ നാരായണമ്മാൻ സഹിക്കുകയാണു്. അയാൾ മേൽമുണ്ടെടുത്തു് രണ്ടു മുന്നാവത്തി ഭാരം തോളിലുമായി മാറി മാറിയിട്ടു് അവസാനം അതു് കാറ്റിൽ പറമ്പോകാതിരിക്കാൻ തോളിൽത്തന്നെ അമർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് മേല്പാലേ കിഴക്കാട്ടു നടന്നുപോയി. അങ്ങിനെ നടക്കുമ്പോഴും അയാൾ എന്തെല്ലാ മോ പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതൊന്നുംതന്നെ വ്യക്തമല്ലായിരുന്നു എന്നുമാത്രം.

ഇത്രയ്ക്കു് വെച്ചിരുന്ന കിണ്ണത്തിലെ ചോറും കുറിയും കണ്ണിൽപ്പെട്ടതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, ഒരു മരത്തിന്റെ ഉൾക്കാ

വി.ടി.നാദകുമാർ

കൊമ്പത്തിരുന്ന് ആടിയാടി കളിച്ചിരുന്ന ഒരു കാക്ക പറന്നുവന്ന് മുറ്റത്തിരുന്നു; അത് കിണ്ണത്തിലേക്കും, പിന്നീട് എന്റെ നേരേയും വീണ്ടും കിണ്ണത്തിലേക്കും സൂത്രത്തിൽ തലവെട്ടിച്ച് തലവെട്ടിച്ച് കുറച്ചുനേരം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ അത്ത് നില്ക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അതിന് ധൈര്യം വന്നു. അത് പെട്ടെന്ന് പെട്ടെന്ന് ഇറയത്തുകയറി ഇറപ്പൊഴിച്ചു. പിന്നെ വീണ്ടും സംശയത്തോടെയെങ്കിലും സൂത്രത്തോടെ അത് എന്റെ നേരേയും പിന്നെ കിണ്ണത്തിലേക്കും പോയി എന്റെ നിശ്ചയത അതിനെ വീണ്ടും ധൈര്യപ്പെടുത്തി. ഒന്നര ഘട്ടം അത് കിണ്ണം ലക്ഷ്യം കാക്കി നടന്നു. അപ്പോൾ യാത്രയിലായി ഞാൻ നന്നായി അറിഞ്ഞു. കാലാകാലമായ പരിചയം കൊണ്ടായിരിക്കണം അങ്ങിനെ ഞാൻ ചെല്ലിരിക്കുക. എന്തായാലും എന്റെ ചലനംകൊണ്ടാണെന്ന് തീർച്ച—ആ കാക്ക പെട്ടെന്നു പറന്ന്, ദൂരെ വേലിയിലുള്ള ഒരു പത്തലിന്റെ കമ്പിൽപ്പോയി ഇരിപ്പായി. അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു തന്നെ അത് പഴയപോലെ മറിയറി നോക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

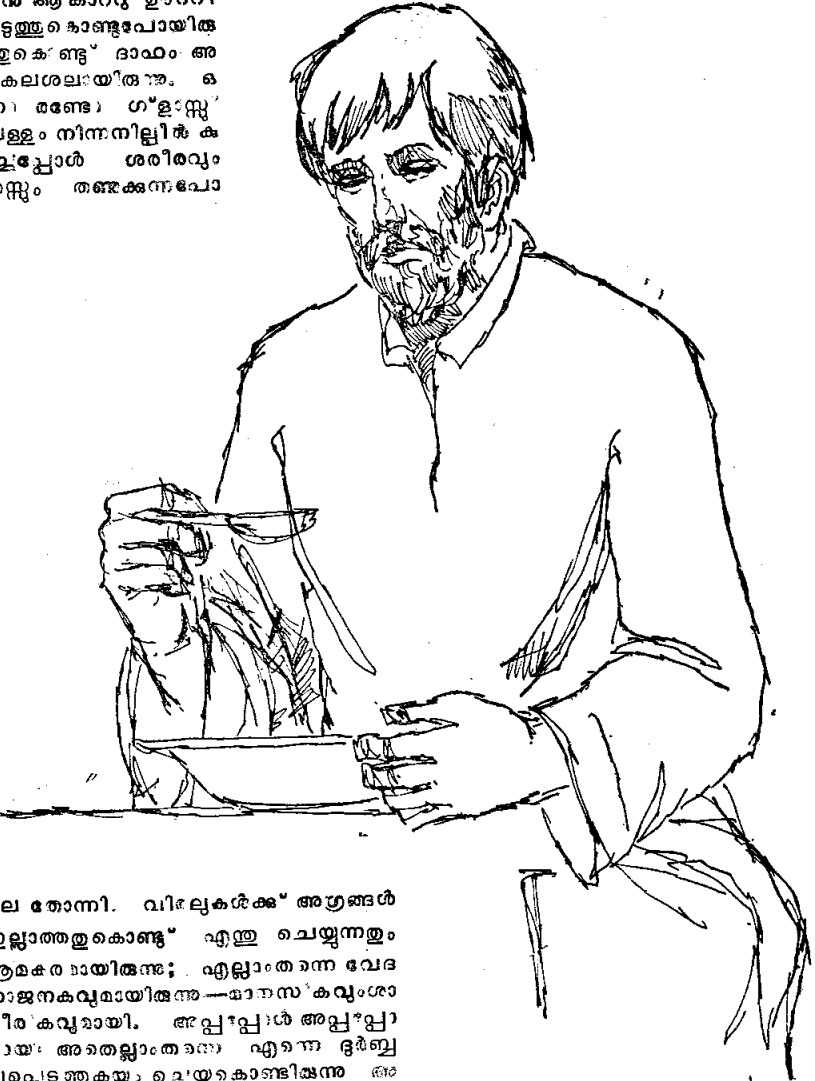
അപ്പോഴാണ് ആദ്യമായി ആ മൃഗം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്—വേലിയിലുള്ള ഇറച്ചിയുടെയും വറുത്ത ഉള്ളിയുടെയും മണം. ഞാനാണു ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടതെന്ന സർവ്വവും അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ഓർമ്മിച്ചത്. സാവധാനം എഴുന്നേറ്റു കാലുകൾ ചെതപ്പുകളിൽ കത്തിത്തീർന്നു. ആ കിണ്ണം വച്ചിരിക്കുന്നിടത്തേക്ക് വലിഞ്ഞിഴഞ്ഞു ഞാൻ നടന്നു. കിണ്ണം ഞാൻ കയ്യിലെടുത്തു പിന്നെയും മടങ്ങിവന്നു. ആ ചാതകന്ദേരിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു.

ഒന്നിനുതന്നെ ഗൃതിയില്ലാമിരുന്നു; സമയത്തിന് എന്റെ മേൽ നിശ്ചയിച്ചില്ലാത്തതുകൊണ്ട്. സാവധാനം സാവധാനം കിണ്ണത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കഴിമു കൊണ്ട് ഞാൻ കിണ്ണം കണ്ടു കണ്ടും വാരിവാരി കഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ വളരെ വളരെ കാവായരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരുപക്ഷേ വൈകുന്നേരം വരെ തന്നെ അങ്ങിനെ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മരക്കോടിയിൽ എവിടെയോ തോന്നി. ജീവിതംവരെ നഷ്ടപ്പെടാമില്ലാത്ത

തുകൊണ്ട് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്രയും ദൈർഘ്യത്തോടെ ചെയ്യുന്നത് അത്രയും നല്ലതിനാണെന്നായിരുന്നു. ഇറച്ചിയും ചോറിയും പ്രത്യേകമായി യാതൊരു സാധ്യതയുമായിരുന്നില്ല. ചോറും ഉപ്പിനീർപോലും വായിൽ തെളിഞ്ഞുതളിർന്നു. പിന്നീട് വേലിപ്പത്തലിൽ കൊമ്പിലിരിക്കുന്ന കാക്കയുടെ ഭക്ഷണത്തിലേക്കും മാറിമാറി നോക്കിക്കൊണ്ടു സാവധാനം സാവധാനം ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉമ്മരത്തെ വീട്ടി നിന്നുള്ള കട്ടികളുടെ ബഹുലാഭം കേട്ടുകൊണ്ടും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ ആഞ്ഞൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചോറിന്റെ ചുറ്റും വിളികളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ ഭക്ഷണം വാരിവാരി തിന്നു; മെല്ലെമെല്ലെ.

അങ്ങിനെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടു കരകൾ കരയുന്നതെന്നെ ഞാൻ അവിടെ ഇരുന്നിരിക്കണം; എന്ന് കിണ്ണത്തിൽനിന്നും പകുതി ചോറുപോലും തിന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും മരിച്ചതെന്നിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു കൈവിരലുകൾ മുഴുപനിയ്ക്കത്തക്കതുകൊണ്ടു കൈയ്ക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭക്ഷണ കഴിക്കൽ ശ്രമമനുഭവമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണം മതിയാക്കി ചെല്ലെ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു കിണ്ണത്തിൽ അപശ്ചര്യിച്ചു ചോറും മുറുപ്പത്തേക്ക് എറിഞ്ഞു ഉള്ളത്തു. സ്നേഹിച്ചിരിക്കിടക്കുന്ന ചോറും ഇറച്ചിയ്ക്കുണ്ടാലും കണ്ടപ്പോൾ വേലിപ്പത്തലിൽ ഇരുന്നിരുന്ന കാക്ക പെട്ടെന്നു ചാടിപ്പറന്നു വന്നു മുറ്റത്തിരുന്ന് എല്ലാം കോത്തിക്കൊത്തി തിന്നാൻ ആരംഭിച്ചു. എങ്ങിനെയെന്നു അറിയില്ല. മറ്റൊരു കാക്ക കൂടി പെട്ടെന്നു പറന്നുവന്നു മുറ്റത്തിരുന്നു. ഞേ കക്കകളുംകൂടി നില്ക്കുന്ന ചിരയിരിക്കിടന്നിരുന്ന ഭക്ഷണം മേൽശാലം കൊത്തിത്തിന്നുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടു ചോറുംകൂടി ഞാനങ്ങിനെതിന്നു. പിന്നീട് കിണ്ണവും കാക്ക സാവധാനം നടന്നു അടുക്കളയിലെത്തി; ചാത്തും സമോജിസി വെണ്ടു വെള്ളം കോരിവെച്ചിരുന്നു. അതിൽ പാത്രവും കൈയും മുഖവും കഴുകി ഒരു സ്നേഹിതൻ വെള്ളമെടുത്തു നിറയെ കുടിക്കുകയും ചെയ്തു ശാരീരത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവിൽനിന്നും ഉണർന്നു. ജലം ശുദ്ധം

ഴവൻ ആ കാറ്റും ഉററി യെടുത്തുകൊണ്ടുപോയിരുന്നതുകൊണ്ട് ദാഹം അതികലശലായിരുന്നു. ഒന്നോ മണ്ടോ ഗ്ലാസ്സു വെള്ളം നിന്നനില്പിൾ കടിച്ചപ്പോൾ ശരീരവും മനസ്സും തണുക്കുന്നപോ

ലെ തോന്നി. വിദ്യേകൾക്ക് അഗ്രങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യുന്നതും ശ്രമകരമായിരുന്നു; എല്ലാത്തരം വേദനാജനകവുമായിരുന്നു—മാനസികവും ശാരീരികവുമായി. അപ്പോൾ അപ്പോഴായി അതെല്ലാംതന്നെ എന്നെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം ഞാൻ ഉമ്മറത്തേക്കു നടന്നു. അതിനിടയിൽ ഭക്ഷണമെല്ലാം കൊത്തിപ്പറക്കി കഴിച്ച് കാക്കകൾ പറന്നുപോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു നിമിഷം നോക്കിയിരുന്ന വീണ്ടും ആ ചാതകന്ദേരിൽ ഞാനിരുന്നു. കാറ്റിൽ കഴ

—Moham

ബോട്ടണ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ശിഖാങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള ശുദ്ധശുന്യതയിലേയ്ക്ക് അങ്ങിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മനസ്സ് നഗ്നമായി. അതോടെ ഞാനെന്നു മയങ്ങി.

ശുദ്ധശുന്യമായ ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഞാൻ കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചത്. അപ്പോൾ വൃക്ഷങ്ങളുടെ നിറം കുറുകുപ്പായിരുന്നു. അതിനപ്പുറമുള്ള ആകാശത്തേറേറത് ഇളംനീലനിറമായിരുന്നു, പ്രകാശിക്കുന്ന നീല. അത് സന്ധ്യയുടെ നിറമായിരുന്നു.

അസാധാരണമായ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടാണ് ഞാൻ ഉണർന്നത്. കൂടുതൽ ഉഗ്രതയുള്ള കററിൻറ ചുളിവുളിയോ അതല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരതെങ്കിലും ശബ്ദങ്ങളോ— ഏതാണു് ഉണർത്തിയതെന്ന് ഉറപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു പക്ഷേ, രണ്ടും ചേർന്നു സങ്കലിതമായ മുന്നാമതൊരു ശബ്ദമായിരിക്കാനും മതി. കാരണം, വഴിയമ്പലം പോലുള്ള ആ ചെറിയ വീടിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നും രണ്ടു സ്ത്രീകളുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ മാറിമാറി കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സന്ധ്യയായിരുന്നതു കാണു് ആ സ്ത്രീകളുടെ രൂപങ്ങൾ വ്യക്തമായി കാണുക പ്രയാസകരമായിരുന്നു. വീടിന്റെ മുമ്പിൽ ഭണ്ടകാശങ്ങളിലുമായി പരസ്പരം നോക്കിക്കൊണ്ടു് ഒന്നരണ്ടു വാൾ അകലത്തിൽ നല്ലകയായിരുന്ന അവരുടെ മുഖങ്ങളിലെ ഭാവപ്രകൃതികളും കണ്ണുകളിലെ വികാങ്ങളും മാത്രമേ സന്ധ്യയുടെ വെളിച്ചമില്ലായ്മ മറച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അവരുടെ സഭാപ്പാദങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ വ്യക്തമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവർ ആരെല്ലാമാണെന്ന് ഞാൻ ഊഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

കൂടുതലായി പറഞ്ഞാൽ എന്തെല്ലാം ഉറപ്പും മറ്റുമില്ലാത്തതും മറിയത്തിനേയും അവളുടെ സഭാപ്പാദമി ലില്ലിയെയും ഞാൻ അതനമുപും കണ്ടിരുന്നു കരുതിക്കൂട്ടിയല്ലെങ്കിലും അവരുടെ രൂപങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതായതു് ഒരു കൊത്തുപണിപോലെ മനസ്സിൽ വ്യക്തമായ ഒരു ചിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയതിനാലു് കൂടാതെ അവരുടെ ഏകദേശമാധകൾ മനസ്സിൽ അബോധനിലയ

**പുതുമി
ഭംഗി!!
ഉത്തരവാദിത്വം!!!**

**പഞ്ചൻമാറു്
സ്വപ്നാരോണങ്ങൾക്കു്**

K. പ്രഭാകരൻനായർ

ജുവലേഴ്സ്

മെയിൽ റോഡ്, കൊല്ലം-1

For 22 carat Jewellery

K. Prabhakaran Nair

JEWELLERS

Main Road, QUILON

Phone: 3095

ത്തിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചില ഞായറു കളിലാണു് മറിയത്തിനെ കാണുക പതിവു്. ചിലപ്പോൾ ഉച്ചയ്ക്കായിരിക്കും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ വൈകുന്നേരവും. അല്ലെത്ത ദിവസങ്ങളിൽ മറിയത്തെ ഒരിക്കൽപേലു് ഞാൻ കണ്ടിരുന്നില്ല. കാരണം വളരെ പളരെ നേരത്തെ, സൂര്യൻ ഉദിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു വളരെ വളരെ മുമ്പുതന്നെ അവർ കിഴക്കോട്ടു കാട്ടിലേയ്ക്കു പോയിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കാം. പിന്നെ മടങ്ങിവരിക സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ പിന്നീടോ ആയിരിക്കും. ചില ഞായറാഴ്ചദിവസങ്ങളിൽ മത്രം അവർ ഉളയ്ക്കു നേരത്തെ വരും.

മറിയം ഭടിച്ചവെളുത്തു് ഉയരം കുറഞ്ഞ ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു മദ്ധ്യപയസ്സിന്റെ അവസാനമാടയകിലും മുഖത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒന്നരണ്ടു ചുളിവുകൾ ഒഴിച്ചാൽ അവളിൽ യൌവ്വനം അവസാനിക്കാൻ

പോകുന്നെന്നു ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ തോന്നുകയുള്ളു. അത്രയധികം കട്ടികളുടെ അഞ്ചുതാളങ്ങൾ എന്ന് അവളെ കണ്ടാൽ ഒരിക്കലും പറയില്ലെന്നു ഞാൻ ഓർത്തുപോയി. നിണ്ടുകുത്ത മുടി അവൾ എന്നും പിന്നിൽ കെട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. സാധാരണ കൃസ്ത്യാനിസ്ത്രീകളുടെ ചട്ടയരിച്ച വേഷത്തിലായിരിക്കും മറിയം ജേലിസ്ഥയെന്നു വന്നെത്തുക. അപ്പോഴേയ്ക്കും കട്ടികളെല്ലാംകൂടി ഒന്നിച്ചു് അതു പിളിക്കും; "അമ്മച്ചി വന്നു."

വലിയ മണികണ്ഠൻ ഊച്ചുളളപ്പോലെ ആ കട്ടികളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു ശബ്ദമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു് അവളെ പൊതിയുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ആരെയും ശ്രദ്ധിക്കാതെ അവർ ആ കൊച്ചുവീടിന്റെ അടുത്തേയ്ക്കു കയറിപ്പോകാം. അപ്പോൾ അതുവളിച്ചുകൊണ്ടു് കട്ടികൾ അവളുടെ പിന്നിൽ കൂട്ടംകൂട്ടം വളരെ കുറച്ചു സമയം മത്രമേ അവർ അതിനകത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടുകയുള്ളൂ. പിന്നെ പുതിയൊരു വേഷത്തിൽ അവർ പുറത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. വിലകുറഞ്ഞ ഒരു സാരിയുടുത്തു്, തലമീനക്കി പെൺധരിട്ടു് മുഖം വെളുപ്പിച്ചു് അവർ പുറത്തേക്കുവരുന്നതു് കാണുമ്പോൾ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ അതു് അകത്തേക്കുപോയ മറിയമല്ലെന്നു തോന്നും. വീൽകുഞ്ഞെങ്കിലും കറുത്തുനീണ്ടതായിരുന്നു അവളുടെ കണ്ണുകൾ. വൃത്താകൃതിയിൽ കൊഴുത്തതായിരുന്നു മുഖം വെളുത്ത കവിളുകളും കഴുത്തും ശരീരവും— എല്ലാം മാംസളമായിരുന്നു. വീതികുറഞ്ഞ ചുവന്ന അധരങ്ങൾ എന്നും ചുവന്നിരിക്കും. അതു് വെററില മുറുകിയതു കൊണ്ടു മാത്രമല്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. ഉണ്ടു ബലിഷ്ഠമായ കൈകളു്, ഒതുങ്ങാതെ ഉന്തിത്തുഴച്ച മാർപ്പടവും, തടിച്ച നിറം ബഹുമാല്ലാത്തതെന്നു ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ പുരുഷന്മാരിൽ വികാരം പകരുന്നവയായിരുന്നു.

പുതിയ വേഷത്തിൽ പുറത്തേക്കുവരുമ്പോൾ മറിയത്തിന്റെ കൈയ്ക്കൽ എന്നും ഒരു കൊച്ചുപേഴ സുണ്ടായിരിക്കും. അപ്പോഴും പിന്നിൽ കട്ടികൾ അതു പിളിച്ചു കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അവർ പലതും മറിയത്തിന്റെ സാരിയുടെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളിൽ പിടിച്ചുതുങ്ങിക്കൊ

ണ്ടാണു് നടക്കുക. പക്ഷേ, അവരെ ആരെയും ശ്രദ്ധിക്കാത്തപോലെ ഓരോരോ കട്ടികളെയും തള്ളി ഓറിക്കൊണ്ടു് അവർ നിർത്തിലേക്കു നടക്കും; കുറച്ചുനേരം അവിടെ അങ്ങിനെ നില്ക്കും; അങ്ങുട്ടുമിങ്ങോട്ടും നോക്കിക്കൊണ്ടു്; സാരിയുടെ ചുളിവുകൾ വലിച്ചു നിവർത്തിക്കൊണ്ടു്. ചുറ്റും നോക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം അവർ എന്റെ നേരേയും നോക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെ വീട്ടിൽനിന്നും പുറത്തേക്കുവരുന്ന സന്ധ്യയുടെയെന്ന ആകർഷണീയമായ ആ മനോഹരം പെട്ടെന്നു് മങ്ങിപ്പോയതായി ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടു് ഒരു കതിരയെപ്പോലെ തല തലി വത്തിപ്പിടിച്ച് നിരത്തിക്കൂടി അവർ പടിഞ്ഞാട്ടു് നടക്കും. അതിനുശേഷം എപ്പോഴാണു് അവർ മടങ്ങിവരുന്നതെന്നു് എനിക്കു് അജ്ഞാതമായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു ട്രായിരിക്കും. അതല്ലെങ്കിൽ മാത്രം വളരെ വൈകിമായിരിക്കും.

ലില്ലിയേയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മേലിഞ്ഞു് സാമാന്യം ഉയരമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ. മുപ്പതു് വയസ്സോളം പ്രായം കണ്ടു. ഇരുനീറമാണു് ലില്ലിയുടേതു്. വല കുഞ്ഞുമാ കട്ടത്ത നിറങ്ങളുള്ളതായ സാരികളായിരിക്കും എന്നും അവർ ധരിയ്ക്കുക. മുടി പിൻഭാഗത്തു് പിന്നിയിട്ടിരിയ്ക്കാം. കണ്ണഴുതി പെട്ട തൊട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. മുഖത്തും കൈകളിലും ആവശ്യത്തിലധികം പെൺവാർ തേച്ചിരിക്കും. കത്തഴിഞ്ഞ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ വിഭക്തിയും വിഭവഷവും അല്ല കണ്ടിൽ പോയ കണ്ണുകളിൽ എന്തെന്നും കാണുമായിരുന്നു. കവിളുകളിൽ പല സ്ഥലത്തും രൂപപ്പെട്ട ചുളിവുകൾ വാരിത്തേച്ച പെൺവാരിന്റെ മീടയേയും ഏറെക്കുറെ വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞുകാണാം. പെട്ടെന്നായിരിക്കും ലില്ലിയുടെ വരവു്. നെക്കൽ കലത്തു്, അല്ലെങ്കിൽ സന്ധ്യയ്ക്കു്. വരുമ്പോഴെല്ലാം അവളുടെ കയ്യിൽ ഒരു ബാഗുണ്ടായിരിക്കും. പടിഞ്ഞാറു് നിന്നും ബസ്സിൽ വന്നിറങ്ങിയ ഉടനെത്തന്നെ ഗൃഹിയിൽ അൾ ആ കൊച്ചു വീടിന്റെ അകത്തേക്കു് കയറിപ്പോകും. പിന്നീടു് വളരെനേരത്തേക്കു ശേഷമായി

രീക്കം പുറത്തേയ്ക്കു വരിക, അപ്പോൾ അവളുടെ കൈയിൽ ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞുണ്ടായിരിക്കും; ഒന്നൊന്നര വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു കുഞ്ഞു്. ഒരു പക്ഷേ, അരിന് അരിലും കൂടുതൽ പ്രായമായ ടൂണുണ്ടാവാം. അത്രയും കാലമായി മറ്റു കുട്ടികളിൽനിന്നും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവിധം പ്രാക്രമ്യമായിരുന്ന ആ കുഞ്ഞിനു അപ്പോൾ അതിശയകരമായ മാറ്റം വന്നുണ്ടായിരിക്കും, ഒരു പുതിയ കൊച്ചു കാലുരയും ഷർട്ടും അതിനെ അവൾ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നും. കട്ടിപ്പിച്ച് മുടി ചീകി വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. കണ്ണുഴുതി മുഖത്തല്ലാം പൊന്പുർ പുശിയിരിക്കും. കുറച്ചുനേര ആ കട്ടിയേയും കൊണ്ടു് വീടിനകത്തും പുറത്തുമായി അല്ലെങ്കിൽ വീടിന്റെ ചുറ്റുമായി ലില്ലി നടക്കുന്നതായി കണ്ടാ. അപ്പോഴൊക്കെ മറ്റു കുട്ടികളെല്ലാം ഒരുതരം നിസ്സഹായത കലൻ അത്ഭുതത്തോടെ ലില്ലിയെ അകന്നുനിന്നു് സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. കറെ അധികം നേരം കഴിയുമ്പോൾ അവൾ പെട്ടെന്നു് അകത്തേക്കു് കയറിപ്പോകും. പിന്നീടു് അവളെ കാണുക പതിവില്ല. അച്ഛൻ ഏതോട്ടു പോയെന്നു് ഒരിക്കലും എന്തു് ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭേദപക്ഷം, മന്ത്രിയോ അല്ലെങ്കിൽ പുലയംമുറയെന്നയോ അച്ഛൻ അവിടെനിന്നും പോയിരിക്കുമെന്ന് രോദനം. അങ്ങിനെ പേകുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അവർ പിന്നീടു് എന്റെ കണ്ണിൽ പെടാതിരുന്നതെന്നു് തോന്നുന്നു.

അവ്യക്തമാണെങ്കിലും വീടിന്റെ മുമ്പിൽ പരശുരം തിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന മറിയത്തിന്റെയും ലില്ലിയുടേയും മായകൾ സന്ധ്യയുടെ മേവിലും ഏറെക്കുറെ എനിക്കു് കാണുമായിരുന്നു. മറിയം ധരിച്ചിരുന്നതു് സാരിയല്ലായിരുന്നു. സാധാരണ ജോലികഴിഞ്ഞു് വരുന്ന വേഷം ലില്ലി നാരിയാണു് ധരിച്ചിരുന്നതു്. അതിന്റെ നിറം കടുംനീലയോ കടുംചുവപ്പോ കടുംപച്ചയോ ആകാം. ഏതെന്നു് ആ സന്ധ്യസമയത്തു് തിരിച്ചറിയുക വിഷമകരമായിരുന്നു. അല്ലാതെ കൈത്തു് കട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു, അപ്പോൾ അതിനെ പുതിയ കപ്പായങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു, അതു് ഏറെക്കുറെ നഗ്നമായിരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടു്

ഉദ്ദേശിച്ചതിലും കുറച്ചു മുൻപേതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു തുറന്നു തുറന്നു വിടേണ്ടതായി വന്നു. ആയിരത്തു് അവിടങ്ങളിൽ മനുരി പടന്നുപിടിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത വീട്ടുകളിലും മോശം ആരാഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയാനിടയായി. അതുകൊണ്ടു് ഏതാനും ദിവസം മറ്റൊരാൾ വീട്ടിലേക്കു മാറിത്താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. പെട്ടിയും പ്രമാണവുമെല്ലാം കെട്ടിപ്പുറക്കി ഞങ്ങൾ ഇടപ്പള്ളിയിലെത്തി. എന്റെ അമ്മയുടെ വക ഒരു സ്ഥലമുണ്ടു്—ശ്രീദേവിമന്ദിരം. അവിടെയെന്നാ താമസം തുടങ്ങിയതു്. ആ സ്ഥലം വിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. വിലയും നിശ്ചയിച്ചു. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം വീടിന്റെ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. വീടിനോടു ചേർന്നു് ഒരു ഹാളും പണികഴിപ്പിച്ചു. തുറന്നു വെച്ചു രണ്ടു സിന്ധിപതക്കളെ വാങ്ങിയിരുന്നു. അവയ്ക്കു വേണ്ട തൊഴുത്തും. പിന്നെ, മറ്റൊരുമാസത്തിനകം ഗെയിറ്റും മതിലുമെല്ലാം തീർന്നു. അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു ഭൂതാദയമുണ്ടായതു്. ആരുടെയെങ്കിലും കത്തിത്തരിപ്പായിരിക്കാം. സ്ഥലത്തിനു പറ്റത്തുറപ്പിച്ചിരുന്ന വില ഉളക്കുളക്കുളമാണെന്നായി. അത്രയും വിലക്കു ടൂക്കാൻ സംഭവമല്ലെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നിലപാടു് അമ്മയും അദ്ദേഹവുമായി ഒരുപാടായി ഉണ്ടാകാൻ കാരണമായി. ഈ രണ്ടു കക്ഷികളുടെയും ഇടയ്ക്കുകിടന്ന ഞാൻ തെരുങ്ങി.

പിന്നീടു് ഞങ്ങൾ അവിടെ കൂടുതൽ താമസിച്ചില്ല, മകന്റെ മരണവും, അദ്ദേഹവും ഏന്റെ അമ്മയുമായുള്ള സമയവും എന്നെ വല്ലാതെ ഉലച്ചു. ഒരു രാത്രി ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന അദ്ദേഹം പെട്ടെന്നാണു് എന്നെ വിളിച്ചുണത്തി.

“ഞാൻ നാളെ മുതൽ ഈ വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നില്ല.” അദ്ദേഹം തുടർന്നു: “മാത്രമല്ല ഈ മണ്ണിൽ ഇന്നു ചവിട്ടുകപോലുമില്ല. നിന്റെ വീട്ടുകാരോടായി എന്നിരിക്കുന്നിയാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ഞാൻ

ചങ്ങമ്പുഴയിലേക്കു മാറുന്നു. നിനക്കിപ്പോഴാണെങ്കിൽ എന്റെ ഉടയ വരാം.” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുനിൽക്കി. മുറിയലാകെ ഇളങ്ങുന്നു. എന്തോ തുണി കരിയുന്ന ഭംഗം വല്ലതെ ഉണ്ടാകുന്നു. അദ്ദേഹം കിടക്കുന്നതു് കട്ടിലിലാണു്. ഞാൻ താഴെ പാച്ചിലും. ഞാനുടൻതന്നെ എഴുന്നേറ്റു വീളുക കത്തിച്ചു. മുറിയുഴവൻപുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിടക്ക ഏതാണ്ടു കറെ ഭാഗം കത്തുകൊണ്ടു്.

ഞങ്ങൾ നേളുപേരുംകൂടി കിടക്കവലിച്ചു പുറത്തേക്കിട്ടു. വെള്ളമൊഴിച്ചു കെട്ടി.

ഇക്കലത്താണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏ

“ഇപ്പോഴാ കട്ടിയുടെ തെറ്റിദ്ധാരണ” അദ്ദേഹം തുടർന്നു: സ്നേഹത്തോടുള്ള അനുഭവങ്ങളിൽ എന്നെ “കട്ടി” എന്നാണു വിളിക്കാറു്. “കലുടന്നും കഴിഞ്ഞാൽ ഓണമല്ല എന്നിന്നും അവന്റെ കൂടെയായിരിക്കണം അവളും. അതിലാണു് എനിക്കുള്ള സന്തോഷവും.”

കൂടുതലായി യാതൊന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും ഓണത്തിനു് എന്നെ വീട്ടിലയയ്ക്കുൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചു.

അതുപോലെതന്നെ അവിടെവെച്ചു കടന്നുപോയ വിഷയവും ആ വഷ. എന്റെ മുത്തമകനെ സ്തുതിക്കു് ചേക്കുടയാണു്. അവനു് ഏതാണ്ടു തിരിച്ചറിവായെന്നു

ഏറപടക്കുണ്ടും മത്താപ്പക്കുണ്ടും

നിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം, യവനിക തുടങ്ങിയ കൃതികൾ പുറത്തുപറഞ്ഞു്. സ്വരമാഗന്ധ്യയിലെയും നിറുന്ന തീച്ചളയിലെയും പല കവിതകളും ചെിച്ചുതും ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ. ഈ വഷത്തിലെ ഓണത്തിനു് ഞാൻ വീട്ടിൽ പോകട്ടേയെന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. വീട്ടുകാരും അദ്ദേഹവുമായി പിണങ്ങുന്നതിനു മുൻപാണതു്. അദ്ദേഹം നന്മതിച്ചില്ല; എനിക്കും വലിയ ഇച്ഛാഭംഗമുണ്ടായി.

“നിങ്ങൾക്കും ഒരു മകളില്ലേ; ഇനിയൊരു കാലത്തു് ഓണമുണ്ണാൻ നിങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു് അവളുടെ ഭർത്താവു് അയയ്ക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടേതായി.” ഞാൻ പറഞ്ഞു.

പറയാം. വിഷുവിന്റെ തലന്നാൾ സന്ധ്യയ്ക്കു് അമ്മയുടെ വീട്ടുകളിൽനിന്നും പടക്കുപൊട്ടുന്ന ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നു. അവൻ എന്റെ കൈവന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ കൈയിൽ പടക്കുമോ വല്ലതുമുണ്ടോ. പടക്കമെല്ലാം കത്തിച്ചു് കൈയോ കാലോ പൊള്ളിക്കണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു് ഞാനവനെ അക്കി, എങ്കിലും എന്റെ മനസ്സിൽ വല്ലാത്ത വിഷമംതോന്നി.

അന്നു വളരെ നേരത്താണെന്നു അദ്ദേഹം മടങ്ങിയെത്തി. കൈയിൽ ഒരു പൊതിയുണ്ടു്. പടക്കമാണു്. കറാ ഏറ്റുപടക്കവും മത്താപ്പ. മകന്റെ മുഖം തെളിഞ്ഞു. അന്നദ്ദേഹം വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ അകത്താക്കിയിരുന്നുള്ളു.

Telephone Nos. 2373 & 4228
NINAN'S TECHNICAL COLLEGE
 Kottayam-1; Kerala state.
 [PERMANENTLY RECOGNISED BY GOVERNMENT]

Radio Officer's Course; Radio, Telecommunication, Civil, Electrical, Mechanical, Automobile തുടങ്ങിയ ONE & TWO-year Engineering Course-കളിലുള്ള അഡ്മിഷൻ തുടരുന്നു. S. S. L. C. (Passed or Failed) യോ ഉപരിയായോ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയുള്ള വിദ്യാർത്ഥിനി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പ്രവേശനത്തിന് അപേക്ഷിക്കാം.

ഫരിജന / പിന്നാക്കന മതായങ്ങളിൽ പെട്ടവർക്കു ഫീസ് സൗജന്യവും പ്രതിമാസ ടൈപ്പിംഗും— Tea, Coffee, Rubber, Railway, Devaswam-ബോർഡുകളിൽനിന്നും S. P. W. R. ഫണ്ടിൽനിന്നും ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസ വേതനങ്ങൾ—നൽകുന്നതുകൊണ്ട് ഇവർക്കു കൗളേജിൽനിന്നു മാനേജ്മെന്റിൽനിന്നും അനവധി വരുന്ന ഫീസായ കൂലിപ്പണം—

ബസ്സിലും ട്രെയിനിലും ബോട്ടിലും യാത്രാസൗജന്യങ്ങൾ—ഫോസ്റ്റർ നെറു കര്യങ്ങൾ (for boys & Girls)

പെൺകുട്ടികൾക്കു പ്രത്യേകം ക്ലാസ്സുകൾ
MODERN & FULL-FLEDGED WORKSHOPS ATTACHED
 for Excellent practical Training and Apprenticeship

പ്രോപ്പ്രട്ടേഴ്സിനും അപേക്ഷാഫാറത്തിനും സമർത്ര ക്ലാസ്സുകൾക്ക് ടൈപ്പിംഗ് സെവീസിനും Rs. 2/- സഹിതം നേരിട്ടാ Rs. 2-50/- മണിയോർഡർ അയച്ചു തപാലിലോ അപേക്ഷിക്കുക.

Principal, NINAN'S TECHNICAL COLLEGE, Kottayam-1
 (Phones: 2373 & 4228)

N. B. 7th Std. വരെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർക്കു "വെൽവിംഗ് & സ്റ്റീൽ", "മോട്ടോർ പ്രൈവറ്റ്" എന്നീ കോഴ്സുകളിലേക്കു പ്രവേശനത്തിനുള്ള പ്രോപ്പ്രട്ടേഴ്സിനും അപേക്ഷാഫാറത്തിനും Re. 1-50/- നേരിട്ട് അയച്ചാ Rs. 2/- മണിയോർഡർ അയച്ചു തപാലിലോ വാങ്ങാവുന്നതാണ്. (അപേക്ഷകരുടെ പുണ്യമായ മേൽവിലാസവും ഫോണിംഗ് നമ്പർ കോഴ്സും M. O. കൂപ്പണിൽ വ്യക്തമായി എഴുതിയിരിക്കണം.)

ഈണണിപ്പെട്ടവർക്കു, തമ്മൽ ജീവിത കാന്തിപ്രകാശം, കൈവന്ന സ്വർഗ്ഗമേ മാന്യമാവാൻ ഉപയോഗ്യമായ മോശക്കിനാവു നി; പുവർപ്രതിഷ്ഠ നി ഓമനിപ്പോമനിപ്പുതന്നോവിനയി- ലോളാതുളുമ്പുന്ന ഗാനമാകുന്നു നി നി വി ഇത്തു വസന്തമീദാതുതപ- മീധിയം പുഷ്പനില്പന്ന നിത്യവും! പൊന്തുന്ന, നി പരിചയപ്പെട്ടുവാ പൊന്നണിത്തോമി പ്രവഞ്ചത്തെയി- പ്പോഴും? ഇന്നിപ്പുറത്തു പ്രതിഭാസമാക്കെയും നിന്നെ മയക്കുന്ന മായുരവിഷ്കരി!

തപൽ പ്രതിഭാസമാക്കിയ സർഗ്ഗമാണു സത്യപ്രകാശം തിരിയുമ്പോഴനു ചിത്രത്താകരുതായിപ്പോയു- മെത്താതവമനോദല്ലത്തതിൽസ്വയം സാവകാശംനിൻ മനോധർമ്മശാലയി- ലിയുപഹാരങ്ങളു യഥാഭാവേ! നി വേർതിരിച്ചു നിറഞ്ഞ, നിശ്ചിത, നി വിശ്വീകൃത പരാപരം! നിന്നിൽത്തുളിഞ്ഞു വീശ, മനവദ്യ സംഗീതമായി യുണരളെ ജീവിതം! പാനപാത്രങ്ങൾ നിറയുന്നതും നീല ശാചമിഴഞ്ഞു വരുന്നതും വൃഥാ താളപ്പുകൾ വരുന്നതും മാത്രമാ! ഞിനിമിത്തം മറക്കാതെക്കൊല്ലാ!

വസ്തുനിർവ്വഹണം

അപ്പൻ തച്ചേത്ത്

നി വളർത്തേൻ വെളിച്ചവും പുക്കളും നിവരനിന്നെപ്പുണർന്നിന്നിടവേ, അന്തർനേത്രങ്ങൾക്കുഷസ്സുസ്യയേകമീ ന്നതല്ലണങ്ങളിൽത്തുടയിരിക്കുമോ? ഇപ്പുറത്തുവരുന്ന മഞ്ചാടിയാത് നിന്റെ കല്ലനുള്ളിലൊളംകാൻ ശ്രമിക്കവേ, താൻ തളിരും തരളും നി പുറം താളകളാക്കിപ്പുറപ്പെട്ടുപോകും, മാവും പകലും സുഖമുണ്ടാക്കിത്തു- ഭാവങ്ങളായിക്കുറിക്കും കഥാമൃതം, സ്നേഹമോഹങ്ങൾ ജലാശയങ്ങൾക്കപ്പുറം ഓരോയ് നിന്നിപ്പുണർന്നിട്ടു ഭാവന, ചുട്ടുവെളിച്ചവുമായി മനോധനം തേങ്ങുന്നമേയമാം സല്ലർവാസന,

ഇല്ല പരമി, യി ചക്രവർത്തിക്കു മില്ല, നിർമ്മാതാവുവേദകാലാകവാൻ വായുവേഗം നി പാക്ക യോഗശ്ചമേ, പാറയെ നി നേട്ടമാ വൈജയന്തിക! അന്നിവസുസ്വര ജന്മാന്തരങ്ങൾൻ പൊൻതൊട്ടിലൊളിച്ചുതൂങ്ങി പല്ലവി- "വസാ ജനനിതർ സത്യമാ നിന്ന നി- യുതം കോപമീയം നന്ദവൈചരി! ഓങ്കാരമായി, പ്രണവമായി, തപാ- നാളമായ് നി യുഗംജ്ഞാപ്രാപ്തമായുനി- ഞ്ഞാ! നില്ക്കുന്നില്ലാതെക്കു മറ്റൊരു വാഹിനി, യാത്നാപലയുനി-

സിന്ധവർത്തി!"

—0—

അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ ഒരു സംഭവം. ഞാൻ...യിൽ നിന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു യാത്രചെയ്യുകയായിരുന്നു. ബസ്സ്...യിൽ എത്തിയപ്പോൾ അനേകമാളുകൾ വന്നുകൂടിയെങ്കിലും കണ്ടക്ടറുടെ മഹാമനസ്കതകൊണ്ട് ക്ലാൻ കൊള്ളാമന്ന രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾക്കു മാത്രം ഉള്ളിലേക്കു കടക്കാൻ സാധിച്ചു. അവരെ പുരുഷസ്ത്രീനമെല്ലാം തന്നെ ഇരുത്തേണ്ടതു് ഒരാവശ്യകതയായി കണ്ടുകൊണ്ട് തോന്നിയതു കൊണ്ടു് ഒരു സീറ്റിൽനിന്നു മറ്റൊരു സീറ്റിലേക്കും അവരെനിന്നു വേറൊന്നിലേക്കും അദ്ദേഹം പുരുഷനായ ഒരു ആട്ടിപ്പായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കുണ്ടായ ബഹളത്തിനിടയിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടു കാരണം മുക്കാൽ ഷപ്പൂത്തിലധികത്തിനവനും ആയ കണ്ടക്ടർ ആ രണ്ടുപേരിൽ കൂടുതൽ സുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടിയുടെ പിൻഭാഗത്തിന്റെ വിസ്താരം സ്വന്തം കരതലം കൊണ്ടു് മറപറം ചെയ്തും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും മാറുന്നതിനിടയിൽ പെൺകുട്ടികളെ കരുതിക്കൂട്ടിയും അല്ലായതയും സ്ത്രീയ്ക്കു പുരുഷനായ ഒരു അദ്ദേഹം സാത്വികതയോടെ ഭർത്തനും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ആ രണ്ടു സ്ത്രീത്തങ്ങളേയും അദ്ദേഹം പുരുഷനായിരുന്ന പിറകിലത്തെ സീറ്റിൽത്തന്നെ ഇരുത്തി. ഇടയ്ക്കു് ഒരേരക്കിടക്കാൻ തക്ക സ്ഥലം ഒഴിഞ്ഞു കിടന്നു. ബസ്സ്...യിൽ നിന്നു തിരിച്ചപ്പോൾ സുന്ദരനായ ഒരു യുവാവു് കൈത്തേക്കു ചാടിക്കയറി ഒഴിഞ്ഞുകിടന്ന സ്ഥലത്തു് അങ്ങിരുന്നു കൊടുത്തു. കണ്ടക്ടറുടെ കരതലസ്ത്രീയും കരതലാഭിർദ്ദയും ഏറ്റവുമേറ്റം ചുട്ടിയുകയും പ്തിയുകയും ചെയ്തു സുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടിയോടൊത്തായി അപ്പോൾ ആഹ്ലാദാദിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നു് അവളുടെ മുഖാഭാസം വീളിച്ചു പറഞ്ഞു. കണ്ടക്ടർ രൂക്ഷഭാവത്തിൽ അയാളെ ഒന്നു നോക്കിയിട്ടു് മിണ്ടാതിരുന്നതായുള്ളു. ബസ്സിനു വേഗം കൂടി. വളവുകൾ തിരിഞ്ഞു മുറുങ്ങുകുകൊണ്ടു് യാത്രാ "സവാരി ഭവ്യം." ലോകത്തുള്ള മുറുങ്ങളെല്ലാം അപ്പോൾ കുകൊണ്ടു ചാടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നായിരിക്കും ആ യുവതിയുടെയും യുവാവിന്റെയും വിചാരം. പക്ഷേ, ആ ആഹ്ലാദം

സാഹിത്യവാരഫലം

മനഃവികൽ വളരുന്നതും നിങ്ങളുണ്ടി
ല്ല. ബുദ്ധ്യ് ചെങ്ങന്നുരത്തെയപ്പാൾ
ഒരു യാത്രക്കാർ അവിടെയിറങ്ങി. അ
യാൾ ബുദ്ധിയിന്നിറങ്ങാത്ത താമസം,
കണ്ടുകൾ യുവവിനോടു ഗർജ്ജിച്ചു:
“ആ ഭഗിന്നത്തന്നിറാൽ പോയിരിക്കാം.”
വെടികൊണ്ട പന്നിയെടുപ്പാലെ അ
യാൾ മുന്നോട്ടേക്കു കൂരിച്ചു. ഞാൻ ആ
മുന്ന പോക്കെയും മുഖഭംഗം നോക്കി; ക
ണ്ടുകിടക്കു് ആഹ്ളാദം യുവനിക്കും യു
വാവിനും ദുഃഖം. ആ ദുഃഖത്തെ അവർ
പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു പൊതിയുന്നതായി
രുന്നു. ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു. എനി
ക്കും തെല്ലൊരു വൈഷമ്യമുണ്ടായി. പ
ന്നിനിർപ്പവിൽ വണ്ടു വന്നിരുന്നാൽ കാ
ണുന്നവൻ സന്തോഷം, ആ വണ്ടിനെ
ആരെങ്കിലും ആട്ടിച്ചായിച്ചാലോ? ദയോ
വന്നു് വൈഷമ്യം തോന്നും. ആ വല്ലാ
ത്തായ്ക്കു് എനിക്കുണ്ടായതു്. സപാദാ
വികമായ ചേച്ചു് ആഹ്ളാദത്തിന്റെ പ്ര
ഭവസ്ഥാനമാണു്. കണ്ടുകിടക്കെ കര
തലം കൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രാരാപനം, അടു
ക്കത്തു് തെറ്റു പ്രായാശക്തവും ബ്രഹ്മസേ
വയും കൊണ്ടുള്ള ചേച്ചുകേടിനാൽ എനി
ക്കു് ജ്ഞാപനവമായുണ്ടായിച്ചു. തെളി
നിന്നുവ കാണുന്നതു് എത്ര ആഹ്ളാദ
കരം! പന്യകൊണ്ടു് ഭൂമിക്കുള്ളിൽ നിന്നു
വെള്ളം വലിച്ചെടുക്കുന്നതു് എത്ര ക്ലേശ
പ്രദം! നാലു മുറിച്ചു വെള്ളത്തിൽ പി
ഴുത്തൊഴിച്ചു് പഞ്ചസാരചേർത്തു കല
ക്കിക്കിടച്ചാൽ നാവിനു് എതു് സെം!
വെള്ളം സേന പരയുന്ന സിന്തററികു്
ദ്രവകം വെള്ളത്തിൽ ചേർത്തു് കുടിച്ചാ
ലോ? മർദ്ദിക്കാൻ തോന്നും. സപാദാ
വികമായാണു് മനഃഷ്യനെ രസിപ്പി
ക്കും. മാത്രമു മുമ്പി ആഗ്രഹിച്ചിപ്പിലെ
(ലക്കം—18) “പാമ്പു” എന്ന ചെ
റുകഥ (കമലേശ്വർ എഴുതിയതു്, തർ
ജ്ജമ ക്രി. വി. ഡി. കൃഷ്ണൻന
മ്പ്യാരുടേതു്) തികച്ചും അസപാകാവി

എം. കൃഷ്ണൻനായർ

കമരേ. പാമ്പിനെക്കുറിച്ച് "ബേസ
ഷ്"നുള്ള ഒരു യുവാവിനെ കമാകാമൻ
അവതരിപ്പിക്കുന്നു. "ബേസഷ്"നെ
കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന "സെക്സ്"ന്റെ മേഖല
ടി നല്കുന്നു യാതൊരു സാഹചര്യവു
മില്ലാത്ത കഠിന പ്രകൃതിവിപ്ലവങ്ങളും, കമ
ലേശ്വരൻ ആരെന്ന് ഈ ലേഖകൻ അറി
ഞ്ഞുകൂടും. എന്റെ സുഹൃത്തു് തുഷ്ണിനെ
വ്യാകുഷ്ണി അറിയാമായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം
കമലേശ്വരനെക്കൊണ്ടു് റെസ്റ്റൻബക്കി
ന്റെ "Snake" എന്ന കഥ വായിപ്പിക്ക
ണം; കോൺറഡ് ഹെറിന്റെ Impulse
എന്ന കഥ വായിപ്പിക്കണം. ആദ്യത്തെ
കഥ കലാസങ്കേതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള—ഒട
കുന്നിക്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള—അറിവു് അദ്ദേ
ഹത്തിന് നല്കും. "ബേസഷ്"ന്റെ പ്ര
തിപാദനം ചെയ്യേണ്ടതെങ്ങനെയോണെ
ന്ന് രണ്ടാമത്തെ കഥ മനസ്സിലാക്കിക്കൊ

எந்தவெண் அந்திநாள்மேல் ஸபனம் காலும்
 நோக்கிப் போகிக் கும் சுவயு. மெருகாயி,
 அப்பர் அருளுதணிவிநிக் கலாஃ; அ
 ப் போர் வபே, பானிநே ஓ ப் பணை:-
 "நிணர் ஹிலும் உபேகிப் ப் பணை:-
 ஸிதாஃ". நிணர் ஸுநரையா கையு
 வதிவெ ஹிததுகொளந் நனனது" நம:
 ஃஃ?"

മാങ്ങ കുറുപ്പടി നല്കുക:- “ഞാൻ അപൂർവ്വ ചെളികുപ്പുറം കൊണ്ടു കിട്ടിയ തോടുകൾ എല്ലാം മറന്നു. നിങ്ങളാണ് അവളെ ഇപ്പോഴും ഏതെങ്കിലും നക്ഷത്രം നൽകൂ.” ലിപോ എന്ന സന്യാസിനിയുടെ അതിരുകളിൽ ഒരൊറ്റിക്തം വൃക്കകൾക്കു ഈ കൊച്ചുകുട്ടി എത്ര മനോഹരമായി തിരുളിപ്പിടിച്ചിരിക്കുക. ഇങ്ങനെ മൊക്കെ മറക്കാൻ ശീലിക്കണം. ആ വിധത്തിലുള്ള മറവി മനുഷ്യനെ ഉന്നമിപ്പിക്കുകയേ

മരിച്ചവന്റെ
ബഹുമാനിക്കാൻ

ദിക്കാം. “മാതൃഭൂമി”യിൽനിന്നു “മലയാളനാട്ടി”ലേക്കു വരാം. ശ്രീ. ടി. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ “ഇൻറർനാഷണൽ” എന്ന ചെറുകഥ. ഒരു കിഴവനെ കുറവുകാൻ ഹാസ്യാത്മകതയോടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ആ ചിത്രീകരണത്തിൽ അത്യന്തം ചില, സ്ഥൂലീകരണമില്ല. ആഖ്യാനചിരിയും നന്നായിട്ടുണ്ട്...ഒരിക്കൽ രണ്ടു ബുദ്ധസന്യാസികൾ—ചാങ്ങാ ചിലേയും—തെങ്ങിലൂടെ നടന്നുചോകുകയായിരുന്നു; ചെട്ടിനിഞ്ഞ ഒരു ഭാഗത്തെത്തിയപ്പോൾ അപ്പുറത്തു പരമേശ്വരന്റെയായ ഒരു യുവതി നിൽക്കുന്നു, പട്ടുറത്തുനില്ക്കുന്ന അവർക്കു ചെളിചവിട്ടി ഇപ്പുറത്തേക്കു പോരാൻ വൈദനനും, ചാങ്ങാ എന്ന സന്യാസി ഉടനെ ചെട്ടിയിൽക്കൂടെ നടന്നുചെന്നു അവളെ എടുത്തു ഇപ്പുറത്തുകൊണ്ടുചി; സന്യാസികൾ ര

ഉള്ള സാമീപ്യത്തിലാണെങ്കിൽ നേരെ മറിച്ചാണു സ്ഥിതി. കലാഭാവത്തെ അനുവാചകൻ എപ്പോഴും എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതായി തോന്നണം. ആ തോന്നൽ ഉളവാകാത്തതുകൊണ്ടാണ് ശ്രീ: പി: ശങ്കരനാഥയെന്ന് "ലോയാളനാടി" ലെഴുതിയ "എവിടെവെച്ചാ മിക്കന്ന്" എന്ന ചെറുകഥ പരാജയപ്പെടുത്തുകയായി. ഒരു യുവാവിന്റെ ദുഃഖമാണ് അതിലെ വിഷയം. പറയാത്തതെല്ലാം ശേഷിയായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കഥാകാരൻ എങ്കിലും ഈ കഥ അനുവാചകന്റെ ആത്മാവിനെ സമ്പന്നമാക്കു നീല്ല.

എല്ലാ തൊഴിലാളികളുടെയും ശ്രദ്ധയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നും അതിനുള്ളിൽ അടങ്ങിയവയെല്ലാം കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നും ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുള്ളിൽ അടങ്ങിയവയെല്ലാം കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നും ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

വലോത്തമിയിലേക്ക് ഞാൻ ഉയർന്നുപോകുന്നത് അവിടെവെച്ചാണ്. ഒരുദിവസം ജിബ്രാന്റെ Thoughts and Meditations എന്ന ഗ്രന്ഥം മടക്കിവെച്ചു ഞാൻ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ വാരിമമാലകൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവ എത്രപോലിരിക്കുന്നു? ഞാൻ എന്തോടുകൂടി ചോദിക്കുകയാണ്. ഒട്ടകമോ? സിംഹമോ? അതോ വെള്ളക്കരളിയോ? എത്രമാകാം. നാം എത്ര സങ്കല്പിക്കുന്നുവോ അതായിത്തന്നെ മോലാ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. വൃദ്ധന്മാർ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ചാപലങ്ങൾ കണ്ടാൽ അതേ ചാപലങ്ങൾക്കു വശംവദമാകണമെന്നു താൽപര്യം തോന്നുമോ? തോന്നുമെന്നാണ് ശ്രീ: പി ആർ. നാഥന്റെ മതം.

മകന്റെയും മരുമകളുടെയും ശുശ്രൂഷയിലകൾ കണ്ട ഒരുവൻ അതേ ലീലകളാലാണ് കൊതിച്ചുണ്ട് കൺമഷിയും റിബനും ചാതുരമാക്കെ വാങ്ങി വയസ്സിയായ ഭാര്യയ്ക്ക് കൊണ്ടുകൊടുത്തുപോലും. (സാധാരണയിലെ വെയിൽ കർമ്മം വാരിക, ലക്കം 44) പ്രതിപാദ്യവിഷയം: സാഹിത്യകാരനെയും സമ്പന്നനെയും ചേർത്താണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് എന്തു സങ്കല്പമുമാകാം. സങ്കല്പം ശരിയാണെന്നു കഥാകാരനും വായനക്കാരനും തോന്നണം. അത്രയുമുള്ള ആ തോന്നൽ ഈ കഥയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നുവെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കട്ടെ. വൃദ്ധന്മാരുടെ ഇത്തരം ചാപലങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ മനോഹരങ്ങളായ കഥകൾ

ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്ന് റഷ്യൻ സാഹിത്യകാരനായ സോളോഗബിന്റെ "വളയം" (Hoop) എന്ന ചെറുകഥയാണ്. ഒരു ബാലൻ വളയമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതു കണ്ട ഒരു വൃദ്ധൻ ആ രീതിയിലുള്ള വളയം മേടിക്കുന്നു. ആരും കണ്ടാതെ അയക്കുതു് ഉളളിക്കളിക്കുന്നു. പല്ലിപ്പാത്ത മോണകാണിച്ച് ചിരിക്കുന്നു. "വളയം" എന്ന കഥ ജനിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസം പി. ആർ. നാഥന്റെ കഥയുളളവക്കണിപ്പി. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ എനിക്കു കറപ്പെടുത്താൻ വയ്യ. ഈ ദേവപ്പെട്ട കഥയിൽനിന്നു നാം പോകുന്നത് ശ്രീ: റഷ്ണീസ് എഴുതിയ "ഭ്രം"ത്തിലേക്കാണ്. (കർമ്മം വാരിക) ലൈംഗികാസക്തിയുള്ള ഒരു യുവതിക്കു ശപാതനായി ലൈംഗികവേദമിലേർപ്പെട്ട നതിനെ റഷ്ണീസ് ഈ "കഥ".....ഇല്ല, ഞാൻ ഈ വാക്യം പൂർണ്ണമാക്കുന്നില്ല. നിശ്ശബ്ദതയാണ് പലപ്പോഴും അഭികാമ്യം. പലപ്പോഴും അഭികാമ്യം എന്നു കരുതിക്കൂട്ടി പറഞ്ഞതാണ്. "ചന്ദ്രിക" വാരികയിലെ "സ്വപ്നത്തിന്റെ ഭരണം" എന്ന കഥ വായിച്ചാലും അങ്ങനെയേ പറയാൻ പറ്റൂ. കാമുകി കാവകടത്തിൽ ഒളിച്ചു. അവളുടെ മരണയുളള സമയം ഭർത്താക്കു മുകളിൽ കൂടെ ഒരു വസം കിണ്ടറങ്ങി. മരയുടെ സദാശൃംഗം കാമുകന്റെ വാലുകൊണ്ട് ചൊല്ലോയിപ്പോലും. ഭർത്താക്കൻ എഴുന്നിപ്പി. നീശ്ശപ്പുത പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ ഒന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ: "നമ്മുടെ കഥാസാഹിത്യം എത്ര താണിരിക്കുന്നു!" പക്ഷേ, ഇതൊക്കെ കൈകൾക്കിട സാഹിത്യമാണെന്നാണ്. സഹിക്കാൻ വയ്യാത്ത വസ്തുതകളുണ്ട്. അന്ത്യന്റെ വിരോധം നാം സഹിക്കും. എന്നാൽ സ്റ്റേഫാനിപ്പോയെ ഉളള സ്റ്റേഫാനിപ്പോയെ നമുക്കു സഹിക്കാനാകുകയില്ല. കലയുടെ നഷ്ടമുളള കഥകൾ തികച്ചും അസഹനീയങ്ങളാകാം. "ഭരണാഭ്യർത്ഥന" അല്ലെങ്കിൽ (ലക്കം 8) "ആദ്യവാക്യമുണ്ടെങ്കിൽ" ഒരു രാത്രിയിൽ" എന്നൊരു ചെറുകഥയുണ്ട്. വായിച്ചുനോക്കുക. കലയുടെ നഷ്ടം എത്രത്തോളം പീഡാജനകമാണെന്നു വായനക്കാർക്കു മനസ്സിലാക്കും. സി. കെ. ശങ്കരകുമാർ എഴുതയ ആ

സൂര്യം കണക്കം

സൂര്യം കണക്കിനു വളരെ സമത്വമാണ്. ഒരിക്കലും അവരുടെ കണക്കിനു തെറ്റു പറയാറില്ല. എന്നും അവർ സ്വന്തം വയസ്സിനു രണ്ടുകൊണ്ടു ഹർഷിക്കുകയും ഭർത്താവിന്റെ ശമ്പളത്തെ മുൻകണ്ടു പെരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

— ഫ്രാങ്ക്ളിൻ

ചെറുകഥയിൽ ശർഭിണിയായ രേഖിയാഹിത ആലുവാപ്പുഴയിൽ എഴുന്നള്ളുന്നതായി റഷ്ണീസ് കണക്കം. ഒരു യുവാവ് അവളെ രക്ഷിച്ചു. സഹതാപത്തിന്റെ പേരിൽ അയാൾ അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചു. പ്ലാന്റ് അവാർഡ് ദുഃഖം. പത്മയാ താപവിവരങ്ങൾ അവാർഡു ലഭിച്ചതിൽ വീണ്ടും എഴുന്നള്ളി. അപ്പോൾ ഒന്നാവാ രക്ഷിച്ചതുമില്ല. ലോകമെന്താ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഗാത്രത്തിൽ പിടിപെട്ടിരിക്കുന്ന ക്യാൻസർ രോഗമാണ് ഈ ചെറുകഥ. ഇതു വായിച്ചുണ്ടായ ചെവിയുടും മാറാൻവേണ്ടി ഞാൻ ആ വാരികയിലെ "ലാലുവു: ലീലയും" എന്ന ഹാസ്യചിത്രം കണ്ടെന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

സുന്ദരാ മാതൃഭൂമി വേഷം വിൽ തനപം കൃഷ്ണേഷ ദുരൂഹം ദ്രോതം ഉഷാ വിതരം വൃദ്ധന തത് തേ അന്യോ ഉഷാ സന്ദന്ത (അമ്മയാൽ അലകരിക്കപ്പെട്ട വയുവെന്നപോലെ സുന്ദരിയായി നീ നിന്റെ മനോഹരമായ രൂപം ഞങ്ങൾക്കായി പ്രദർശിപ്പിക്കണം. ഉഷസ്സു വേതി അനഗ്രഹിതയത്രേ! ഉടുത്ത വാലകമായി ശോഭിക്കൂ. നീ നേടുന്നതു മറെറാരു ഉഷസ്സും നേടിയിട്ടില്ല.) ഒരു പ്രഗല്ഭസുന്ദരമാണിതു്. ഈ നാലു വരി വായിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന സുഖമെവിടെ? നമ്മുടെ പീറക്കഥകളുളള പാക്കന ദുഃഖമെവിടെ?

X	X	X
X	X	X

Registered

Trade Mark

വൈദ്യരത്നം പി. എസ്. വാരീയരുടെ

ആര്യവൈദ്യശാല

കോട്ടയ്ക്കൽ (കേരളാസ്റ്റേറ്റ്)

സ്ഥാപിതം: 1902

ഹെഡ് ഓഫീസ്: ടെലിഫോൺ:

(With Extension to Managing Trustee & General Manager)

ഫോൺ: 31, നഴ്സിംഗ് ഫോൺ: 44 മനേജിംഗ് ഓഫീസ് (Residence) ഫോൺ: 27 പ്രധാനവൈദ്യൻ: (Office & Residence) ഫോൺ: 25 ജനറൽ മാനേജർ (Residence) ഫോൺ: 26 ബ്രാഞ്ചുകൾ: 1: കോഴിക്കോട്ട് (ഫോൺ: 2155) കല്ലായിരോഡ്. 2: തിരൂർ (ഫോൺ: 31) സ്റ്റേഷൻ റോഡ്. 3: പാലക്കാട് (ഫോൺ: 104) വടക്കന്തറ. 4: പാലക്കാട് സെയിൽസ് ഡിപ്പോ (ഫോൺ: 584) ജി. ബി: റോഡ്. 5: എറണാകുളം (ഫോൺ: 33026) മഹാത്മാഗാന്ധി റോഡ് എറണാകുളം (ഫോൺ: 32674) വൈദ്യന്റെ താമസം 6: തിരുവനന്തപുരം (ഫോൺ: 3924) സ്റ്റാചുറോഡ്. 7: ഇടുറോഡ് (ഫോൺ: 17245) കാവേരിരോഡ്. 8: ആലുവാ സെയിൽസ് ഡിപ്പോ, ബേക്കിംഗ് റോഡ്. 9: മദിരാശി (ഫോൺ: 811275) കൃഷ്ണാചാരി റോഡ് നങ്കുപാക്കം.

ശാസ്ത്രീയമായി നിർമ്മിച്ച ആയുർവ്വേദശാലകളും വിദഗ്ദ്ധമായ വൈദ്യസഹായവും ഫെസ്റ്റാഫീസിൽനിന്നും ബ്രാഞ്ചുകളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നതാണ്. പിഴിച്ചിൽ, നവരക്കിഴി മുതലായ കേരളീയചികിത്സകൾ കോട്ടയ്ക്കലുള്ള ഗോൾഡൻ ബിലി നഴ്സിംഗ് ഫോമിൽ വെച്ചു പ്രധാനവൈദ്യന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്നു. വിദഗ്ദ്ധരായ രോഗികൾക്ക് എഴുത്തുകത്തുകൾ വഴി പ്രധാനവൈദ്യൻ തന്നെ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ്.

—മാനേജിംഗ് ഓഫീസ്

തടവറയിൽ കഴിയുന്ന മുജീബുർ റഹ്മാൻ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീ. വിഷ്ണു നാരായണൻ നമ്പൂതിരി ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു ശോകഗാനം പാടുന്നു. ആ പാട്ടിന് ഒരു ജ്വലിച്ചുനിൽക്കുന്ന, ഉദാത്തതയുണ്ട്, (മാതൃ ഭൂമി) സത്യൻ രചിച്ചതല്ലെങ്കിൽ ദുഃഖം ശ്രീ. പുലാക്കുട്ട് രചിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം വരികളിൽ വിശ്വസ്തമായി കരുതിയിരിക്കണം. (മലയാളനാട്)

കുളുമാവാരിക നോക്കുക. ശ്രീ. മാങ്കുടി ജി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ ആരാധന എന്നൊരു പദ്യശേഖരം കാണാം. അതിൽ കവിത അശേഷമില്ല. എങ്കിലും അതിലെ നാലു വരികൾ ചങ്ങമ്പുഴയെ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്നെ ഏതെങ്കിലും.

“നന്ദിയും നന്ദികേടും തിരിയുന്നതിലുണ്ടു ചോറ്റും തന്ന കയ്യുമോർക്കുന്നു-

[ഞാൻ

‘സ്വന്ദിക്കു സന്മാർമാടം’ ഞാൻ നമിക്കയാണെന്നു മിളർത്തിത്തീർത്ത-

[യാത്ഥാവിനേ”

ശരിയാണ്. ഭാര്യയ്ക്കു സ്വഭാവദൃഷ്ട്യയുടെ ഭാഗമായിത്തന്നെ ആ പുരുഷനായ കവിനീതിയെ കൂടെയല്ലെങ്കിൽ കവിതയെക്കുറിച്ചു കരുതുന്നവനാണെങ്കിൽ മകൻ തന്നെക്കൂടെ അതു കേൾക്കണമെന്നല്ലാതെ ഉറ്റ സ്നേഹിതനേ ടുപോലും പറയുകയില്ല. ഭർത്താവ് ഭാര്യയെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുകയോ വരട്ടെ. ഭാര്യയ്ക്കു പറയുകയില്ലെന്നായിരുന്നു ഇതുവരെയുള്ള എന്റെ വിശ്വാസം. ഇന്ന് ആ വിശ്വാസം തകർന്നുപോയിരിക്കുന്നു. കാരണം ചില ലേഖനങ്ങൾ—കണ്ണൂർ പത്രങ്ങൾ—ഞാൻ വായിച്ചുകൊണ്ട് കിട്ടുന്നു എന്നതാണ്. ഭാര്യയെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുകയോ വരട്ടെ. ഭാര്യയ്ക്കു പറയുകയില്ലെന്നായിരുന്നു ഇതുവരെയുള്ള എന്റെ വിശ്വാസം. ഇന്ന് ആ വിശ്വാസം തകർന്നുപോയിരിക്കുന്നു. കാരണം ചില ലേഖനങ്ങൾ—കണ്ണൂർ പത്രങ്ങൾ—ഞാൻ വായിച്ചുകൊണ്ട് കിട്ടുന്നു എന്നതാണ്.

‘സുശീലമായ എന്റെ ഭാര്യയുടെ അതിരറ്റ സ്നേഹവും സഹനശക്തിയും

മലയാളനാട് വാരിക വരിസംഖ്യ

ഇൻഡ്യയിൽ
വൈവർഷത്തേയ്ക്ക് 20 00
ആറുമാസത്തേയ്ക്ക് 10 00
ററാപ്രതി 35 പൈസ

മാനേജർ
മലയാളനാട്, കൊല്ലം

എന്റെ മനോഹരമായതിന്റെ ഭാരം കോണിനെപ്പോലും ഇളക്കിമറിച്ചിട്ടുണ്ട്...എന്റെ ദിനശ്രമത്തിൽ അവളുടെ പരിചരണം എന്റെ ഹൃദയത്തെ എന്തെന്നില്ലാതെ മലിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ് ആ കവിത...
('സ്വപരമാഗന്ധ്യ'യിൽ നിന്ന്)

കവേ, അങ്ങയുടെ ഈ ഹൃദയത്തെ മലിച്ചതിന്റെ മുൻപിൽ ഞാൻ തലകനിക്കുന്നു. അങ്ങയ്ക്ക് എത്ര ദാഷ്ട്യമുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങൾ അതു പറയുകയില്ല. ആരെങ്കിലും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് അവയ്ക്കു മാപ്പുകൊടുക്ക. മരിച്ചവരെ ബഹുമാനിക്കുക എന്നതാണ് സംസ്കാരസ്വഭാവമായ ഞങ്ങളുടെ ദുഃഖവാക്യം. ഈ പ്രചഞ്ചത്തിൽനിന്ന് പ്രത്യക്ഷശരീരത്തെ അപ്രത്യക്ഷമാക്കിയ അങ്ങയെ ഞങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കുന്നു; അത്രയുകെങ്കിലും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരോ?

നാലു

നിസാൻമാസം ഏതാണ്ട് അവസാനിച്ചിരുന്നു, ഫാറിസ് എഫെണ്ടിയുടെ ഭവനം ഞാൻ സന്ദർശിച്ചുകാണിരുന്നു. ആ മനോഹരമായ ആരംഭത്തിൽവെച്ച് സൽമയെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയിരുന്നു. അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തെ നിന്നിമേഷം നോക്കിക്കൊണ്ട്, അവളുടെ ധീരപ്പണയത്തിൽ വിസ്മയിച്ചുകൊണ്ട്, ദുഃഖത്തിന്റെ നിശ്ചലനിശ്ശബ്ദ ശ്രവിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു ദൃശ്യവും അവളിലേക്കുവന്ന വലിച്ചുപിടിക്കുന്നതുപോലെ എനിക്കുഭവപ്പെട്ടു.

ഓരോ സന്ദർശനവും അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ അത്മം എനിക്കു സമ്മാനിച്ചു, അവളുടെ ഭയമന്താവില്ലെങ്കിൽ പുതിയൊരുതലയ്ക്കും, താളുകൾക്കും എനിക്കു ഹൃദിസ്ഥമാക്കുവാനും, അപമാനങ്ങളെല്ലാം എനിക്കു പാടിപ്പുകഴ്ത്താനും കഴിയുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമായി അവൾ പരിണമിക്കുന്നതുവരെ. എന്നാൽ അതുവായിച്ചുവസാനിപ്പിക്കാൻ എനിക്ക് ഒരിക്കലും കഴിഞ്ഞില്ല. ആത്മാവ് നേരെയും ശരീരത്തിനേരെയും സൗന്ദര്യം ദൈവദത്തമായട്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീ സത്യമാകുന്നു, അതേസമയം അനാവുരവും പരമമഹത്വവും. ഏറ്റുമാനംകൊണ്ട് മാത്രമേ അതിനെ നമിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയൂ, നന്മകൊണ്ടേ സ്തർഭിക്കാൻ കഴിയൂ. അതരം ഒരു സ്ത്രീയെ നാം വണ്ണക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അവൾ ആ പീഠപോലെ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

സൽമയ്ക്ക് ശരീരത്തേക്കാൾ ആത്മാവിനും സൗന്ദര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവളെ ഒരിക്കലും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരാളോട് ഞാനങ്ങനെ അവളെ വിവരിക്കും? മരിച്ച ഒരു മനുഷ്യന്, രാജയിലിരുന്ന് ഗാന്ധി പണിർപ്പിന്റെ സൗഭാഗ്യവും അർപ്പണയുടെ ഓട്ടവീപ്പും ഓടാൻ കഴിയുമോ? ചങ്ങലകളുടെ കനത്ത ഭാരം വഹിക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരനെ പ്രഭാതത്തിന്റെ ഉളക്കുമ്പോൾ

നോവൽ

ലിനെ അറിയാൻ കഴിയുമോ? നിശ്ശബ്ദത മരണത്തേക്കാൾ ഭയപ്പെടാനിടയുള്ളതല്ല? ശബ്ദമോയ വണ്ണങ്ങളാൽ സത്യസന്ധമായി അവളെ ചിത്രീകരിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയാത്തതുകൊണ്ട്, സാധാരണവാക്കുകൾ സൽമയെ വണ്ണിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ദൂരീകാരം എന്നെ തടയുകയോ? ആകാശം മനോഹരം തിരഞ്ഞിരിക്കുകയും പൊഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ, മരുഭൂമിയിലെ വി

തകന്നുചിറകുകൾ

വലിപ്പമില്ലാത്ത

ശക്തിയെക്കുറിച്ചു മനസ്സിൽ ഉണങ്ങിയ അപ്പം കഷിക്കാൻ വിനയത്തിലേക്കായി.

വെളുത്ത പട്ടുവസ്ത്രംണിഞ്ഞ സൽമ, ജാലകത്തിലൂടെ കടന്നുവരുന്ന പുനിലാവിന്റെ ഒരു കവിതപോലെ വിലോലമായിരുന്നു മുഗ്ദ്ധതയോടെ താളയത്തോടെ അവൾ നടന്നു; അവളുടെ സ്വപ്നം നേർത്തും ഭയം വുമായിരുന്നു. കാരാററിളകിയ പുക്കളുടെ ദളങ്ങളിൽനിന്നു പൊഴിയുന്ന തുഷാരബിന്ദുക്കൾപോലെ വാക്കുകൾ അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽനിന്നുതിന്നു.

എന്നാൽ സൽമയുടെ മുഖം ആദ്യം നീട്ട്, സ്വസ്തിയമായ ആത്മാർത്ഥതയും അഗാധമായ ആന്തരികയാതനയേയും പി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന അതിന്റെ ഭാവം

റെറ വാക്കിനും വിവരിക്കാൻ വയ്യാ.

സൽമയുടെ മുഖസന്ദർശനം അംഗീകൃത ഭാവം നൽകി. അത് ദിവ്യദർശനത്തിന്റെ ഒരു സപ്തപോലായീകരണം, ചിത്രകാരന്റെ ബ്രഹ്മകൊണ്ടോ ശിൽപ്പിയുടെ ചിരദുളികൊണ്ടോ അത് നെ അളന്ന് അതിർത്തികളിക്കുന്നോ പകർത്താനോ ആവുന്നതല്ല. സൽമയുടെ സന്ദർശനം അറളുടെ സുരസ്സേഴശത്തിലല്ല, അതിനെ വലയം ചെയ്യുന്ന നന്മയിലും പരിശുദ്ധിയ്ക്കുമാണ്. അവളുടെ വിശാലനന്മ അളിപ്പില്ല, അവയിൽനിന്നു പ്രസരിക്കുന്ന പ്രകാശത്തിലാണ്, അവളുടെ അത്ഭുതാധാരങ്ങളിലല്ല, അവളുടെ വാക്കുകളുടെ മായുര്യത്തിലാണ്. ദൈവികതയായ കണ്ണത്തിലല്ല, മുന്നോട്ടുള്ള അതിന്റെ നേരിയ ചായ്വിലാണ്. അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ പുണ്യവടിവില്ലല്ല, ഭൂമിക്കും ആകാശത്തിനുമിടയ്ക്കു ജപലിച്ചുനല്കുന്ന ഒരു ശുഭദീപശിഖപോലെയുള്ള അവളുടെ ആത്മാവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയിലാണ്. അവളുടെ സന്ദർശനം കാമോദ്യാപഹാരം

ശ്രീ
ദീപ
ശിവ

പോലെയായിരുന്നു. എന്നാൽ, കവികൾ ദുഃഖിതമായ മനുഷ്യരാണ്, എന്തെന്നാൽ, അവരുടെ ആത്മാവുകൾ അത്യുന്നതങ്ങളെ പ്രാപിച്ചാലും ശരീ, അവരെപ്പോഴും ക

ണ്ണനീരിന്റെ കൊവരണത്താൽ പൊതിയപ്പെട്ടിരിക്കും.

സൽമ, ഒരു സംഭാഷണപ്രിയ എന്നതിനേക്കാളേറെ, അഗാധമായ ചിന്താശീലമാണ് ഉള്ളവനായിരുന്നു; ഒരുവനെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ ലോകങ്ങളിലേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന, അവന്റെ ഹൃദയസ്തംഭങ്ങളെ അറയ്ക്കുന്ന കേൾപ്പിക്കുന്ന, തന്റെ ഏകകൂട്ടിൽ ഉറപ്പുനോക്കിക്കൊണ്ടു; മുന്നിൽ നല്കുന്ന അനുഭവങ്ങളുടെയും ചിന്തകളുടെയും പ്രേതങ്ങളെ അധര കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സംഗീതമായിരുന്നു അവളുടെ നിശ്ശബ്ദത.

ജീവിതം മുഴുവൻ അഗാധദുഃഖത്തിന്റെ ഭാരമുള്ളതായ അവർ അണിഞ്ഞിരുന്നു; അത് അവളുടെ അസാധാരണമായ സന്ദർശനത്തെയും പ്രശസ്തിയേയും വലിച്ചിട്ടിരുന്നു; പുതുനല്കുന്ന ഒരു മഹാപ്രഭാതത്തിലെ മുടൽമഞ്ഞിനിടയിലൂടെ കാണപ്പെടുമ്പോൾ കൂടുതൽ മനോഹരമാകുന്നതുപോലെ.

ദുഃഖം എന്തെന്നും അവളുടെയും ആത്മാവുകളെ ബന്ധിച്ചു; രണ്ടുപേരും പരസ്പരം മറ്റേതൊരാളുടെ മുഖത്ത്. ഹൃദയത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നത് ദർശിക്കുകയും നിശ്ശബ്ദമായ ഒരു ശബ്ദത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനി ശ്രവിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ. ദൈവം രണ്ടു ശരീരങ്ങളെ ഒന്നാക്കി; വിരഹതീവ്രവേദനയൊഴികെ മറ്റൊന്നുമില്ല;

ദുഃഖിതമായ ആത്മാവ്, സമാനമായ മറ്റൊന്നുമായി കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ വിശ്രാന്തി കണ്ടെത്തുന്നു. പൈരിചിതൻ മറ്റൊരപൈരിചതനെ അപരിചിതമായ ഒരു ദേശത്തുവെച്ചു കാണുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുന്നതുപോലെ, അവ സ്നേഹപൂർവ്വം പരസ്പരം ചേരുന്നു; ദുഃഖത്തിന്റെ മാധ്യമത്തിലൂടെ രഹിതം പ്രാപിച്ച ഹൃദയങ്ങൾ, ആനന്ദത്തിന്റെ മഹത്വത്താൽ വേർപെടുതില്ല; കണ്ണനീരിനാൽ വീശുലാക്കപ്പെട്ട സ്നേഹം നിറഞ്ഞുലയ്ക്കുകയും, സന്ദർശനത്തോടെ വർത്തിക്കുന്നു.

“ഇ പിയൊക്കെല്ലേ?”

പതിഞ്ഞ ശബ്ദം.

ശബ്ദം കേട്ട് അകത്തുനിന്നും ഒരു യുവതി സാവധാനം പുറംതിണ്ണയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ഭയത്തോടെ അവൾ യുവാവിന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കി യുവാവിനെ നോക്കിപ്പിരിച്ചു കൈകൾ കൈകൾ നോക്കിനിന്നു.

പ്രകൃതമായ യുവാവ്.

പിന്നീട് നോക്കിയ യുവാവ്.

നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. അയാൾ തല യുവതിയോട് നോക്കി, മുന്നിൽ ആയില്ല. കരഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു.

ശബ്ദം കേട്ട്, ശബ്ദമേകി ചെന്നു വന്നപ്പോൾ യുവാവ് പിന്നെയും നിന്നു.

വക്കുവെക്കെ പരത്തിക്കൊടുക്കുക കിട്ടിയെടുക്കുകയായിരുന്നു നദി കാട്ടിയില്ലാത്തതിൽ തട്ടുന്ന ശബ്ദം ഒരു യുവതിയുടെ തേങ്ങൽപോലെ പകിയ ഉണ്ണ കൊണ്ടിരുന്നു.

ദുഃഖത്തിന്റെ സ്വാദകപോലെ, തകച്ചയുടെ സ്തുപപോലെ നിന്ന യുവാവ് ശബ്ദമേകി വെട്ടിപ്പോയി.

“ചെല്ലേ—?”

വീണ്ടും നില്ക്കുന്നു.

നിമിഷങ്ങൾക്കു ശേഷം പിന്നെയും അയാൾ വെട്ടിപ്പോയി.

“ചെല്ലേ—?”

യുവതി പിന്നെയും ഇറങ്ങിവന്നു, അവൾ ശബ്ദിച്ചില്ല. കയ്യിലിരുന്ന ഗ്ലാസ് യുവാവിന്റെ നേക്കു നീട്ടി. യുവാവ് വാങ്ങാൻ കൈ നീട്ടിയില്ല. നിമിഷങ്ങൾക്കകം യുവാവിന്റെ കണ്ണുകൾ നീറുന്നതു യുവതി കണ്ടു. അവൾക്കു “ആ കണ്ണുകൾ കണ്ണാൻ ശക്ത യുണ്ടായില്ല. അവൾ തലകനിച്ചു നിന്നു.

കരഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത യുവാവ്.

കണ്ണിന്റെ കിട്ടിയില്ലാത്ത യുവാവ്, ‘ദുഃഖം, ഒന്നും, പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കില്ല’ എന്ന് ഉപദേശിച്ച യുവാവ്. അദ്ദേഹം കരയുന്നു, കണ്ണിന്റെ കണ്ണു.

ചെല്ലേ മുഖമുയർത്തി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു.

ഒരു ദോഷം പോലെ അവൾ ചോദിച്ചു:

“ഈ കാപ്പി വേണ്ടേ—?”

ഗ്ലാസ് യുവാവിന്റെ നേക്കു വീണ്ടും നീട്ടി.

യുവാവ് മടിച്ചില്ല. കാപ്പി വാങ്ങി ആത്തിയോടെ കുടിച്ചു.

നദിയുടെ തേങ്ങൽ മാത്രം നിമിഷങ്ങളോളം ഒഴുകിനിന്നു.

യുവാവ് മുഖമുയർത്തി, കണ്ണുകൾ ഉള്ളിലേക്കിറക്കിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു:

“ചെല്ലേ ഇപ്പോഴും പാർട്ടിയില്ലേ?”

മറുപടി പറയാൻ ബുദ്ധിമുട്ടും പോലെ ഒക്കുമിടിച്ചു. നിന്നിട്ടവൾ ചോദിച്ചു:

“എത്ര പാർട്ടിയിൽ—?”

ചെല്ലേയ്ക്കിടയിൽനിന്നും ഇങ്ങനെ ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന് അയാൾ കരുതിയില്ല. ഒന്നും ചോദിക്കേണ്ടായിരുന്നു എന്നയാൾക്കു തോന്നി.

ചെറുകഥ

കല്ലട വാസുദേവൻ

“നിങ്ങളെല്ലാം കൂടിയല്ലേ പാർട്ടി നശിച്ചിട്ടു?” പലതരത്തിലുള്ള ചെല്ലേയ്ക്കിടയിലും ചോദിച്ചു.

ഒന്നിനും യുവാവിന്റെ മറുപടി ഉണ്ടായില്ല. ഹൃദയത്തിന്റെ ഇടയ്ക്കുള്ളിൽ ക്ഷതമേറിയവനെപ്പോലെ അയാൾ നിന്നു.

“അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന വർഗ്ഗം ഭിന്നിക്കുകയും, ഭിന്നിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ നമ്മുടെ വർഗ്ഗശത്രുക്കളാണെന്നു കല്പനേതാക്കളോടൊപ്പം സഖ്യം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു?”

ചെല്ലേയ്ക്കു ഒന്നു നിറുത്തി. അവളുടെ ഉള്ളിൽനിന്നും അടങ്ങാത്ത ദുഃഖത്തിന്റെ തേങ്ങൽ ഉയർന്നുവന്നു.

യുവാവിന്റെ വാങ്ങിയൊഴുതിൽ കട്ടങ്ങിനിന്ന സമാധാനം പുറത്തേക്കുവന്നു.

“ഞാൻ ചെല്ലേയ്ക്കായ ഒന്നു കാണാൻ വേണ്ടി മാത്രം വന്നതാണ്. എന്നേക്കോ ഒന്നും ചോദിക്കരുതു.”

യുവാവ് ഇറങ്ങാൻ ഭാവിച്ചു:

“സഖ്യം എന്റെ അമ്മയെ കാണേണ്ട—?”

മിഥുനം

40

ക്കണമായിരുന്നു. പഠിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ ബീഡിവലിയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന ഇദ്ദേഹം പത്തുപന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ തന്നെ മദ്യപാനലഹരിയെക്കാണുന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ മടിച്ചിരുന്നില്ല വക വെക്കാത്ത സ്വഭാവംകൊണ്ടുതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം നിർത്തിവെക്കുന്നു. എങ്ങും എവിടെയും എത്തിപ്പോകുകയാണ്. നല്ലതു ചെയ്യാലും, ചിത്താചല്യം എതിർപ്പ് കൈവീരൽ മണപ്പിച്ച് "ബീഡിവലി ചേപ്പ്" എന്ന ചേപ്പിട്ട് കെട്ടിയിട്ട് നീറുള്ള കമ്പുകൊണ്ടടിക്കുന്ന അച്ഛൻ. കഠിനം കൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ട് "കേരളത്തിലെ നന്മ" പറഞ്ഞു ബീഡികൊടുക്കാത്ത കടക്കാരിൽ ഇതിനെക്കാൾ അതീവമുഖ്യം കൊണ്ടു ബീഡിവലിക്കുവാനുള്ള അടങ്ങാത്ത ആവേശം. അവസാന തീർത്ഥം നിച്ച്, സൈപരമായി സ്വപത്രമായി ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടി നാടുവിട്ടു.

ആ പോക്കിൽ പലരും കണ്ടു, അറിഞ്ഞു. പഠിച്ചു. വൈകുന്നേരമുള്ള ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫിയോയിൽനിന്നും ഫോട്ടോഗ്രാഫി വശമാക്കി. കരേക്കും പന്തളത്തും കോന്നിയിലുള്ള സ്റ്റുഡിയോകളിലെ ഇരുണ്ട മുറികളിൽ ജീവിക്കും ഒഴുകി, എങ്ങും ഉറച്ചുനില്പാത്ത സ്വഭാവം ആരും തോന്നും വിചാരിച്ചാൽ കാരണമായി വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുവാൻ വീണ്ടും പഴയ അനുഭവങ്ങൾതന്നെ.

ജോലിയെന്നും ചെയ്യാനില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ വീട്ടിനടുത്തുതന്നെ ഒരു ചായക്കട നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ച ചായ അടിക്കുന്നതും, കഠിന വാങ്ങുന്നതും മന്ത്രിതന്നെ ചെയ്തു. അതിന്റെ സുരണകൾക്കു കൂട്ടായി ചായ അടിച്ച തഴമ്പുകൾ ഇന്നും ആ വിരലുകളിൽ വിറങ്ങലിച്ച് നിലുണ്ട്. അധിക കാലം അവിടെയും നിന്നില്ല.

മാവേലിക്കര മവിവർണ്ണ് സ്കൂളിൽ പെയിന്റിംഗും, ഗ്രാഫിങ്ങും പഠിക്കുവാൻ ചേർന്നതായാണ് തന്നിലെ നൈരസ്തികതയോടൊത്തുള്ളവൻ തുടങ്ങിയത്. അവിടുത്തെ അന്തരീക്ഷവും അദ്ദേഹത്തിന് അറോചകമായതും.

നും, കൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന സ്വപ്നക്കുരുത ലാളിഷാടം കളിയിൽ നന്നും, വർകിംബിസ്സിനസ്സുകാരെ സന്തതികളിൽനിന്നും അവരണനയും പുച്ഛിച്ചാണ് മന്ത്രിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ ഫോഡർമാസ്റ്റർ തിരുമേമ്പാടിയിൽനിന്നും മന്ത്രിയോടുള്ള സ്നേഹപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റം ആ അവസരത്തെയും പുച്ഛത്തെയും അങ്ങുതന്നെ ആരോരുമാക്കി മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

ഏതായാലും അവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. പാസ്സായി ഒരു സ്കൂളിൽ ഗ്രേഡ് ടീച്ചറായി ജോലിയും പലിച്ചു. ആയിടത്തുതന്നെ "സംസർ" "കേരള ഭാഷ" തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ വരയ്ക്കുവാനും തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവിടെനിന്നും മന്ത്രി ഒരു കാർട്ടൂണിസ്റ്റായി. വളരുകയായിരുന്നു. "കേരള ഭാഷ" "വേണ്ടി കാർട്ടൂൺ പരമ്പര വരച്ചു മാഷ്വിയാഭാസങ്ങൾക്കു കാർട്ടൂൺ കളി ശക്തിയായ പരിഹാസം പകരാൻ മന്ത്രിക്കു കഴിയുമെന്നു തന്നെ നിറത്തിൽ ദിവസവും വരുന്ന കാർട്ടൂണുകൾ ചെളിയിരുന്നു. ഇന്നു മന്ത്രിക്ക് കേരളത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം ആരാധകരുണ്ട്. വളരെയധികം ജോലിത്തരക്കുള്ള ഒരു കാർട്ടൂണിസ്റ്റാണദ്ദേഹം. "മലയാളനാട്" "ജനയുഗം" "തനിനിറം" "മുവിമ" തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആണ് ഇദ്ദേഹം വരയ്ക്കുന്നത്.

"അതിരാവിലെ സ്കൂളിൽ പോയാൽ മടങ്ങിയെത്തുന്നത് വളരെ പെട്ടെന്നായിരിക്കും വീട്ടിൽവന്നെത്തിയാൽത്തന്നെ ആകട്ടെ നാട്ടുകാരുവും വീട്ടുകാരുവും ഇതിനിടയിൽ ഇത്രയധികം കാർട്ടൂണുകൾ വരയ്ക്കണമെന്നു കഴിയുന്നു. ഇതിന് മന്ത്രിയുടെ ഉത്തരം "ആവശ്യം" സൃഷ്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കളായിരുന്നു. കാരിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോഴും, കാപ്പികടിക്കുമ്പോഴും, മദ്യപിക്കുമ്പോഴും, മാറ്റം വരുത്താത്ത ഭാവന കടലാസ്സിൽ രൂപം കൊള്ളുവാൻ നിമിഷങ്ങൾമാത്രം മതിയാകും.

കാർട്ടൂണിസ്റ്റ് പി. കെ. മന്ത്രി, ഭാര്യ കമലാ, പുത്രൻ സിനിയാൽ മന്ത്രി

പന്തളത്തുനിന്ന് നേണ്ടമെൽ അകലെ "സിനിയാൽ" എന്ന പേരുള്ള സ്വന്തം വീട്ടിലാണ് മന്ത്രിയും കുടുംബവും താമസിക്കുന്നത്. അപ്പോഴായിട്ടായ ഈ കലാകാരന്റെ ഏക ഭാഷയുമാണ് അസാധാരണ സ്വഭാവവിശിഷ്ടമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയാണ്. ഭാര്യ ശ്രീമതി കമലാ. ഇവർ ഒരു മകൻ മാത്രമേയുള്ളൂ; സിനിയാൽ മന്ത്രി ഏറെ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുവന്ന

മന്ത്രി വളരുകയാണ്. വളരെ വലുതാവുകയാണ്. ആരെയും ഓടാത്തും പുച്ഛിച്ചുതല്ല ആ വളർച്ചയുടെ രഹസ്യം. സ്വന്തം കഴിവിനെ അങ്ങയെയും ശുശ്രൂഷിച്ചപ്പോൾ പുതിയതൊരു മന്ത്രി ജനിച്ചു. ആ മന്ത്രി വളർന്നു. അതാണ് കാർട്ടൂണിസ്റ്റ് പി. കെ. മന്ത്രി

പ്രീതി അതുകൊള്ളാമെന്നു്
 ഭണ്ടപേക്കും ആഗ്രഹമുണ്ടു്. ഭീന
 മാറ്റങ്ങളിൽ കൂടി ഒഴുകിക്കൊണ്ടി
 രുന്ന ഭണ്ടാകേന്തോട്ടുകളെ കൃത്രി
 മമായി ഒന്നിച്ചുചേർത്തുണ്ടാക്കിയ
 തടാകമാണതു്. അവിടെ താമ
 സ്സുകൾ വിടരുന്നില്ല, ആമ്പൽച്ചെ
 ടികൾ കിളിക്കുന്നില്ല, കൈതപ്പൊ
 തകളും തകരക്കാടുകളും മാത്രം.
 ഉറുമ്പു നാകമ്പോൾ ഭായ്യയും
 ഭർത്താവും കല്ലുവെച്ചുസംസാരിക്കും.
 കരളിൽ മുറുവുണ്ടാക്കുന്ന പദങ്ങളും
 വാചകങ്ങളും തപ്പിയെടുത്തു് ലക്ഷ്യം
 തെറ്റാതെ തൊടുത്തുപോൻ ക

വിവാഹിത
 സ്ത്രീയും
 ഭർത്താവും

ചെറുകഥ

ഞന്നമ്മയ്ക്കു് പ്രാതുകസാമന്തമുണ്ടു്.
 അവളുടെ വാക്കുകൾ അസ്സംഭാവമെ തറ
 ചുകയറ്റം. കോയ്ത്തരിവാളിന്റെ മുമ്പു
 യുണ്ടു് അവളുടെ നാവിനു്.
 പാലേസ് എന്ന അപ്പർഡിവീഷൻ
 ക്ലാസ് കണ്ടേരു, ആരും കണാതെ തേ
 ങ്ങിപ്പറഞ്ഞു, കിടക്കറയിൽ അയാൾക്കു്
 തലവേദനമുണ്ടായി. ഓഫീസിനകത്തു്
 അയാൾ വിഷാദത്തകനായി. സംസാ
 രിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ പബ്ബു അറച്ചു
 നിന്നു. കൂട്ടുകാരെക്കൊണ്ടുമ്പോൾ അയാ
 ള്ക്കു് ഗദ്ഗദ്യുണ്ടായി. കണ്ടുണ്ടാളെ
 ഒക്കുമ്പോഴൊക്കെ തൊണ്ട വരണ്ടു.
 നല്ലവനും ദൈവഭക്തനും ആയ പൗ
 ലേസ് എന്ന അപ്പർഡിവീഷൻ ക്ലാക്കി
 ന്നു് കേ കുമ്പുകയുണ്ടെന്നു് കണ്ടതന്നാ
 വിധിയെഴുതി അജ്ഞാതയായ ആ കാ
 മുകി സുന്ദരയെ കിരീടമെന്ന് അവൾ ക
 ണക്കുകൂട്ടി. ആ സുന്ദരിയെപ്പറ്റിന്റെ ക
 ണ്ണുകൾ എങ്ങിനെയിരിക്കും? അച്ഛനേ
 മുടി ചുരുങ്ങിയതിരിക്കുമോ? അവൾ ക
 ണ്ണുഴുതിയപ്പോഴാകുമോ? പൊട്ടുകത്തായി
 റിക്കുമോ? പെണ്ണു് കൃത്യമായിയാണോ?
 ഹിന്ദുവാണ്? കൃത്യമായിട്ടായ പുരുഷ
 നാക്കു് ഹിന്ദുക്കളായ പെണ്ണുങ്ങളെ സ്നേ
 ഹിച്ചുകൂടേ?
 കണ്ടതന്നാത്ത തന്റേറടിയാണ്; കായി
 കശേഷിയുള്ളവളാണു്; അവളുടെ കൈ
 കൾക്കു് പൗലോസ് എന്ന അപ്പർഡിവീ
 ഷൻ ക്ലാക്കിന്റെ തുടയുടെ വണ്ണമുണ്ടു്.
 അച്ഛന്റെ കൈകളിലെ മസ്മുകൾ ഭൂടി
 ചൂനില്ലെന്നു്. വെളുത്തുരുണ്ട ആ കൈക
 ളിൽ ആണുങ്ങളെപ്പോലെ കറുത്തു് ക
 തത്തുററ രോമങ്ങളുണ്ടു്.
 അർത്ഥാരണ്യം മുന്നിൽ മുന്നെ പുരോഹി
 തന്മാർ അററുറഷനായി നിന്നു് മാലവാ
 ക്കി; കുരിശുവാക്കി; മോതിരം വാക്കി,
 മന്ത്രകോടിയിൽ കുരിശുരൂപം വരച്ചു,
 വൃദ്ധനും വെള്ളത്താടിക്കാരനുമായ വൈ
 ദികൻ കണ്ടതന്നായതുകേയും പൗലോസി
 ന്റെയും വലതുക്കരങ്ങൾ പിടിച്ചു കൂട്ടി
 ചേർത്തു, അതോടെ അവരുടെ ശരീര
 ങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്നതായി പ്രഖ്യാപിക്ക
 പ്പെട്ടു.
 "നി ഉണ്ടില്ലെങ്കിലും അവളെ ഉടുത്തു,
 നി കടിച്ചില്ലെങ്കിലും അവളെ കടി
 ച്ചിരിക്കണം.

നി ഉടുത്തില്ലെങ്കിലും അവളെ ഉടുപ്പി
 കണം."
 വൃദ്ധനും കർമ്മത്തിന്റെ പ്രധാനിയു
 മായ വെള്ളത്താടിക്കാരനായ അർത്ഥാ
 രണ്യം മുന്നിൽനിന്നുകൊണ്ടു് പൗലോസി
 എന്ന അപ്പർഡിവീഷൻ ക്ലാക്കിനെ ഉപ
 ദേശിച്ചതോടെ വിവാഹച്ചടങ്ങുകൾ പൂ
 ത്തിയായി.
 വിഭയ്യാനായിരുന്ന അപ്പർഡിവീഷൻ
 ക്ലാക്കിനു് ഭായ്യയുണ്ടായി ഭർത്താവില്ലാതി
 രുന്ന കണ്ടതന്നായ്ക്കു് ഭർത്താവിനെ കിട്ടി.
 ഈ കൂടിച്ചേരലേന്നു് രണ്ടുപേരും നൽ
 കിയ വില അധികപ്പറ്റാമായിരുന്നു കണ്ട
 ന്നാത്തമുറയുടെ വീട്ടുകാർ പൗലോസ് എന്ന
 അപ്പർഡിവീഷൻ ക്ലാക്കിനു് പത്നിയായി
 യിരും രൂപാ രൊക്കും കൊടുത്തു. അയ്യ,
 യിരും രൂപാ കടാ പറഞ്ഞു പൗലോസ്
 എന്ന അപ്പർഡിവീഷൻ ക്ലാക്കിനു് അ
 ന്നവയേയുണ്ടായിരുന്ന സകല സങ്കല്പങ്ങ
 ളും തകർക്കേണ്ടിവന്നു; പ്രതാപങ്ങൾ ലം
 ഘിക്കേണ്ടിവന്നു. മരററവിടെയോ ചെ
 ന്നു് കൂട്ടാവച്ചിരുന്ന മനസ്സിനെ പിടി
 ചെട്ടത്തു തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരേണ്ടിവന്നു.
 സ്ഥലം പാസികളായ പൊതുജനത്തിനു്
 അതൊരു വിശേഷവാത്സര്യമായിരുന്നു. ഭാ
 യ്യമുണ്ടാക്കിയ പൗലോസ് മരററരു വിവാ
 ഹം കഴിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കാനുള്ള ബു
 ധി പൊതുജനത്തിന്നു് ലായിരുന്നു. അ
 ത്തും കട്ടികളുള്ള മനുഷ്യൻ. രണ്ടു കണ്ടു
 ങ്ങളെ സ്ഥാനിച്ച്കൂടാണു് പൗലോസ്
 എന്ന ക്ലാക്കിന്റെ ഭായ്യ മണ്ണുനോടലി
 ന്നുചേർന്നു്; കട്ടികൾ അയാൾക്കു ജീ
 വനാണു്. അഥവാ ചെറുപ്പക്കാരനായ
 അപ്പർഡിവീഷൻ ക്ലാക്കു് വീണ്ടും പെണ്ണു
 കെട്ടുകയാണെങ്കിൽ ഉദ്യാഗമുള്ളവളാ
 യായിരിക്കും എന്ന ബുദ്ധിയില്ലാത്ത പൊ
 തുജനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം കരുതി പു
 രോഗമനചിന്താഗതംകാരനായ പൗലോ
 സ് മുറിച്ചുതന്നു തന്റേറടിയുമായ ഒരു കൂ

എം. എം. വർഗ്ഗീസ്

സ്വാമിപ്പണ്ണിനെ കെട്ടുമെന്ന് പൊതു ജനത്തിൽപ്പെട്ട വിപ്ലവകാരികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ജാതിനശിക്കാൻ സംഘനേതൃപദമേറ്റവനായാണ് മന്ത്ര വിവാഹത്തെ പ്രേരണാവിഷ്ണുവനാണ് പൗലോസ് എന്ന അപ്പർഡിവിഷൻ ക്ലാസ് മെമ്പർമാരുടെ പേര്. പട്ടണത്തിൽനിന്നും ചിത്തപരയനവനാണ്. പട്ടണത്തിൽനിന്നും കല്ലറയിൽനിന്നുവന്നാണ്.

കത്തനായ വിവരങ്ങൾ, അവളുടെ ഭർത്താവ് പത്തുവർഷം മരിച്ചു പോയി. അവർ തറവാട്ടുകാരാണ്, കടംബമഹിമയുള്ളവരാണ്. കത്തനായയുടെ കടംബത്തിൽ നാല്പത്തിയെട്ട് വെളികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മാർത്തോമ്മാശിക്ഷാ കേരളത്തിൽ

വന്നപ്പോൾ ആദ്യമായി മതംമാറ്റപ്പെട്ട ന്യൂനതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് അറിയാൻ. അവളുടെ പുത്രികൾ പള്ളിയിലായിരുന്നു സ്ഥലം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്; വികാരിയായും പുരോഹിതനായിരുന്ന പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അനാഥാലയത്തിൽനിന്നും വിവാഹിതരായിട്ടുണ്ട്; സിമനാരികൾക്കും സംഭവനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്...

ആദ്യത്തേതായപ്പോൾ അവർ പത്തുവർഷം ജീവിച്ചു. പരവതാനിയിലായിരുന്നപ്പോൾ ഫോറോസിറ്റിയിൽ കടക്കയുള്ള ഇരട്ടക്കുട്ടികൾ കിടന്നു. അവിടെ വസനമുണ്ടായി. ശിശുരമുണ്ടായി, കാലവർഷം തകർന്നുപറ്റി. നിലം ഉഴുതു മറിച്ചു. വിത്തുവെച്ചു. പക്ഷേ, ഒരു മണപോലും കിട്ടിയില്ല.

സംസാരിക്കുന്ന അസ്ഥിപത്ത് ജനം

ചന്ദ്രൻ മരിക്കാൻ അരോഗ്യവശമല്ലായിരുന്നു. സാഹസികതയുള്ളതും അഴിഞ്ഞ ജീവിതവും ചന്ദ്രനെ ക്ഷയരോഗിയാക്കി. ബലിഷ്ഠനായ മാംസപേശികൾ ക്ഷയം കാണുന്നതിനായി. ആന്തരാവയവങ്ങളെയും രോഗം ആക്രമിച്ചു. അന്തിമം ചന്ദ്രൻ ക്ഷയിച്ചു; ഒരു അസ്ഥിപത്ത് ജനമായി മാറി. സംസാരിക്കുന്ന അസ്ഥിപത്ത് ജനം.

"ജീവിക്കാൻ അല്ലെങ്കിലും അവകാശമുണ്ടെങ്കിൽ കിരീടം നൽകണം" എന്നായിരുന്നു ക്ഷയരോഗിയെ രക്ഷിക്കും എവിടെയോ വായിച്ചത്. അത് വരുത്തി ഉപയോഗിച്ചു. ഫലം അത്ഭുതകരമായിരുന്നു. വെളുത്തപക്ഷിയിലെ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ദിവസംതോറും അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചു. കാസവും വലിയ പനിയും മാറി, രോഗം ശമിച്ചു. ക്ഷയം, കാസം, ഏങ്ങൽ, അലിംബം, ഉരക്കം ഇവ ശമിപ്പിക്കും. പ്രസവശേഷം ശരീര പുഷ്ടി നൽകും. അടി, ഇടി, വീഴ്ച ഇവയ്ക്കായി ശരീരത്തിനുള്ളിലുള്ള കേടുകൾ തീക്കും. 450 ഗ്രാം ടിൻ 9 ക. മാത്രം. പാക്കിംഗും തപാൽച്ചിലവും വേറെ. രോഗവിവരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചികിത്സനിയമിച്ചു ഔഷധങ്ങൾ വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും. പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾക്കും ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ

സ്വതന്ത്രപാർമസി (Regd.)

H. O. ചാക്കോ, കേരളം

വി. ഗംഗാധരൻ-വൈദ്യൻ **P. B. No. 4 ബ്രാഞ്ചുകൾ: Phone 44**
വൈദ്യകലാനിധി. നാഗർകോവിൽ, മാർത്താണ്ഡം, നെട്ടൂററിൻകര, തിരുവനന്തപുരം (Phone 2877). കാട്ടാക്കട, വക്കല (Phone 55), കൊല്ലം, കാച്ചിറ, മാവേലിക്കര, ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം, ആലുവ, അങ്കമാലി, തൃശ്ശൂർ.

- ഭർത്താവു മരിച്ചു. അവർ വെറുക്കുന്നില്ല. മരുമുറയ്ക്കലിലെ ഉണക്കിടവരണ്ണ, ചാറൽമുഴപ്പോലും അവിടെ ഉണ്ടായില്ല. തുളിപ്പെള്ളപ്പോലും ആ മണൽക്കുനകളുടെ ഭാഗം തീർക്കാൻ വന്നില്ല.

ഇപ്പോൾ അവർ വീണ്ടും കയ്യായിരിക്കുന്നു. പൗലോസ് എന്ന അപ്പർഡിവിഷൻ ക്ലാസ്സാണ് ഇനിയവിടെ വസനം വീളിച്ചുവരുത്തേണ്ടതു്; ഉഴുതുമറിക്കേണ്ടതു്; വിവിധ വിതയ്ക്കേണ്ടതു്.

അവരുടെ വിവാഹം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നടന്നു.

ഭൂമിയിൽ രണ്ടു കൈത്തോളുകൾ നോയിച്ചേൻ. ഇനിയവിടെ ഒരു തടാകം ഉണ്ടാകണം. അതിൽ താമരവളയങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണം. ആമ്പൽമൊട്ടുകൾ വിടണം.

പൗലോസ് എന്ന അപ്പർഡിവിഷൻ ക്ലാസ് രാത്രിയെ വെറുത്തു. ഇരുട്ടി നയോന. സൂര്യനെ പിടിച്ചുനിറുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ, സൂര്യൻ നിന്നില്ല. ആകാശത്തുകൂടി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇരുട്ടു വന്നു. അന്ധകാരത്തെ അകറ്റിനിറുത്താൻ വിളക്കുകൾ കത്തി. പക്ഷേ, വിളക്കുകൾ കെട്ടു.

അവിടെ പരവതാനിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. സിമൻറു പൊളിഞ്ഞുതുടങ്ങിയതോ മാത്രം. ഫോറോസിറ്റിയിൽ മെത്തയുണ്ടായിരുന്നില്ല. കയറുകൂട്ടിലും മെത്തപ്പായും മാത്രം. വൈദ്യതന്മാരെ അയച്ചു നീക്കി, കൈകൊണ്ടുവീശുന്ന വിശദിപ്പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പൗലോസ് എന്ന അപ്പർഡിവിഷൻ ക്ലാസ് ഉണ്ണു സഹിക്കുവാനായി വീശിത്തു. അയാൾ കരഞ്ഞു. കമിഴ്ന്നുകിടന്നു കരഞ്ഞു. കത്തനായ കാണാതെ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു.

അവർ ചിരിച്ചു. ശബ്ദമില്ലാതെ പൊളിച്ചിരിച്ചു. യക്ഷ യെപ്പോലെ ചിരിച്ചു. വിവാഹം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നടന്നു. പക്ഷേ, ഭൂമിയിൽ നടന്നില്ല.

വെളിച്ചം വന്നു, സൂര്യമിരിച്ചു. പൗലോസ് എന്ന അപ്പർഡിവിഷൻ ക്ലാസ് സന്തോഷിച്ചു.

കത്തനായ എന്ന കലീനയായ യുവതിക്കു ഖേദമുണ്ടായി. വെളിച്ചം അന്ധരിക്കാൻ അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു; ഇരുട്ടിനു

വേണ്ടി അവർ കാത്തിരുന്നു. രാത്രിയിൽ അവർ ധൂതിപ്പിടിച്ചു സൂര്യനോടു് അവർക്കു ദേഷ്യം വന്നു.

ഇരുട്ടും പൊളിച്ചുവന്നു. ഇന്നേപ്പോൾ മരകമ്പോൾ പൗലോസ് എന്ന യു. ഡി. ക്ലാസ് കരയും. അയാളുടെ ആത്മാവ് കൂട്ടുവട്ടുപോകും. അതിനെ പിടിച്ചു നിറുത്താനാക്കുകയില്ല. ആത്മാവ് പറക്കുകയാണ്. ഉയർന്നു പറക്കുന്നു. മേഘങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ പായുന്നു. അന്തരീക്ഷത്തിൽ അനവധി ആത്മാക്കൾ പറന്നു നടക്കുന്നു. മാലാഖമാരുടെയും മനുഷ്യരുടെയും ചെങ്കുത്തായ പാലങ്ങൾ. സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെയും സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നവരുടെയും ആത്മാക്കൾ കൂട്ടിമുട്ടുന്നതായി വെളിച്ചം. ഇപ്പോൾ ആത്മാക്കൾ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്നു; ചുംബിക്കുന്നു. കണ്ണീർ വാർന്നു. ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കരിമേഘങ്ങൾ വഴിമറന്നു; വെൺമേഘങ്ങൾ ആത്മാക്കളുടെ സമാഗമവേളയിൽ നികുങ്ങങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങൾ കണ്ണുചിമുറ്റുന്ന ചന്ദ്രൻ തണുപ്പുള്ള വെളിച്ചം പകരുന്നു... അവിടെ മരുമില്ല. സമുദായമില്ല. ആത്മാക്കളെ വേർതിരിക്കുന്ന ഭീതികളില്ല. മനസ്സിനെ തള്ളുന്ന നിയമങ്ങളില്ല. അവിടെ പൊട്ടുതൊട്ട യുവതികളുടെ ആത്മാക്കളുണ്ട്. പുഞ്ചലിട്ട ബ്രഹ്മണരുടെ ആത്മാക്കളുണ്ട്. മാമുദീസാവെള്ളം തളിക്കപ്പെട്ട സന്യാസികളുടെ ആത്മാക്കളുണ്ട്...

പൗലോസ് എന്ന യു. ഡി. ക്ലാസ് പാവമാണ്; അഹന്തയില്ല; അഹങ്കാരമില്ല; ആരെങ്കിലും തല്ലിയിട്ടില്ല; കൊന്നിട്ടുമില്ല. എങ്കിലും പെള്ളത്തോട് അനായകലാണബ്രോക്കറെ കൊല്ലണമെന്നയാൾക്കു തോന്നി. അപരൻ വെള്ളത്തോട് തീർക്കാളുണ്ടെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും കത്തിക്കാളുന്നമാതിരി കലാണബ്രോക്കറുടെ താട് രോമങ്ങൾ കത്തി ചാമ്പലാകണം. അവന്റെ മുഖം പൊള്ളണം. മുകളിൽ വ്രണങ്ങളുണ്ടാകണം; കണ്ണു പൊടിയണം...

സൂര്യൻ ആകാശത്തുനിന്നില്ല, ആനയെ തള്ളുന്നിത്തുന്നമാതിരി സൂര്യനെ മേഘക്കീറുകയുള്ളിൽ തളച്ചിടാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ, ഇരുട്ടുവന്നു; കത്തനായ എന്ന ഭാര്യ സന്തോഷി

ച്ചു. അവർ വിളക്കുകൊളുത്തി. വിളക്കു കെട്ടിത്തീർത്തു.

പൗലോസ് എന്ന അപ്പർഡിവിഷൻ ക്ലർക്കിന് ശ്വാസം മുട്ടുന്നു. അയാൾ വിരക്കുന്നു. കണ്ണുകളിൽ വേദന തുളളിയെടുക്കുന്നു. കിടക്കയില്ലാത്ത കയറുകുട്ടി ലിൻ അയാൾ കിടക്കുന്നു. രണ്ടുപേർക്കുമുള്ള പേരുമ്പാസ് അയാളെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കുന്നു. അയാൾക്ക് മോചനമില്ല. രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. അയാളുടെ ശരീരം അവയെടുത്തു. ആത്മാവില്ല. ആത്മാവ് കൂട്ടുവിട്ടു പോയിരിക്കുകയാണ്. ആകാശത്തിൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആ ആത്മാവ് മരണാശയമായി ഇണചേരുന്നു. അവിടെ ആത്മാക്കൾ ഇണചേരുന്നു. ഇവിടെ ശരീരങ്ങൾ മാത്രം യോജിക്കുന്നു.

വിവാഹം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നടക്കുന്നു; അതുപോലെതന്നെ ഭൂമിയിലും. പൗലോസ് എന്ന യു.ഡി. ക്ലർക്ക് കട്ടക്കുടവിറയ്ക്കുന്ന അയാളുടെ ദേഹത്തു് നദികളുണ്ടായി. നദി ഒഴുകി. മെത്തപ്പായ നദഞ്ഞു കയറുകുട്ടി ഇഴറുന്നതി. പൗലോസ് കാഞ്ഞു. അണച്ചുണച്ചു കരഞ്ഞു. വീങ്ങിവിങ്ങി നിലപിളിച്ചു സകടത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്ന ഒരു സിംഹിയെപ്പോലെ കഞ്ഞനാമ്മ കിടപ്പിൽനിന്നും എഴുന്നേറ്റു അവളുടെ കണ്ണുകൾ ചുവന്നിരുന്നു. മുഖം തുടുത്തതുന്നു. "എന്തിനെ കെട്ടി...?" അതൊരു ചോദ്യമായിരുന്നു. ഗർജ്ജ

നമായിരുന്നു. വിശ്വരൂപമെന്ന സിംഹത്തിന്റെ ഗർജ്ജനം.

യു.ഡി ക്ലർക്ക് എന്ന പാപം ഭയപ്പെട്ടു. ഞെട്ടിവിറച്ചു. വെളിച്ചാവരൻ അയാൾ പ്രതിമിച്ചു. സൂര്യനദിക്കാൻ നേർച്ചിനന്നു.

അപ്പോഴത്തെ പറമ്പിലെ കൂറൻമാവിലിരുന്ന് മൂങ്ങാ മുളി പട്ടികൾ കാലിയിട്ടു. ഒരു നയ, മരണാശയം കാണിച്ചു കൊണ്ടായി നാട്ടിലുള്ള പട്ടികളെല്ലാം ഭീതിജനകമായി കറങ്ങുന്നു; കാലിയിടുന്നു.

ചെക്കത്താൻ വരുന്നു. പശുക്കൾ വരുമ്പോഴാണ് പട്ടികൾ കാലിയിട്ടു കറങ്ങുന്നത്. മരിച്ചുപോയ നേഷ്യരുടെ ദേഹങ്ങൾ നടുക്കാണ് നിറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ കഞ്ഞനാമ്മയുടെ മരിച്ചുപോയ ഭർത്താവു കണ്ടോ; മാതാപിതാക്കൾ കണ്ടോ. അവരെല്ലാം സംഘടിച്ച് യുദ്ധത്തിന് വരികയാണ്. പൗലോസ് എന്ന യു.ഡി. ക്ലർക്കിനെ അവർ തകർക്കും. കൊല്ലും. ഉഞ്ചഞ്ചായി കൊല്ലും. കൊന്ന് ചോരകുടിക്കും...

വിളക്കുകൊളുത്താൻ അയാൾ തീർപ്പു തല്ലിക്കൊല്ലും. ചുറ്റിൽ തടയുന്നില്ല. എവിടെപ്പോയി കിടപ്പു തലക്കിടക്ക താഴെ കിടപ്പു എടുത്തുവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ഏറ്റവും ദുഃഖം അയാൾ ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്നത്. പക്ഷെ, ഇപ്പോൾ തീർപ്പു തല്ലിക്കൊല്ലും. അതു കഞ്ഞനാമ്മയുടെ മരിച്ചുപോയ ബന്ധുക്കളുടെ ആത്മാക്കൾ വന്നു തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിരിക്കും; അ

ചിത്രം പദ്യം

നിലമ്പേരൂർ മധുസൂദനൻനായർ

കാലഘട്ടങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതി-
പ്രായവക്കിൽ ഞാൻ വന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ, എന്റെ ചെപ്പിലെ കർമ്മം പുതിയ സന്ധ്യ കണ്ണാടിനോക്കുന്ന നേരം, ഈ യുഗ മുഖ വാതിലിൽ നിന്നെന്തെങ്കിലും കേൾക്കുവാൻ നോക്കുന്നവരെ

എന്റെ നേട്ടങ്ങൾ കയ്യോറു വാങ്ങാ-
നെന്തിനി നിങ്ങൾക്കിത്ര വളംബം? കാലമുതിയതെന്നു തീവ്രതാപരശ്ശി പ്രവാഹമുണ്ടാവാ ഉള്ളതെന്നു വശം പ്രകൃതിക്കുള്ളിലാണല്ലോ നിങ്ങളും ഞാനും!

-0-

ഒല്ലങ്കിൽ മാറിവെച്ചിരിക്കാം. അവർ ഇരുട്ടിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവളാണ്. വെളിച്ചം വരുത്താതിരിക്കാൻ മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾ ശ്രമിക്കുന്നു...

തീർപ്പു തല്ലിക്കൊല്ലും. കയ്യിൽകിട്ടി. പൗലോസ് വിളക്കു കൊളുത്തി.

"കെട്ടുതു വിളക്കു..." കഞ്ഞനാമ്മ ആകോശിച്ചു.

"യു.ഡി. ക്ലർക്കായ പൗലോസ് എന്ന ഭർത്താവ് വിളക്കു കെട്ടുന്നതില്ല. കാട്ടു വിളക്കിന്റെ തീനുള്ളതിലേക്ക് അവർ നിട്ടിയുതി. കഞ്ഞനാമ്മയുടെ ശ്വാസം തട്ടാതെ പൗലോസ് വിളക്കു മറച്ചുപിടിപ്പിച്ചു.

കലീനയും കടുംബ ബദ്ധമായ കഞ്ഞനാമ്മ വൃദ്ധയായിരിക്കുന്നു. മുത്തിയായിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് മുടിയില്ല പല്ലില്ല. തീർപ്പു നോ വാർമുടിയിലും അപ്പർ അഴിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. പല്ലിന്റെ സ്ഥാനത്തു വീതികുറഞ്ഞ ചുപ്പന മോണമാത്രം കട്ടിലിനതാഴെ ഒരു ഗ്ലാസ്സു നിറയെ വെള്ളം. ഏതോ ദന്തിസ്ത് കനിഞ്ഞു കലാപരമായി തീർപ്പുകൊടുത്ത പല്ലു ഞാൻ അതിനകത്തു്.

പട്ടികൾ അപ്പോഴും മോങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കളുടെ ഘോഷയാത്ര അപസാനിച്ചിട്ടില്ല. നായ

കളുടെ ശബ്ദം അകന്നകന്നു പോകുന്നു. ഘോഷയാത്ര തിരിച്ചുപോകുകയാകാം;

അടുത്തറ്റിയിൽ നിലത്തു പിരിച്ച തഴപ്പായയിൽ കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്ന മുമ്പത്തെ സ്നേഹിത ബീനമോൾ ഞെട്ടിയെഴുന്നേറ്റു. കഞ്ഞു കരഞ്ഞു.

"അമ്മച്ചി... എന്തൊരു ചിത്രം..." കഞ്ഞിന്റെ ശബ്ദം ഉയരുന്നു. അവർ എഴുന്നേറ്റു പായിൽ കത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഇരുട്ടിലിരുന്നു നിലവിളിക്കുകയാണ്. മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾ അവിടെയെത്തു ബീനമോളെ ഇക്കിളിയിട്ടുണത്തിയതാകാം അല്ലെങ്കിൽ വശലയായ ഏതെങ്കിലും മാതാപിതാവിന്റെ ആത്മാവ് കഞ്ഞിന്റെ കവിളത്തു ചുംബിച്ചിരിക്കാം.

ബീനമോൾ കപ്പലിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. ശബ്ദം ഉയരുകയാണ്; കഞ്ഞനാമ്മ അനങ്ങുന്നില്ല. കേട്ടുകാലം നടക്കുന്നില്ല. ഉറങ്ങു നമുക്ക് കിടക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, അവർ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നില്ല. യു.ഡി. ക്ലർക്കിന്റെ ഏതോ ശ്രമിച്ചു. ആത്മാവ് വേദനിച്ചു. ബീനമോൾ അയാളുടെ കട്ടിയാണ്. കഞ്ഞനാമ്മയുടെ കട്ടിയല്ല.

അവളുടെ വയറിൽ പിറന്നതല്ല പേറുന്നവൻവേദിക്കത്ത പെണ്ണാണവർ പൗലോസിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ജീവൻവെ

പ്രൈവറായി എഴുതാം

കേരളായുണ വേഴ്സിറ്റിയുടെ Pre-Degree, B. A., B. Com എന്നീ പരീക്ഷകൾക്കു വിട്ടിലിരുന്നു പഠിച്ച് പ്രൈവറായി പാസ്സാക്കുക പോസ്റ്റ്ഗ്രേജുവിവരങ്ങളടങ്ങിയ Prospectus ന് 3 ക. M. O. അയയ്ക്കുക.

T. N. P. Panikar, M. A.
PRINCIPAL
National College,
KOTTAYAM-1.

വലിയൊരു കല്യാണത്തിന്റെ വിശേഷങ്ങൾ!

അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടു നിക്സന്റെ മകൾ ട്രിഷ്യയുടെ വിവാഹം ഈ വർഷത്തെ കെട്ടുപുറപ്പെട്ടുണ്ടാക്കിയ സംഭവങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. ട്രിഷ്യയുടെ ചിത്രനിർമ്മാതാക്കൾ ഏറ്റവും നല്ല ചിത്രമെടുത്തു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ കട്ടൗ മത്സരം കാണിച്ചു. വിവാഹത്തിനുവശ്യമായ ഓരോ സാധനങ്ങളെക്കുറിച്ചും പേജുകളോളം വരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ

ഉണ്ടാ വിവിധ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളായത്. 'കല്യാണക്കുറിപ്പ്' എന്ന പേരിൽ പ്രത്യേക ലേഖനങ്ങളാണു ന്യൂയോർക്കിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. 'കല്യാണത്തിനു തലേദിവസം ട്രിഷ്യയും എസ്റ്റിയും കൈകോർത്തുപിടിച്ചു ഉലാത്തുകയുണ്ടായി' എന്ന ചുറ്റുവാങ്ങൽ വാർത്തയാണ് "സ്റ്റാർ" അഞ്ചുകാളും വാർത്തയായി ചേർത്തത്.

"നിങ്ങൾ ദീർഘകാലമായി പ്രേമത്തിലായിരുന്ന എന്താ പരമനായ ശരിയാണോ?" പത്രക്കാരുടെ ചോദ്യത്തിനു ട്രിഷ്യ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു. "ശരിയാണ്. എന്റെ ആദ്യത്തെ കാമുകനായിരുന്നു ഏസ്റ്റി. എത്ര മധുരമായ പ്രേമമായിരുന്നുവോ ഞങ്ങളുടെയും?" "എസ്റ്റി ഇടയ്ക്കു കയറിക്കിടന്നു" അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ മകളെ

പ്രേമിക്കുക എന്നത്. ഏതു സാഹസമെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?"

അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടന്റെ മകളുടെ കല്യാണത്തെ വസ്തുങ്ങൾ വാങ്ങിയ തുണക്കായിലും കേക്കു വാങ്ങിയ ബേക്കറിയിലും ആരോണങ്ങൾ വാങ്ങിയ ജൂവലറിയോപ്പിയിലും ഇപ്പോൾ അമേരിക്കൻ ജനതയുടെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയുമാകുകയായിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ ബിനുമോളുണ്ടായി. അയാളുടെ മാംസവും മജ്ജയുമാണ് വേദനിപ്പിക്കുന്നത്.

കുഞ്ഞനാമ്മ അറങ്ങുന്നില്ല. പൗലോസ് എന്ന അപ്പർഡിവിഷൻ ക്ലാക്കിന്റെ ആത്മവിൽ തീർപ്പിച്ചു. ഏദയം മുറിയേറു. രക്തം തളച്ചു; അയാൾ അടുത്ത മുറിയ്ക്കലുകൾ ഓടിച്ചു കയ്യാണെന്നു വാർത്തയെടുത്തു.

കുഞ്ഞിനു വേദനിച്ചാൽ തളയ്ക്കുന്നോവരമുണ്ടാകും. കുട്ടി കരഞ്ഞാൽ തളയ്ക്കുകയും ആത്മാവിൽ നീർപ്പഴയുണ്ടാകും; കുഞ്ഞുണന്നാൽ എത്ര ഉറക്കമാണെങ്കിലും അമ്മ അറിയാതിരിക്കുകയില്ല പക്ഷെ, ഇവിടെ ബിനുമോൾ ഉണന്നു ആകാശം മുട്ടുന്ന ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞിട്ടു കുഞ്ഞനാമ്മ അറിഞ്ഞില്ല. അറിഞ്ഞാലും നടിയില്ല. അവർ അമ്മയല്ല. തളയ്ക്കല്ല. പേറ്ററോവറാണിട്ടില്ല. അവളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നും ഒരു പൊക്കിൾക്കൊടി കണ്ടിച്ചു വീഴ്ത്തില്ല.

പൗലോസ് എന്ന അപ്പർഡിവിഷൻ ക്ലാക്ക് കുഞ്ഞിനെ എടുത്തു തുളയ്ക്കുകയും ബിച്ച്. നെററിയീലും കവിട്ടിലും നിറുകയ്ക്കും ഉത്തരവെച്ചു. ബിനുമോൾ കുട്ടിയെ ചിരിച്ചു.

കുഞ്ഞനമ്മ തലയിണയിൽ മുഖമുറപ്പിക്കരുത്തു അവർ ഏറ്റകണ്ണിട്ടു കഞ്ഞിനേയും പിടിച്ചുവന്നേയും മാറിമാറി നോക്കി.

തന്റേറിയും കുഞ്ഞയുമായ കുഞ്ഞനാമ്മ അസുഖപ്പെടുന്നു. നിരാശപ്പെടുന്നു. വേദനിക്കുന്നു.

ഒരു കുഞ്ഞിനു ജന്മം കോട്ടക്കാൻ കഴിയാത്തതിലുള്ള വേദന ഗർഭപാത്രം ശുഷ്കമാണ്; ഇന്ദ്രമാണ്. ജീവിതത്തിൽ ദൈവരാഗ്രഹം മന്ത്രമേ കുഞ്ഞനാമ്മയ്ക്കുള്ള; അമ്മയാകുക എന്ന ആഗ്രഹം. മാതാവായാൽ മാത്രമേ സ്ത്രീ സ്ത്രീയാകുകയുള്ളൂ.

കയറുകയിലിരുന്ന് തെത്തപ്പായിൽ ഭാര്യയ്ക്കും ഭർത്താവിനെയും കയ്യാൾ കുഞ്ഞിനെ കിടത്തി.

ഏ.ഡി. ക്ലാക്കായ പൗലോസ് സ്വതന്ത്രനല്ല; മേച്ചിൽസ്ഥലത്തു കററിക്കിടച്ചു കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന കാളക്കുട്ടിയാണയാൾ. കാളക്കുട്ടിക്ക് നീങ്ങാവുന്നതിന്

പരിധിയുണ്ട്. പക്ഷെ, വായത്തുനീക്കം തെങ്ങും പച്ചപ്പല്ലില്ല. ഉണങ്ങിവരുന്ന തൊട്ടാവാടി കെട്ടുകളാണുള്ളത്. സമൃദ്ധവും ഹരിതവുമായ കന്നിപ്പല്ല സമീപത്തുതന്നെയുണ്ട്. പക്ഷെ, അങ്ങോട്ടെത്താൻ കഴിയാതെ കാളക്കുട്ടി വിഷമിക്കുകയാണ്. വിമ്മിഷ്ടപ്പെടുകയാണ്.

നിയന്ത്രണം അവളുടെ പക്കലാണ്, കയറിന്റെ തലപ്പ് അവർ കയ്യിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞനാമ്മ അതു വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി, പതിനയ്യായിരം രൂപാക്കം കൊടുത്തു. ഇനി അയ്യായിരം കടം; കുഞ്ഞനാമ്മ എന്ന തന്റേറിയായ സ്ത്രീയുടെ കരുത്തു നശിക്കുകയാണ്. ശക്തി ക്ഷയിക്കപ്പെടുന്നു അവർ സ്ത്രീയല്ല. അമ്മയല്ല. സ്ത്രീയാകാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല; പ്രസവവേദന അനുഭവിക്കാൻ അവർക്ക് യോഗമില്ല. അവർ വൃദ്ധയായി; പല്ലു കൊഴിഞ്ഞു; മുടി നമുച്ചു; ശരീരത്തിൽ ജരബാധിച്ചു.

പ്രസവിക്കാൻ വേണ്ടി കല്യാണം കഴിച്ച ഒരു പുരുഷനായി കൂടിച്ചേരാൻ ശ്രമിച്ചു; പക്ഷെ, നടന്നില്ല. നടക്കുന്നില്ല; ഇനി അതുണ്ടാകുമെന്ന് വിശ്വാസവുമില്ല.

ഒരു മാത്രംകൊണ്ടെങ്ങിനെ വയസ്സിയാകാനാണ്? മണിക്കൂറുകൾ കൊണ്ട് മുടി നരയ്ക്കുമോ? പ്രസവിക്കാനുള്ള ശക്തി നഷ്ടപ്പെടുമോ? മരിക്കുമില്ല. എല്ലാം തോന്നലാണ്. വെറും വിചാരം. അവർ സ്വയം ആശ്വസിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

സ്വസ്ഥത കിട്ടുന്നില്ല. ആശ്വാസത്തിന്റെ അരുവി അകലെയാണ്. കന്യകയായിരുന്ന പ്രസവിച്ച ഓടവമാതാവിനെ അവർ കയ്യാളെ കുഞ്ഞനാമ്മ കന്യകയല്ല, വിവാഹിതയാണ്. രണ്ടു ഭർത്താക്കന്മാർ അവർക്കുണ്ടായി. രണ്ടാമത്തെ ഭർത്താവായ പൗലോസ് എന്ന യു. ഡി. ക്ലാക്ക് ചെറുപ്പക്കാരനാണ്. അയാൾക്ക് കുട്ടികളുണ്ടാകും. ജനിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു കുട്ടികളുണ്ടായെങ്ങിനെ? അയാൾ ആ കുഞ്ഞുങ്ങളെ താലോലിക്കുന്നു; സ്നേഹിക്കുന്നു; ഉത്തരവുണ്ട്.

യു.ഡി. ക്ലാക്കായ പൗലോസ് ഉറങ്ങുകയാണ്; അയാളുടെ ആത്മാവ് കൂട്ടവിട്ട്

പറന്നു. അനന്തമായ വിഹാസത്തിൽ കാണുന്ന മരഗാഢാത്മാവുമായി സന്ധിച്ചു വെള്ളമോലങ്ങൾ പറ്റിക്കാല ഒരുക്കി. അവിടെ ജാതിമില്ല; മതമില്ല. ആത്മാക്കൾ ഇണചേരുന്നു.

"പിന്നേയ്" കഞ്ഞനാമ്മ പഴുലാസിനെ കലുക്കിവിളിച്ചു.

യു. ഡി. ക്ലാസ് തെളിയുന്നതും ആത്മാവ് അനന്തതയിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തി.

"നമുക്കു പിരിയാ..." അവർ പറഞ്ഞു.

പഴുലേ സ്വ്വ് എന്ന അല്പർധിവിഷൻ ക്ലാക്കിന് വെളിച്ചം കിട്ടി. ഭയം നീങ്ങി; ചിലന്തിവല ചുറ്റിപ്പിടിച്ച ഫയലുകൾക്കിടയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്നാലുണ്ടാകുന്ന ആശ്വാസം അയാൾക്കുവേണ്ടിപ്പെട്ടു.

"ഈ ബന്ധം മതിയാക്കാം. നമുക്ക് വേർപിരിയാ..."

കഞ്ഞനാമ്മയുടെ ശബ്ദം ഉറച്ചതായിരുന്നു; നീഞ്ഞ്ചരഭവും നിഴലിക്കുന്നതായിരുന്നു.

"അങ്ങിനെയാകാം..." യു. ഡി. ക്ലാസ് സമ്മതിച്ചു.

ബീനാമാൾ കട്ടിലിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ചിരിച്ചു; ഉറക്കത്തിലുള്ള ഹൃദയാവൃത്തി.

പക്ഷേ, പള്ളി സമ്മതിക്കുമോ? ബിഷപ്പ് അനുവദിക്കുമോ? ദൈവം കൂട്ടിച്ചേർത്തിനെ നേഷ്യൻ വേർതിരിക്കരുത് എന്ന്താണ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചട്ടം.

ആരാണ് കൂട്ടിച്ചേർത്തത്. ദൈവമാണോ? സ്ത്രീയായും പുരുഷനേയും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന പണി ദൈവത്തിന്റേതാണോ?

അല്ല, തീർച്ചയായും അല്ല. ആരെന്ന് പറയുന്നത് അസംബന്ധമാണ്. ദൈവത്തെ തരംതാക്കിക്കെട്ടലാണ്.

— 0 —

പലിശയുടെ പലിശയ്ക്കുകൂടി സ്വപ്നാഭരണങ്ങൾ മുൻകൂറായി സ്വപ്നാഭരണങ്ങൾ പലിശയില്ലാത്ത പണക്കായ്ക്കായി

ഏറ്റവുംകൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ

ചെമ്പകാ സ്വർണ്ണാഭരണ/സമ്പാദ്യ പദ്ധതി

വിവരണപത്രികയ്ക്ക് പുണ്യമായ മേൽവിലാസവും (ജില്ലയും സ്റ്റേറ്റും കാണിച്ചു) മാത്രമായ വ്യക്തമായെഴുതി 25 പൈസ സ്റ്റാമ്പുസഹിതം അയയ്ക്കുക.

chembaka jewellers
Alleppey-1 (Kerala)
Phone: 2092. Gram: Chembaka
Prop: P. S. MONY
Estd. 1953
G L. No. 61/63

സംഗമം

(40-ൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

റിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നു. ഏന്തിനെയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നു. തന്നെക്കൊണ്ട് വന്ന വർഗ്ഗശത്രുവിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നു. ചെല്ലത്തയുടെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചും കണ്ണിനീനെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുന്നു.

ദുർഗ്ഗാ പാർട്ടി പ്രവർത്തകൻ പാടില്ലാത്തതാണ്.

ശേഖരൻ കട്ടി തന്റെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഫലമുണ്ടായില്ല.

കേന്ദ്രീകൃതത്തെ ഒരരികിലൂടെ പാലൈ അയാൾ തടവറയുടെ ചുവടുരാറ്റുചേർ വളഞ്ഞുകിടന്നു.

ചെല്ലത്തയുടെ മുഖത്തോടൊപ്പം മറ്റൊരു മുഖംകൂടി അപ്പോൾ ശേഖരൻ കട്ടിയുടെ മനസ്സിന്റെ കോലായിൽ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു.

അതും സ്നേഹത്തിന്റെ മുഖമാണ്. ഒരു നിരപരാധിയുടെ മുഖമാണ്. താൻ കത്തിക്കൊന്നു എന്ന് പോലീസ് വിധിയെഴുതിയ രാഘവന്റെ മുഖമാണ്. ചെല്ലത്തയുടെ ഭർത്താവിന്റെ മുഖമാണ്.

"സഖാഭവ! ഞാൻ എന്തു ചെയ്തിട്ടാണ് നിങ്ങളെല്ലാംകൂടി എന്നെ കത്തിക്കൊന്നത്?— പാർട്ടിക്കാർ സിൻ വിളിച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു ചെല്ലത്തയെ ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന്. അവർ പരിശുദ്ധയാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ സഹോദരിയാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു, ഞാൻ ഒറ്റയ്ക്കു കൈമാറ്റം എന്തിന് പറഞ്ഞില്ല. നിങ്ങളല്ലേ പാർട്ടിക്കാർ സിൻ വിളിച്ചു ചെല്ലത്തയുടെ കഴുത്തിലിടാൻ മാല എടുത്തു തന്നത്? ആ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് എന്നെ കൊല്ലിച്ചത്?"

ശേഖരൻ കട്ടിയുടെ മനസ്സ് കഞ്ഞാഴുകിൽവീണ കൈരലുപോലെ മറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു ചോദ്യചിഹ്നംപോലെ വളഞ്ഞു കിടന്ന ശേഖരൻ കട്ടി എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. കരിങ്കൽഭിത്തിയും ചാരി സോഷ്യലിസത്തേക്കുറിച്ചും കമ്മ്യൂണിസത്തേക്കുറിച്ചും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചക്രപാണി, ശേഖരൻ കട്ടി എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നതു കണ്ടു.

ഒരു ചോദ്യചിഹ്നംപോലെ വളഞ്ഞു കിടന്ന ശേഖരൻ കട്ടി എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. കരിങ്കൽഭിത്തിയും ചാരി സോഷ്യലിസത്തേക്കുറിച്ചും കമ്മ്യൂണിസത്തേക്കുറിച്ചും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചക്രപാണി, ശേഖരൻ കട്ടി എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നതു കണ്ടു.

ഒരു ചോദ്യചിഹ്നംപോലെ വളഞ്ഞു കിടന്ന ശേഖരൻ കട്ടി എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. കരിങ്കൽഭിത്തിയും ചാരി സോഷ്യലിസത്തേക്കുറിച്ചും കമ്മ്യൂണിസത്തേക്കുറിച്ചും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചക്രപാണി, ശേഖരൻ കട്ടി എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നതു കണ്ടു.

സൂര്യം പക്ഷിയും

സൂര്യൻക്കും പക്ഷികൾക്കും തല തിരിച്ചുനോക്കാതെത്തന്നെ ചുറ്റും നടക്കുന്ന സ.ഗതികൾ അറിയാൻ കഴിയും. തീർച്ചയായും അതത്യാവശ്യമാണ്. ഇതുകൂടിയും ശത്രുക്കളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടവരാണ്.

— ഫൈൻ —

ചോദിച്ചു:

"എന്താ സഖാഭവ, കിടന്നിട്ടുറക്കുവാൻ ലേ?"

ശേഖരൻ കട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അയാളുടെ മനസ്സിൽ, ഹൃദയത്തിന്റെ ഇരട്ടികളിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ തുടിച്ചുകുലായിരുന്നു മുഴുവൻ.

ചക്രപാണി ചോദ്യം നോക്കിയില്ല. അയാൾ പിന്നെയും ചോദിച്ചു:

"നിങ്ങൾ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആകാൻ ലേ?"

"അതേ. ഞാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആകാൻ ലേ..."

"പിന്നെ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ കലയുന്നത്?"

"ചക്രപാണി ചോദിച്ചപ്പോഴാണ് താൻ കരയുന്നതായും കണ്ണിരൊഴുകുന്നതായും ശേഖരൻ കട്ടി അറിഞ്ഞത്.

ശേഖരൻ കട്ടി പറഞ്ഞു:

"ചക്രപാണി, ഞാൻ കരയുന്നതും കണ്ണിരൊഴുകുന്നതും എനിക്കുവേണ്ടിയല്ല; പാർട്ടിക്കുവേണ്ടിയല്ല."

"പിന്നെന്തിനുവേണ്ടി?" ചക്രപാണിയുടെ ചോദ്യം പെട്ടെന്നായിരുന്നു.

ഉത്തരം മുട്ടിയവനെപ്പോലെ ശേഖരൻ കട്ടി ഇരുന്നു.

നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചക്രപാണി വൃണത്തിൽ കയ്യാപോലെ പിന്നെയും ചോദിച്ചു.

"സഖാഭവൻ ഉദ്ദേശം ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടോ? രാഘവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞിട്ട് ചെല്ലത്തയെ വെല്ലാട്ടിയാക്കാമെന്ന് വിശ്വസിച്ചു."

ശേഖരൻകുട്ടി തെളിപ്പോയി, അയാൾ തറയിൽനിന്നും ചാടി എഴുന്നേറ്റു ചക്രപാണിയുടെ കഴുത്തിനു കയ്യിട്ടിട്ടു കൊണ്ടുനിൽക്കുന്നു.

"നിന്നെയും ഞാൻ കൊല്ലും; ഇനിയും ഞാൻ ജയിലിൽ കിടക്കും."

നിമിഷങ്ങൾക്കകം തടവറയുടെ താഴ്വരയിൽ താക്കോൽ തിരിഞ്ഞു. രണ്ടു പോലീസുകാർ അകത്തേയ്ക്കു കയറി ശേഖരൻകുട്ടിയെ പിടിച്ചു നില്ക്കുവാൻ മർദ്ദിക്കാൻ തുടങ്ങി ചക്രപാണിക്കു സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ എഴുന്നേറ്റു ചെന്നു ശേഖരൻകുട്ടിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. എന്നിട്ട് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:

"സഖാധിനെ തല്ലൂ. എന്റെ സഖാധിനെ തല്ലൂ."

പോലീസുകാർ മർദ്ദനം നിർത്തി. ഒരു നിമിഷം നിന്നിട്ട് വീണ്ടും തടവറ പുട്ടി. ചക്രപാണി ശേഖരൻകുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ച് വർഗ്ഗശത്രുവാണ്, പക്ഷേ ആ വർഗ്ഗശത്രുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനു മുമ്പിൽ ശേഖരൻകുട്ടി തോറ്റുപോയി.

നാഴികമണിയുടെ പെൻഡുലം പോലെ പാറ വുകാൻ ബയണററു ഘടിപ്പിച്ചതോടും ചുമന്നുകൊണ്ട് ഇരുമ്പടിക്കു മുന്നിലൂടെ അങ്ങോട്ടുവീങ്ങോട്ടും നടന്നു.

ശേഖരൻകുട്ടിയുടെ ചിന്ത പിന്നെയും മെല്ലെയൊഴുകി മടങ്ങിവന്നു.

പാർട്ടി രണ്ടായി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ

ചെല്ലത്തയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. നിറ കണ്ണുകളോടെ ചെല്ലത്ത അന്നു പറഞ്ഞത് ശേഖരൻകുട്ടി അത്

"എന്നിടത്തെൻ അമ്മയോ ഇല്ലാതായി ഇപ്പോൾ പാർട്ടിയും ഇല്ലാതായി. ഒരു പാർട്ടിയിലും ഇനി ഞാൻ വരില്ല സഖാധേ, വരില്ല—"

ചെല്ലത്ത അന്നു പാർട്ടിയുമായി ബന്ധം വിടുന്നതാണ്. അവളല്ലെന്ന ഒരു സമരരംഗത്തു പച്ചം ശേഖരൻകുട്ടി കണ്ടിട്ടില്ല പക്ഷേ, രാഘവന്റെ പോക്ക് അങ്ങിനെയായിരുന്നില്ല, താൻ പാർട്ടിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നവനാണ് രാഘവനും. അവനും തന്നെ എതിർന്നു; തന്റെ പാർട്ടിക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു; നേതാക്കന്മാരെ വ്യവഞ്ചകനെന്നും ഭ്രാമികളെന്നും വിളിക്കുന്നു.

അത് ശേഖരൻകുട്ടിക്കു സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പക്ഷേ—

ചെല്ലത്തയെക്കുറിച്ച്, അവൾക്ക് ഭർത്താവില്ലാതായതല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു ക്ഷമിച്ചു.

ചെല്ലത്തയ്ക്ക് അമ്മയില്ലാതായത്, അവൻ വെടിയേറ്റു മരിച്ചത്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കുവേണ്ടിയാണ്. ചെല്ലത്തയുടെ ഭർത്താവെങ്കിലും അവൾക്കു നഷ്ടപ്പെടരുതെന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പക്ഷേ, സംഭവിച്ചതങ്ങിനെയല്ല മറിച്ച് അങ്ങിനെ.

ശ്രീകാളി ചാത്തൻസേവയുടെ മഹത്തായ നേട്ടങ്ങൾ

അനേകം തലമുറകൾ നടത്തിയ കർമ്മസിദ്ധി.

ഉദ്ദേശ്യകാര്യസിദ്ധിയിൽ സന്തോഷകരമായ അനുഭവം.

മാനന്ദ്രം,

വ്യവസായം, വ്യവഹാരം, ഉദ്യോഗം, ശത്രുവിൽ വിജയം ഇവകൾക്ക് ആരാധനയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് സമീപിക്കാം. തുളുർവന്ന് അന്തിക്കാട്ടു പോകുന്ന ബസ്സിൽക്കയറി അന്തിക്കാട്ട് ഹൈസ്കൂളിനു മുൻവശം ഇറങ്ങി സ്വല്പം തെക്കോട്ടുനടന്നാൽ ബോർഡ് കാണാവുന്നതു അവിടെനിന്നു പടിഞ്ഞാട്ട് 2 ഫർലോങ്ങ് നടന്നാൽ മറുതലിൽ എത്താവുന്നതുമാണ്. വരാൻ സാധിക്കാത്തവർ നിർദ്ദേശത്തിന് സ്റ്റാമ്പുസഹിതം എഴുതുക.

പി. എസ്. വേലായുധൻ B. K. C. E. റോ. P. O. അന്തിക്കാട്ട്, തുളുർ.

മാ. ശക്തി.

കുലിപ്പട്ടുതലിനുവേണ്ടി, ജോലിസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി തന്റെ പർട്ടിയെ പണി മുക്കുമ്പോൾ പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ, പണി മുക്കിപ്പോയപ്പോൾ, അതിനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ രാഘവനും കൂട്ടരും ശ്രമിക്കുന്നു. ചെല്ലത്ത അപ്പോഴും സമരത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല.

നാഴികകളും ദിവസങ്ങളും നീങ്ങിയപ്പോൾ സമരരംഗത്ത് പോലീസ് താലമുടി.

ഇന്ത്യതൊപ്പി ധരിച്ച, തോക്കുപിടിച്ച, ലാത്തിപിടിച്ച പോലീസുകാർ കറുത്തവർക്കിടയിൽ വന്നിറങ്ങിയതോടെ രാഘവന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ളവർക്കു പോലീസിന്റെയും നിലമുടമകളുടെയും പിൻബലത്തോടെ പാടത്തേയ്ക്ക് പണികിറങ്ങാൻ തയ്യാറായി, ഒരു ദിവസം.

രാഘവന്റെ പാർട്ടിക്കാർ വടിയടിക്കളുടെ പാടത്തേക്കിറങ്ങി. പിന്നെ എത്ര സംഭവിച്ചു എന്നും ശേഖരൻകുട്ടിക്കിപ്പോഴും വ്യക്തമല്ല, രാഘവന്റെ കൊലയ്ക്ക് താനായിരുന്നപോലും ഉത്തരവാദി.

വിദ്വേഷം കൊണ്ടാണോ ചെല്ലത്തയായിരുന്നു അവർ നിറകണ്ണുകളോടെ കോടതിക്കുള്ളിലേക്കു കയറിവരുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ ശേഖരൻകുട്ടി തളൻപോയി. കോടതിയോടു ശേഖരൻകുട്ടിക്കു വിളിച്ചു പറയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി എന്നെ തൂക്കിക്കൊല്ലാൻ വിധിക്കൂ. രാഘവനെ കോടതിയ്ക്ക് ഞാനല്ലെങ്കിലും ആ കുറ്റം ഞാനല്ലെന്ന് ഞാൻ എല്ലാം...."

കോടതി ശേഖരൻകുട്ടിയെ തൂക്കിക്കൊല്ലാൻ വിധിച്ചതുമില്ല. കാരണം ചെല്ലത്തയായിരുന്നു, അവൾ കോടതിയിൽ കളിം പറഞ്ഞില്ല.

"എന്റെ ഭർത്താവായ രാഘവനെ ഈ കൂട്ടിൽ നില്ലുന്നതാൽ കത്തിക്കൊല്ലുന്നത് ഞാൻ കണ്ടില്ല—"

ചെല്ലത്തയുടെ സാക്ഷിമാഴികേട്ട് വാ

തലമുടി വളർത്തൽ നിയന്ത്രിക്കണം

റഷ്യയിൽ യുവാക്കന്മാരുടെ തലമുടി വളർത്തലിന് വലക്കു കല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു. ഔഷധത്തിൽ കൂടുതൽ തലമുടി വളർത്തൽ പാടില്ലെന്നാണ് ഈ പുതിയ നയം. ഇതനുസരിക്കാത്ത ചെറുപ്പക്കാർ മറ്റുള്ളവർക്കിടയിൽ സ്ഥാനമില്ലത്രേ.

പുതിയ തീവണ്ടിച്ചക്രം

ജപ്പാനിൽ ചില തീവണ്ടികളുടെ ചക്രങ്ങൾ ഇപ്പോഴുണ്ടുള്ള കല്ലു കാറിന്റെ റബ്ബർവീൽ തന്നെയാണ് ഇത്തരം തീവണ്ടികളുള്ളത്. കാര്യ നിറച്ച ഈ ചക്രങ്ങൾ വണ്ടിയോടുംബോൾ അസഹ്യമായ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് പ്രത്യേകത.

ദേശ വക്കലും മറ്റു സാക്ഷികളും സ്റ്റാലിച്ച് നിമിഷങ്ങളാലും നിന്നുപോയി. "എന്റെ ഭർത്താവിനെ ആരെ കൊന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെ ഇനി എന്തിന് തിരികെ കിട്ടില്ല. പിന്നെന്തിന് മറ്റൊരാൾക്കു മരിക്കണം?" വക്കീലിനോടു ചെല്ലത്ത ഇത്രയും പറഞ്ഞു.

"പാട്ടായ ഭിന്നിപ്പിച്ച ശക്തികളെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു ചെല്ലത്തേ... വെറുക്കുന്നു. നിന്നെക്കുറിച്ചു ഞാൻ, വിധിയായിത്തീർന്ന നിന്നെ ഇന്നുമുതൽ ഞാൻ സംരക്ഷിക്കാം: സംരക്ഷിക്കാം...."

കണ്ണിൽ ചുടുബാഷ്പവും കയ്യിൽ കപ്പുവകിച്ചതുമായിട്ടുണ്ടെന്ന ചെല്ലത്ത ശേഖരൻകുട്ടിയുടെ ആ ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

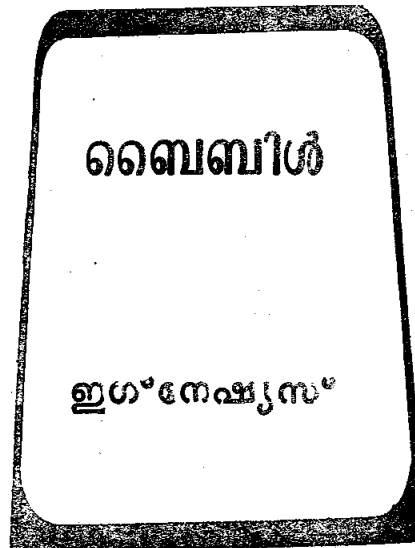
വടക്കുപുറത്തെ പരുത്തിക്കാടുകളിൽ തട്ടി നദി അപ്പോഴും തേങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

72. വാഗ്ദത്തനാട്ടിലേക്ക് ചാരന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നു.

പാൻമരുമുറിയിൽ താലൂക്കിന്റെ വാർഡ് യഥാർത്ഥയുടെ കല്ലറയനുസരിച്ച് മോശ കനാൻദേശം ഒറ്റനോക്കാൻ വിപരണ ചാരന്മാരെ അയച്ചു. ദേശം സമ്പൽസമൃദ്ധമാണോ, ഫലഭൂതിയുണ്ടോ, അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ ബലശാലികളാണോ എന്നും മറ്റും അറിഞ്ഞുവരണമെന്ന മോശ അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. ചാരന്മാർ നല്ലതുദിവസം കനാൻദേശത്തു ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചശേഷം മടങ്ങിയെത്തി. ഒരു മുതിർന്നവന്റെ കരമാതളപ്പഴവും അത്തിപ്പഴവും അവർ കൊണ്ടുവന്നു. മുതിർന്നവന്റെയോടു കൂടി ഒരു തണ്ടിൽ കെട്ടി രണ്ടുപേർ ചേർന്നു ചുറ്റും കാണാൻ വന്നത്. തങ്ങൾ കണ്ട ദേശത്തെപ്പറ്റി അവർ മോശയോടു സൂക്ഷ്മമായി വിവരിച്ചു; "അതു പാലും തേനും ഷേകന ദേശംതന്നെ, അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ ശക്തന്മാരും അവരുടെ പട്ടണങ്ങൾ ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ളവയുമാണ് എന്നും മറ്റും അവർ അറിയിച്ചു." നമുക്കുചെന്നു ആ ദേശം കീഴടക്കാം എന്നു അവർ ചിലരുടെയോട് ചേർന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, യോശുവാ ഒഴികെ മറ്റു പത്തുപേർ അതിനോടു യോജിച്ചില്ല. "ആ ദേശത്തെ ജനങ്ങൾ നമ്മെക്കാൾ ശക്തന്മാരായ അരികു യന്മാരാണ്; അവരുടെ വലിയ മല്ലന്മാരുണ്ട്; അവരുടെ മുമ്പിൽ നാം വെട്ടുകിളികളെപ്പോലായിരിക്കും." എന്നു പറഞ്ഞു അവർ ജനത്തെ നിർവീര്യരും യോശുവാക്കി.

ഇതുകേട്ട ജനങ്ങൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു മോശയോടു അഹരോനും വിരോധമായി സംസാരിച്ചു. "മിസ്രയീം ദേശത്തുവെച്ചു ഞങ്ങൾ മരിച്ചുപോയിരുന്ന വെങ്കിൾ കൊള്ളാമായിരുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ, ഈ മരുഭൂമിയിൽ കിടന്നു മരിച്ചാലും വേണ്ടില്ല. വാളാൽ മരിക്കേണ്ടതിനു യഥോപയോഗമുള്ള ആ ദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതല്ലേ? ഞങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കളും മക്കളും ശത്രുക്കൾ കൊള്ളയടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമല്ലോ. മിസ്രയീമിലേക്ക് മട

ങ്ങുപോകുന്നതാണ് നല്ലത്", എന്നൊക്കെ അവർ പറഞ്ഞു. തുടർന്ന്, മോശയോടു ചേർന്നു മറ്റൊരു തലവനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു മിസ്രയീമിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുന്ന കൂട്ടവും അവർ ആലോചിച്ചു. അപ്പോൾ മോശയും അഹരോനും ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സാക്ഷാൽ പ്രണാമം നടത്തി അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. ദേശം ഒറ്റനോക്കാൻ പോയവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കാലേബ്, യോശുവാ എന്നിവരും ജനങ്ങളെ സമാധാനപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി, യ

ഥോവയുടെ പ്രസാദമുണ്ടെങ്കിൽ പാലും തേനും ഷേകന കനാൻദേശം കൈവശപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെന്നും യഥോവായോടു മത്സരിക്കേണ്ടെന്നും അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ജനങ്ങളും അവരെ കല്ലെറിയാൻ തെങ്ങി, ഈ സമയത്തു യഥോവയുടെ തേജസ്സു സമാഗമനകൂടാരത്തിനു മുകളിൽ പ്രത്യക്ഷമായി.

73. മരുഭൂമിയിൽ നാൽപ്പതു വർഷം അലഞ്ഞുതിരിയണം യഥോവ മോശയോടു സംസാരിച്ചു

യ്ക്കു അന്യധികം കോപത്തോടെയാണ്. അൻ ചെറു അമ്പലങ്ങളും വിരൂപവൃത്തികളും കണ്ടിട്ടും തന്നിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത ജനങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി സംഹരിക്കാൻ പോകയാണെന്നും മോശയെ ഒരു വലിയ രാഷ്ട്രമായി വളർത്തിയെടുക്കുമെന്നും യഥോവാ പറഞ്ഞു. ഇതു യഥോവയുടെ കീഴ്ത്തിക്കും യഥോവയ്ക്കും നിമക്കത്ത പ്രവൃത്തിയായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുവേണ്ടി മോശെ രാപ്പിണിപ്പോൾ യഥോവയുടെകോപം തെല്ലുതരിച്ചു. എങ്കിലും തന്നെ ഇത്ര ചേരെ അപ്പോൾ വെച്ചു ജനത്തിനു പുണ്യമായി മാറ്റു നൽകാൻ യഥോവ തയ്യാറായില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "യിസ്രായേൽമക്കൾ എനിക്കു വിരോധമായി പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടു അവരുടെ ശവം ഈ മരുഭൂമിയിൽ വിഴു, കാലേബും യോശുവായുമൊഴികെ അവരും കൂട്ടത്തിൽ ഇരുപതു വയസ്സിലധികം പ്രായമുള്ളവരാരും വാഗ്ദത്തനാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. കൊള്ളയായിപ്പോകുമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞ അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ ഞാൻ കനാൻദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകും. ദേശം ഒറ്റനോക്കാൻ നാല്പതു ദിവസത്തിനൊത്തുവണ്ണം നാല്പതു സംവത്സരം അവർ ഇടയ്ക്കൊരായി മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയും."

കനാൻദേശത്തേക്കു പോകുന്നതിനു വിരോധമായി ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞിളക്കിയ പത്തു ചാരന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ബാപ്തലം മരിച്ചുവീണു. യോശുവയും കാലേബും മരിച്ചില്ല.

അടുത്തദിവസം രാവിലെ യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം യഥോവാ ഞങ്ങൾക്കു തരാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത ദേശത്തേക്കു പോകട്ടെ, എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു യാത്ര പുറപ്പെടാൻ ഭാവിച്ചു. യഥോവയുടെ കല്ലറ ലംഘിക്കാൻ മുതിർന്നവനെ മോശെ പറഞ്ഞിട്ടും അവർ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അടുത്തുള്ള മലകൾ കനാൻദേശത്തേക്കു പോകാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു. മോശയും നിയമപെട്ടകവും പാളം കയ്യിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടില്ല. ധർഷ്യത്താടെ മലയുടെ മുകളിലേക്കു കയറിയെത്തി യിസ്രായേലുകാരെ അവിടെ പാർത്തിയെന്നു അമാലേഖ്യയും, കന്നാനയും

ആകുലിച്ചു പരാജയപ്പെട്ടതിന്നു യിസ്രായേലുകാർ ശത്രുക്കൾ ചിരിച്ചു ഓടിച്ചു കളഞ്ഞു.

യിസ്രായേലുകാർ മരുഭൂമിയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ശബ്ബത്ത് ദിവസം ഒരുവൻ വിറകു വെറുക്കുന്നതു കണ്ടു. മറ്റുള്ളവർ അവനെ പിടിച്ചു യിസ്രായേലുകാരെയും യഥോവയോടു കല്പിച്ചതനുസരിച്ചു. പിന്നീടവനെ പാളയത്തിനു പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി കല്ലെറിഞ്ഞുകൊന്നു.

74. ഭൂമി വായ്പ്പിളർന്നു മനുഷ്യരെ വിഴുങ്ങി.

അയ്യോ! ചേവിഗോത്രക്കാരായ കോരകൾ, രൂബേൻ ഗോത്രക്കാരായ ദാമാൻ, അബിദാൻ എന്നിവർ യിസ്രായേലുകാരിൽ പ്രാണിമാരായ ഇക്കന്താറിയന്മാരെ പലതരം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മോശയോടു അഹരോനോടും മത്സരിച്ചു സഭയിലുള്ളവരെല്ലാവരും വിശുദ്ധന്മാരെന്നും അതുകൊണ്ടു അഹരോനുമത്രം മഹാപുരുഷന്മാരെന്നും മോശയ്ക്കു മാത്രം ജനനേതാപായിരിക്കാൻ അവർ ശഠിച്ചു. അവർ വാദിച്ചു: ഇതു യഥോവയുടെ ഇഷ്ടത്തിനു വിപരീതമായ നീക്കമാണെന്നു മോശെ പറഞ്ഞതു അവർ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ദാമാന്റെയും അബിദാന്റെയും വിളിക്കാൻ മോശെ ആളയച്ചുകൊണ്ടു അവർ മോശയുടെ അടുത്തുവരാൻ ധിക്കാരപൂർവ്വം ആക്ഷേപകരമായ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മോശയ്ക്കു വല്ലാത്ത കോപമുണ്ടായി. അടുത്തദിവസം അവർ കോരകളുടെയും ദാമാൻ യൂപകൾക്കുമെടുത്തു അതിൽ യൂപവർഗ്ഗവിട്ടു യഥോവയുടെ സന്നിധിയിൽ യൂപകാട്ടണമെന്നും അഹരോനും അങ്ങിനെ ചെയ്യുമെന്നും യഥോവയ്ക്കുള്ളവർ ആരെന്നു അപ്പോഴറിയാമെന്നും മോശെ പറഞ്ഞു. അന്നു രാത്രിയ്ക്കു അടുത്തദിവസം എല്ലാവരും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതില്ലുവെത്തി. മോശയ്ക്കും അഹരോനും വിരോധമായി എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരും കോരകൾ അവരുടെ കൂട്ടവൃത്തിയിരുന്നു.

ഇതുകണ്ടപ്പോൾ യഥോവയ്ക്കു അത്യുഗ്രമായ കോപമുണ്ടായി, ജനത്തെ

നടക്കും സംഹരണക്കൽ യഥോപദേശങ്ങൾ നൽകി യപ്പോൾ ചിലർ നായർ പാപമെഴുതി ന് എല്ലാവരും കേവലക്കൈകണ്ഠ മോശ കരഞ്ഞുപോയി. തുടർന്ന് മോ മഹ്, ദാമാൻ, അബീറാം എന്നിവരെ വാസസ്ഥലത്തിന് ചുറ്റുംനിന്ന് മറി ക്കെള്ളാൻ യഥോവ കല്പിക്കുകയും മോശെ ജനത്തെ അറിയിച്ചു. അവർ മാറിപ്പോയി അതിനുശേഷം മോശ പ റഞ്ഞു: "യഥോവ യുടെ ആജ്ഞയനുസ രിച്ചല്ലാത്ത ഞാൻ സ്വന്തം കൈ മെഴുത്തുട്ടില്ല സകലനഷ്ടം മരിക്കുന്ന തുപാലേ ഇവർ മോശം, ദാമാൻ, അബീറാം എന്നവർ മരിക്കുകയോ സ കല മരണമുടേ വേിക്കുന്നതുപാലെ ഇ വർക്ക് വേിക്കുകയോ ചെയ്യാൽ യഥോവ ഏതെ അയച്ചുട്ടില്ല. നേരേമറിച്ചു, യ മോവ ഒരു അപൂർവ്വകാര്യം പ്രവർത്തിക്ക കയും ഭൂമി വായ്പ്പ് ഇവരെയും ഇ വർക്കുള്ള സകലത്തെയും വിഴുതിക്കളയുക യും ഇവർ ജീവനോടെ പാതാളത്തിലേ ക്ക് ഇറങ്ങുകയും ചെയ്താൽ, ഇവർ യഥോ വയെ നിരസിച്ചുവെന്നു നിങ്ങളറിയും". ഇത്രയും പറഞ്ഞതിനുമുമ്പ് ഭൂമിവിള ന് കോരോമിയും, ദാമാനെയും, അ ബീറാമിനെയും അവരുടെ കഴുത്തുതളേ യും അവക്കുള്ള സകല സമ്പത്തും വിഴു ട്ടിടുകയും ചെയ്തു. അവർ അപ്രത്യക്ഷരായ പ്പോൾ ഭൂമി വീണ്ടും പഴയരൂപംപോലെ ഒ ന്നുമ്പോഴാണ് കോരോമിയും മറ്റും നില്പിട്ടിരിക്കേണ്ടതായി. മറ്റുള്ളവർ യെ പരവശരായി ദൂരത്തേക്കു ഓട പോയി.

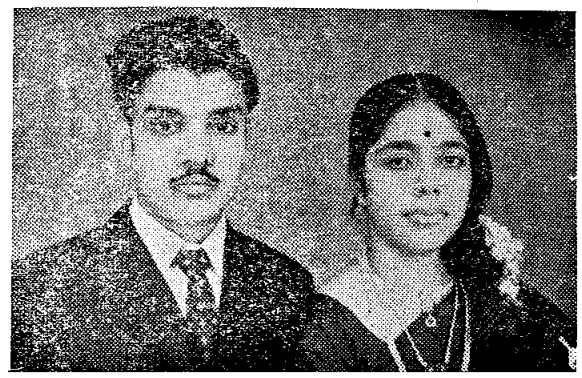
ആ സമയത്തു യഥോവയിൽനിന്ന് തി വ്വ പെട്ടെന്ന് കോരോമിയുടെ കൂടെയുണ്ടാ ന്നവരെയും കൂടെയുണ്ടായി. യുപകാട്ടി ഇവർക്കു നിയമപ്രകാരം ദാവിച്ചു. അവരോട് സന്തതികളെല്ലാമെന്തെ മറ്റാ ക്കും യുപകാട്ടാൻ അവകാശമില്ലെന്നതി ന്റെ അടയ്ക്കുമായി അവരുടെ യുപകല ശങ്ങൾ അടിച്ചുപറത്തി തർക്കിക്കി അതു കൊണ്ട് യാഗപീഠം പൊതിയാൻ യ മോവ കല്പിച്ചു.

അതിനടുത്ത ദിവസം യിസ്രായേൽക്കു കൾ വീണ്ടും മോശയ്ക്കു അഹരോൻ മെതിരായി സംസാരിച്ചു. കോരോമിയെ ന്നും കൂടെയുണ്ടായി നാശത്തിനുശേഷം വാദി കൾ അവരാണ്ണെന്നായിരുന്നു ഇരുവരും ജനങ്ങളുടെ പരാതി. ഇതു കേട്ട യഥോ വ അവരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനൊരുങ്ങി യപ്പോൾ മോശെ കാര്യങ്ങൾ അറിയിച്ചു വന്നി അപേക്ഷിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കാണ് ജന കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഒരു ബാധ പടർന്നുപി ട്ടിടുകയും ആളുകൾ മരിച്ചുവീണതുക ള്ലാകയും ചെയ്തു. മോശെ അജ്ഞാപി ചുതനസരിച്ചു അഹരോൻ യുപകാശ മെടുത്തു അതിൽ യാഗപീഠത്തിലേ തി യ്ക്കു യുപവർഗ്ഗമുണ്ട് ജനക്കൂട്ടത്തിലേക്കു ചെന്നു മരിച്ചവർക്കു ജീവനുള്ളവർക്കു ഇടയ്ക്കുനിന്ന് യുപം കാട്ടി ജനത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതോ ടെ ബാധ നിന്നുപോയി. എങ്കിലും ബാ ധമൂലം പതിന്നാലായിരത്തോളം ആളുകൾ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

സുവണ്ണാവസരം

വിട്ടിലിരുന്ന് ഏ. ബി. സി. തുടങ്ങി പഠിച്ചു ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതാനും സംഭാഷണം ചെയ്യാനും കഴിവുണ്ടാക്കിയാൽ എവി ടെപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും ജോലി ഉണ്ടാക്കാം. ഇടയ്ക്കുവെച്ചു ഹൈസ്കൂൾപഠിത്തം മുടക്കിയവർക്ക് പ്രൈവറായി S. S. L. C. യോ മടിക്കോ ജയിക്കാം. ഒരു രൂപാ സ്റ്റാമ്പയച്ചാൽ കൂടുതൽ വിവരം.

കോംബ്രിഡ്ജ് കാളേജ്,
കൈതമുക്ക്, തിരുവനന്തപുരം.

കിഴക്കഞ്ചേരിഗ്രാമം ശ്രീ: സുബ്രഹ്മണ്യയുടെ പുത്രൻ ശ്രീ: ശിവരാമ കൃഷ്ണൻ ബേംഗളൂരു സുബ്രഹ്മണ്യയുടെ പുത്രി ശ്രീമതി വിജയലക്ഷ്മിയും (ഗീത). ഇവരുടെ വിവാഹം ഊയിടെ ബാഗ്ഗരിൽവെച്ച് നടന്നു.

75. അഹരോന്റെ വടി തളിത്തു.

യിസ്രായേലിലെ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളിലെയും തലവന്മാരോടു് ഓരോ വടിവാ ണി അവയിൽ അതതാളുകളുടെ പോഴേ താൻ യഥോവ പന്നിട്ടു് മോശെയോടു കല്പിച്ചു. ലേവീഗോത്രത്തിന്റെ വടി യിൽ അഹരോന്റെ പേരെഴുതണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചു മോശെ അതനുസരിച്ചു് വടികൾ വാങ്ങി ദൈവകല്പനപ്രകാരം സാക്ഷ്യകൂടാത്തതിൽ ദൈവസന്നിധി യിൽ സൂക്ഷിച്ചു. "ഞാൻ തിരഞ്ഞെടു ക്കുന്നവന്റെ വടി തളക്കും, അങ്ങിനെ ജനം മേലിൽ നിൽക്കുകയെന്നായി പി രുവീദുക്കാരായിരിക്കാൻ എപ്പോഴുണ്ടാകും." എന്ന് മോശ കല്പിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ മോശെ കൂടാരത്തിൽ കടന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അഹരോന്റെ വ ടിമൂത്രം തളിത്തിരി കുന്നതു കണ്ടു. അഹ രോന്റെ വടി അടയാളമായി കൂടാര ത്തിൽതന്നെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും മേ ലിൽ അഹരോന്റെ സ്ഥാനത്തിനെതി രായി ആരും മത്സരിക്കരുതെന്നും യഥോ വ കല്പിച്ചു.

അഹരോന്റെ സന്താനപരമ്പര

കായിരിക്കണം പൗരോഹിത്യാവകാശ മെന്നും, ലേവീഗോത്രത്തിലെ ഏറ്റവും അധികം ശുശ്രൂഷകൾ സഹായികളാ യിരിക്കണമെന്നും ദൈവം വീണ്ടു വ്യ വസ്ഥചെയ്തു. മറ്റൊരാളിലും പുരോ ഹിതവൃത്തി സ്വീകരിക്കാൻ തുനി ണ്ണാൻ മരണശിക്ഷ നൽകണമെന്നും അ നുശാസിക്കുകയുണ്ടായി.

പുരോഹിതന്മാർക്കും ലേവ്യർക്കും കനാൻ ദേശത്തു് ഭൂമി വിതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതി ല്ലേന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞു. അവർ ദൈ വതുശുശ്രൂഷയിൽ മാത്രം ഏർപ്പെട്ടിരിക്ക ണം, യിസ്രായേലിലെ മറ്റു ഗോത്രങ്ങൾ ക്കു ഭൂമി വിതിച്ചെടുക്കാം എന്നാൽ, വ രുടെ സകല അദ്ധ്വാനഫലത്തിന്റെയും സമ്പത്തിന്റെയും ദശാംശം (പത്തിലൊ രുഭാഗം) ലേവ്യർക്ക് അധികാരമായി എ ന്നെന്നും നൽകണം.

യിസ്രായേലർ വീണ്ടും യാത്രചെയ്തു സിൻമരുഭൂമിയിൽ കാദേശ്ശിലെത്തി താ മസിച്ചു. അവിടെവെച്ച് മോശയുടെയും അഹരോന്റെയും സഹോദരിയായ മി റ്വ്യാ മരണമടഞ്ഞു.

ജനറൽ ചാത്തൻസ്

(12-ൽനിന്നും തുടർച്ച)
 ഹൻ പ്രവർത്തകനാണെന്ന് അവരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നാണ് ചാത്തൻസിന് മനസ്സിലായത്. മേനോൻ അങ്ങനെ മനസ്സിലാവില്ലെന്നും മനസ്സിലായി. വിപ്ലവകാരികളാണെന്നു മനസ്സിലാവുക വന്നവർ ചോദിച്ചു:

നിത്യവധയാ ഏഴുപ്?
 ഞാനിവടെ. നെണെക്ക് കണ്ണില്ലേയാ?
 നിത്യതാപാ വരാത്തേ?
 ഇത്ര നേരത്തെ എന്തുടിനാഡാ വരേണ?
 പടക്കം കെട്ടേണ്ടോ?
 ഞാനിന്ന് നേരം മിണില്ലേയാ?
 പഞ്ചമൃതം കഴിക്കേണ്ടോ?
 സാധനം ഞോഡാ?
 പിന്നെ!
 എന്തുഡാ കൂട്ട്?
 ആറു കപ്പി ചാരായം, ഒരു കപ്പിറം, ഇരുപത്തഞ്ചു പൂവൻപഴം, ഒരു കിലോ പഞ്ചാര, പത്രങ്ങളു കൂട്ടി കളുട്ട്. അക്കുപ്പി റ്റീമിട്ട്. എല്ലാകൂടി ഒരാ കലക്ക്. തിയ്യ്. തിയ്യ്മാത രണ്ടാവില്ലേയാ?
 ബേസ്റ്റില്ല-ഇന്നത്തേ
 എന്താഡാ ഇഹകററ?-ഇപ്പ്
 പിൻകഴത്തിൽ കൊട്ടു പടി പ്രയോഗി ചുവത്തെ മാതിരിയെന്ന് വന്നവർ.
 ഇപ്പ് സദസ്സിന് ആഫപാനം കൊടുത്തു.

തെക്ക് പുതുഡാ!
 എല്ലാവരും ഏഴുന്നൂറുപ്പാൽ ചാത്തൻസ് ഇങ്ങനെ കൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

ഞാനില്ല.
 എങ്ങേഡാ?
 എനിക്കൊന്നുറങ്ങണം.
 എനിട്ട്?

പുലച്ചെ, കോട്ടയ്ക്കൽ ശുദ്ധ ആയുർവ്വേദസമ്പ്രദായമനുസരിച്ചുള്ള കരിമരുന്ന് പ്രയോഗം കാണണം.

എന്നാ ബടെ കെടന്നോഡാ!
 അതിരമുവു ചാത്തൻസ് സൂത്രത്തിൽ പോയി ചോറുകൂടി ഉണ്ടു. കൃത്യസമയത്തിന് ഉണക്കുകയാൽ കരിമരുന്ന് പ്രയോഗത്തിനു മുമ്പുള്ള പഞ്ചചാദ്യംകൂടി കണ്ടു.

ഉദയത്തിന്റെ വെളിച്ചം പരന്നപ്പോൾ അവൻസ് ഇപ്പിന്റെ പീടികയിലേക്കു നടന്നു. അവിടെ കണ്ട കാഴ്ച അവന്റെ മനം കളുപ്പിച്ചു. നിമപലക തലയിണയായി മുതലാളി നിലത്തു നിവന്നുകിടക്കുകയാണ്. സൂര്യൻ മുഖമായി. ഉദയം എന്ന അത്ഭുതത്തിനെതിരെ തുളുമ്പുന്ന ഉപബോധനസ്സും അതിന്റെ പ്രകീർണമായി മുഖമാകെ മാന്മാത്ത ഒരു മനുഷ്യാവസ്ഥയായി.

ഞാനറിവില്ല, ഭവാനെൻ മോമന ഗാനാലാപന ശൈലി!

-0-

ആരേയോശ്രമം

കൈതകുക്ക് തിരുവനന്തപുരം

കദളിരസായനം

ശരീരത്തിലെ ശുദ്ധാരങ്ങൾ ദൈനംദിനം നഷ്ടപ്പെട്ട്. ഓജസ്സും ഉന്മേഷവും നശിച്ചു. ജീവിതം മാനഭാഷയിത്തോന്നുന്നവർക്ക് ഏറ്റവും ഫലപ്രദം. ശരീരച്ചെട്ട്, ദാഹം, കൈകൾ കഴുപ്പ്, നഡികൾക്കൊരു വേദന, വരൾക്കൽ, കൃഷ്ണപ്പാക്കിണം, ആഹാരം പെറുപ്പ്, ഭയം, ദേഷ്യം മുതലായവ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം മാധുര്യമാത്രം.

ഒരു മാസത്തെ ഉപയോഗത്തിനുള്ള മരുന്നിനു വില രൂപം 20-00 അഞ്ചു രൂപാ മുൻകൂറായി അയയ്ക്കുക.

സ്ത്രീകൾ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി

മലയാളസിന്മാരോക്കത്തെ അതുല്യനായിരുന്ന ശ്രീ. സത്യൻമാസ്റ്ററുടെ ചർമവാൻ സത്യത്തിൽ എന്ന ത്രൈപ്രീക്കകതനെ ചെയ്ത മലയാള ചലച്ചിത്രവേദികളെന്ന യുഗതപം നല്ല കൊണ്ടു ഒരു യുവാവിനെപ്പോലെ ചലച്ചിത്രങ്ങളിൽ കഥാപാത്രങ്ങളെ തന്മയതപത്തോടെ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്ന സത്യൻമാസ്റ്റർ മരിക്കുക! അതെന്നിട സങ്കല്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതില്ല! അപ്പാത്തായിരുന്നു.

ശ്രീ. സത്യൻമാസ്റ്ററുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവികസഖിമായിരുന്ന ശ്രീമതി ജസ്സി സത്യനാണ് എന്റെ കാൽപ്പാൽ കാടിക്കിതച്ചെത്തിയത്. അപ്രതീക്ഷിതമായ ആ വേർപാട് ജസ്സിസത്യനിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രതികരണം ഞാൻ പെട്ടെന്നാലോചിച്ചുപോയി.

ശ്രീ. സത്യൻമാസ്റ്ററും ജസ്സിയും പ്രേരിച്ച വിവാഹം കഴിച്ചവരാണെന്നു വ

ജെസ്സിസത്യൻ

ഉറങ്ങിപ്പോയ വീട്ടിലെ ഉറങ്ങാത്ത തപസ്വിനി!

സത്യൻമാസ്റ്റർക്ക് അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല. ശ്രീമതി ജസ്സി, സത്യൻമാസ്റ്ററുടെ അന്ധാവന്റെ മകളായിരുന്നു; അങ്ങനെയൊരു അവർ പ്രേമബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടത്. സത്യൻമാസ്റ്ററപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തു നെൽപ്പാട്ടു ജോസഫ് സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. പക്ഷേ ഈ പ്രേമബന്ധം സത്യൻമാസ്റ്ററുടെ വീട്ടുകാർ ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. ഇതു അദ്ദേഹത്തിനെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ, ഇദ്ദേഹം കേരളം അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയുടേക്കു ചു് സത്യൻമാസ്റ്റർ സാദുവിടകളും പട്ടാളത്തിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് വീട്ടുകാരുടെ മനസ്സുമാറുകയും 1947-ൽ സത്യൻമാസ്റ്റർ തിരികെവ

ന്നു ജസ്സിയെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

കരമനയാറിന്റെ തിരുത്തലുള്ള തൃക്കണ്ണി പുത്തൻ ചെറുവീട്ടാകട്ടെ വീട്ടിലാണു സത്യൻമാസ്റ്റർ ജനിച്ചത്. ചെല്ലപ്പൻ, നേശൻ, ദേവദാസൻ, ജേക്കബ്ബ് എന്നീ സഹോദരന്മാർ സത്യൻമാസ്റ്റർക്കുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛനെയും ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല.

പട്ടത്തു പള്ളയംബ ഗ്ലാവിൽ ജയിംസന്റെയും ലിളിമയുടെയും മകളായിട്ടാണ് ശ്രീമതി ജസ്സി ജനിച്ചത്. ജസ്സി

ലീലാപിള്ള

ക് ജോജ്, ജോൺ എന്നീ സഹോദരന്മാരും ഡെയ്സി, ലീല എന്നീ സഹോദരിമാരും ഉള്ളത്.

സത്യൻമാസ്റ്റർ ജസ്റ്റിംഗ് വിവാഹാനന്തരം കറോൾ പട്ടണുള്ള ജസ്റ്റിംഗ് വീട്ടിലാണു താമസിച്ചത്.

കറോൾ കഴിഞ്ഞു സത്യൻമാസ്റ്റർ സബ് ഇൻസ്പെക്ടറായി ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചു. വയലാർ - പുനപ്ര സമരകാലത്തു സത്യൻമാസ്റ്റർ ആലപ്പുഴ സബ് ഇൻസ്പെക്ടറായി.

ലീലാപിള്ള

കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടെ ജസ്റ്റിംഗ് മരിക്കാൻ ഗാർമെൻറ് ഗേൾസ് ഫൈസ്കൂളിൽ ചേർന്നു ജോലി ചെയ്തു. സത്യൻ - ജസ്റ്റിംഗിനെയും മറ്റും പുത്രന്മാരായി ജനിച്ചത് പ്രകാരം സത്യൻ ജീവനും പ്രകാരം എം. എ. പാസ്സായിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചാമത്തെ വയസ്സുകാലത്ത് പ്രകാശിന കുട്ടിക്കുറവ് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടായി. കണ്ണാടി ഉപയോഗിച്ചുവെങ്കിലും കാഴ്ച പിന്നീട് കറേജിനി നഷ്ടപ്പെട്ടു. സത്യൻ ബി. എ. പാസ്സായി. വീട്ടിൽ കഞ്ഞിമോൻ എന്നാണ് ജസ്റ്റിംഗ്

യുടെ സത്യൻമാസ്റ്റർ സത്യൻമാസ്റ്റർ ജീവൻ എൻജിനീയറിംഗിനു മൂന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥിയാണ്. പ്രകാരം 23-ഉം സത്യൻ 21-ഉം ജീവൻ 19-ഉം വയസ്സു പ്രായമുണ്ട്.

ശ്രീമതി ജസ്റ്റിംഗ് വിട്ടുപോയതിനു ശേഷമുള്ള മൂന്നു മാസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. നോക്കു കീഴായിരുന്ന ജസ്റ്റിംഗ് എസ്. എസ്. എൽ. സി കഴിഞ്ഞു. കെ. ടെസ്റ്റിൽ കെ. നോളജി പാസ്സായതുകൊണ്ട് വിമർശന പരീക്ഷയിൽ ജോലി നേടുകയും സെവിംഗിനു വിട്ടുപോയതിനെത്തുടർന്ന് ജോലി നേടുകയും ചെയ്തു.

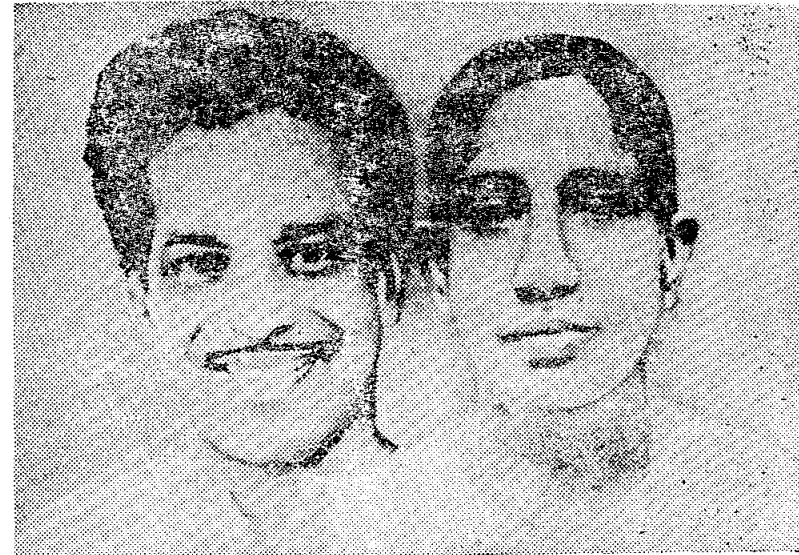
1951-ൽ സത്യൻമാസ്റ്റർ സബ് ഇൻസ്പെക്ടറുദ്യോഗം രാജിവെച്ച സിനിമാ ഗവേഷണ പോലീസിനാശയം ശ്രീമതി ജസ്റ്റിംഗ് വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന സത്യൻമാസ്റ്റർ വിട്ടുപോയതിനെത്തുടർന്ന് ജോലി നേടുകയും ചെയ്തു.

കഴിച്ച കിട്ടുവാൻ ശ്രീമതി ജസ്റ്റിംഗ് മക്കളും മറ്റും സത്യൻമാസ്റ്റർ കൂടേപ്പോയി താമസിക്കാൻ ആയിരുന്നു. സത്യൻമാസ്റ്റർ വിട്ടുപോയതിനെത്തുടർന്ന് ജോലി നേടുകയും ചെയ്തു. ജോലി നേടുകയും ചെയ്തു. ജോലി നേടുകയും ചെയ്തു.

ജസ്റ്റിംഗ് ഇല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസം ഉണ്ടെങ്കിൽ അന്നുതന്നെ സത്യൻമാസ്റ്റർ വിട്ടുപോയതിനെത്തുടർന്ന് ജോലി നേടുകയും ചെയ്തു.

പുക വലിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത സത്യൻമാസ്റ്റർ സ്റ്റേജം നിറഞ്ഞ ഒരു ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായിരുന്നു. ഭാര്യയെയും കുട്ടികളെയും ഇന്നുവരെ അദ്ദേഹം ഒരുമയോടെയും പെട്ടെന്നില്ലാത്ത വെളിയിൽ പോകുമ്പോഴൊക്കെ മക്കളെ ഉമ്മവെച്ചു സത്യൻമാസ്റ്റർ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതോടെയാണ് ഇപ്പോഴും ജസ്റ്റിംഗ് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു പോകാറുണ്ട്. വീട്ടിലുള്ളവർ എന്നാലോചിച്ചപ്പോൾ അപ്പോൾത്തന്നെ അതു വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്ന സ്വഭാവമാണെന്നു സത്യൻമാസ്റ്റർ ക്കു.

ഇരുപതുവർഷമായിരുന്ന സത്യൻമാസ്റ്റർ

സത്യൻ സഹധർമ്മിണി ജസ്റ്റിംഗും

തൃശ്ശൂർ പ്രാർത്ഥിച്ചതിനു ശേഷമേ എല്ലാത്താഴം ഷട്ടിംഗിനു പോകാറുള്ളൂ. സെററിൽ കറുപ്പുവേൾ തറയിൽ തൊട്ട് അദ്ദേഹം വന്നിടാം. ശ്രീമതി ജസ്റ്റിംഗും അതുപോലെ ഇരുപതുവർഷമായിരുന്ന സത്യൻമാസ്റ്റർ എന്താണു ഒന്നു വർഷം മുമ്പാണ് ബ്ലഡ് ക്യാൻസർ ബാധിച്ചതെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതറിഞ്ഞിട്ട് വെട്ടു മാസമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. ഭരണകൂട സിന്ധു എന്ന വീട്ടു നിർമ്മിച്ച അവിടെ താമസം ആരംഭിച്ചിട്ട് വെട്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞു.

തിരുവനന്തപുരത്തു് ഒരു തിയേറ്ററിൽ പണികഴിപ്പിച്ച മക്കളെ അതിന്റെ ചുമതലയേല്ക്കുകയായിരുന്ന സത്യൻമാസ്റ്റർ ഒടുവിൽത്തന്നെ ലക്ഷ്യം. ഇതിനു് അനുവാദത്തിനുള്ള അപേക്ഷകളൊക്കെ ഗവണ്മെന്റിനും കോർപ്പറേഷനും സത്യൻമാസ്റ്റർ തന്നെ കൈമാറുന്നതാണ് എന്നു് ജസ്റ്റിംഗ് പറഞ്ഞു.

വഞ്ചിയുൾ ഹരിജനം എന്ന വീട്ടിലാണ് എന്റെ താമസം. ശിവൻസ് റ്റു

ലിയോ ഉടമസ്ഥൻ ശ്രീ: ശിവൻസാറിന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചാണ് സത്യൻമാസ്റ്റർ ഞാൻ കാണുന്നതും പിന്നീട് ജസ്റ്റിംഗുമായി പരിചയപ്പെട്ടതും.

കടുബനാഥൻ നഷ്ടപ്പെട്ട സിന്ധു ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. എത്ര സ്വത്തുണ്ടെങ്കിലും സത്യൻമാസ്റ്റർ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ആ ഊണിപ്പോയ വീടിനെക്കുറിച്ചു ക്ഷമപാർ എന്റെ കണ്ണിൽ ഇപ്പോഴും കണ്ണിൽ നിറഞ്ഞു പോകുകയാണ്...

വിധിയുടെ ക്രൂരതയെ ശപിക്കുകയല്ലാതെ നമുക്കെന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും?

—0—

അടുത്തലക്കത്തിൽ

കുമാരി ലാൽകർ
അസാമാന്യശക്തിയുള്ള ആ യുവപ്രതാപിയെക്കുറിച്ച്
മിസ്സിസ് നളിനിശ്രീധരൻ എഴുതുന്നു.

വൈക്കം മുഹമ്മദുബഷീറിന്റെ

ഓമ്മയുടെ അറകൾ

ആഗസ്റ്റ് 14-ാം നു മുതൽ ചന്ദ്രിക ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധീകരണമാരംഭിക്കുന്നു

ഓമ്മയുടെ അറകൾ ആത്മകഥയാണോ?

അതോ യാത്രാസ്മരണകളോ?

നോവലോ, ചെറുകഥകളോ?

എന്താണ്

അതെപ്പറ്റി ബഷീർതന്നെ പറയുന്നു

“ഇതിൽ എല്ലാമുണ്ട്. ആത്മകഥ, മതം, യാത്രാസ്മരണകൾ, ഫിന്റേസിലും ബഹളം, പേരുകാണൽ, മോഷണം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ തുടക്കം അവസാനം എല്ലാം...”

കാർമ്മികളുടെ അറകളെയും മററനേകം കലാസൃഷ്ടികളെയും വായന ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ മുഴങ്ങാതിരിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ കോപ്പി ഏജൻസിന്റെ കയ്യിൽ സുരക്ഷിതമാക്കുകയോ ഉടൻ വരിക്കാരനായി ചേരുകയോ ചെയ്യുക.

പരസ്യങ്ങൾക്കും കോപ്പികൾക്കും എഴുതുക:

മാനേജർ,

ചന്ദ്രിക ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്,

പി. ബി. നമ്പർ 64,

കോഴിക്കോട്-1,

കേരളം.

വരിസംഖ്യ നീക്കം

ഒരു വർഷത്തേക്ക് രൂ. 10-40

ആറുമാസത്തേക്ക് രൂ. 5-20

മൂന്നു മാസത്തേക്ക് രൂ. 2-60

ബാലലോകം

നറുങ്ങുകഥകൾ

“മെയ്ഡ്”

വിദ്യസ്ഥലത്തുനിന്നു വന്ന എന്റെ സ്നേഹിതൻ, അവൻ കൊണ്ടുവന്ന സാധനങ്ങൾ എന്ന കാണിക്കുകയായിരുന്നു. കൈയിൽ ഒരു പേനയെടുത്തു, സ്നേഹിതൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു:

ഇതു കണ്ടോ, പേന. ഈ അമേരിക്കൻ മെയ്ഡാണ്.

ഈ സൂട്ട് കെയ്സ് കണ്ടോ, ജപ്പാൻ മെയ്ഡാണ്. ഒരു പെന്റഗ്രാഫ് അയച്ചുതന്നതാ.

ഈ ക്യാമറ കണ്ടോ, വെസ്റ്റ് ജർനി മെയ്ഡാണ്.

ഈ വാച്ച കണ്ടോ, എച്ച്. എം. ടിയുടോ, സ്പ്രിങ്ക് മെയ്ഡ്.

എന്നീക്കു ചോദ്യങ്ങളെന്തെന്തോന്നി. നീ, നിയെന്തിന്റെ മെയ്ഡ് ആണ്?

“രജ്യസ്ഥേറം”

ഒരു സന്ദിഗ്ദ്ധ ഘട്ടത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു രക്ഷക്കാരൻവേണ്ടി, തന്റെ എല്ലാ സുഖഭോഗങ്ങളെയും വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അതെന്തിന്? സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന ജവാന്റെ കഥയാണു സിനിമയിലാക്കുന്നത്. ദേശപ്രേമിയായ നായകൻ ഇതിൽ ജവാന്റെ വേഷമിടുന്നു.

ജവാൻ അത്യാസന്നനിലയിൽ കിടക്കുന്ന രോഗാണിനി. ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞു:

ചൈതന്യമുറപ്പായേറിയ സന്ദർഭമാണിതു്; ദേശപ്രേമം കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന സ്വഭാവത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയണം, “ഈ പു

ണ്ഡെണ്ണിനെ യെന്നിക്കൊന്നുവെക്കണം. എന്റെ അന്ത്യാഭിലാഷമാണിതു്.” നായകൻ പറഞ്ഞു:

അതൊക്കെശരി. പക്ഷേ, മണ്ണിനെ യുദ്ധവെക്കാനെന്നിരിക്കുവതു, ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞു. അതിനാണോ വിഷമം.

ചാരനിറത്തിലുള്ള പ്ലാസ്റ്റിക് പൊടി പോലേ.

—സി. പി. സുഭാഷ്, കക്കാട്ട്

—0—

വംഗരാജ്യത്തിന്റെ ശബ്ദം

—നളോട്ടിൽ ചന്ദ്രശേഖരൻപിള്ള

പത്രത്തിലെപ്പോഴും കാണുന്നു ഞങ്ങളി

വംഗരാജ്യത്തിലെ വാത്സ.

നിറം കരളമായ കണ്ണി പൊഴിക്കുന്ന

മന്ത്രിയെ ഗ്ലാസ്സിൽ ചിത്രം

നൽകിയിട്ടുണ്ടാകുന്ന മാനസികതകൾ

കണ്ണിയിലായ നില്പു.

ബഗ്ഗാദേശിലെ ധീരസഖാക്കളെ!

ഭാവുകമോഹത്തുണങ്ങാൻ.

സത്യവ്യയംവുമിതിയും ന്യായവും

ശാശ്വതമാകുമിപ്പോതിൽ

എത്രസഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും പാപവാൻ

സന്നദ്ധതയോടെ നീക്കം

വംഗരാജ്യമോചനം ചെയ്യുന്ന

നാളെയെന്തിനും നേരം

എന്നിലു മീതെ മുഴങ്ങട്ടെ നിത്യവും

വംഗരാജ്യത്തിന്റെ ശബ്ദം!!

—0—

മുനം

വിവാഹദിവസം വന്നെത്തി. നാഗരാജൻ ഒരു കഷണം മരത്തിന്റെ പട്ടിണി എടുത്തു. അതിൽ സോദാരമന മനസ്സിലാക്കാത്ത ഭാഷയിൽ എന്തെങ്കിലും എഴുതിയിരുന്നു.

"അച്ഛ! ഇതു കൊണ്ടുപോയി ഒരു അരുവിയിൽ ഇട്ടിട്ടു വരണം."

നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന സോദാരമൻ അപ്രകാരം ചെയ്തതടങ്ങി.

"എന്താണിത്? നീക്കം വഴി തെറ്റിയിരുന്നോ? എന്തു കോട്ടാർത്തിലാണു വന്നു ചേർന്നത്? ഇശ്വരഭാ, ഇതെന്തൊരു മറിയമായി!"

അമ്പരന്നുനില്ക്കുന്ന സോദാരമനെ രാജവേഷത്തിൽ വന്ന നാഗരാജൻ അകത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

അങ്ങിനെ രാജാചരിത്രമായ പ്രൗഢിയോടുകൂടി വരുന്ന കൂട്ടരും വെളിച്ചത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. ആർഭാടപൂർവ്വം നടന്ന വിവാഹച്ചടങ്ങുകൾക്കുശേഷം നവദമ്പതിമാർ അവർക്കായി നർത്തനത്തോടു കൂടെ പണികഴിപ്പിച്ച കോട്ടാരത്തിൽ താമസമാക്കി.

എന്തൊരു കഴിഞ്ഞില്ല വിധി അവർക്കുതീരായി പോരാടാൻ തുടങ്ങി. നാഗരാജന്റെ നാഗപത്നിമാർ രാഗത്തെത്തി, നാഗരാജനെ കാണാതായ നാൾ തൊട്ടു അവന്റെ പട്ടമഹേഷിമാർ ദുഃഖിതരായി നാഗലോകത്തു കഴിഞ്ഞുപോന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ മനുഷ്യരൂപം പുണ്യ ചുറ്റിക്കറങ്ങി കാര്യം ഗ്രഹിച്ചു. നാഗരാജനെ അവന്റെ ഭാഗ്യലോകത്തിലായ ഹിമലിൽ നിന്നു വിടങ്ങുകയാൽ നന്നെ അവർ നശിച്ചു. ഒരു വർഷം സ്മിതരൂപം പ്രാപിച്ചു. നാഗരാജൻ പണ്ടു ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന തങ്കപ്പാത്രങ്ങളിൽ ചിലതെടുത്തുകൊണ്ടു തിരിച്ചു. അവ കാണുമ്പോൾ പഴയ കാലത്തിന്റെ രാജാവായിരിക്കുമോ?

അവർ ഹിമലിന്റെ കോട്ടാരത്തിൽ പാത്രം വിട്ടുപോയ ഭാവത്തിൽ എത്തി, നാഗരാജൻ പുറത്തുപോയിരിക്കുന്ന സമയം. സ്വപ്നപാത്രങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരായി

യ ഹിമൽ ഒരു വലിയ തൂക്കുകോട്ടത്തു അവ വാങ്ങി.

നാഗരാജൻ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ താൻ വാങ്ങിയ വിശിഷ്ടസാമഗ്രികൾ അവർ ഭർത്താവിനെ കാണിച്ചു തന്ന വിഷയം കിട്ടുവാൻ നാഗപത്നിമാർ ചെയ്ത തന്ത്രമാണിതെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അയാൾക്കു വിഷമമുണ്ടായില്ല. അയാൾ കോപാകുലനായി പാത്രങ്ങൾ തപ്പിച്ചു തവിട്ടുപോയിയെടുത്തു.

"ഹിമൽ! നീ കരുതി ഇരിക്കണം. നമ്മെ ചതിക്കുവാനായി ആരോ കാണിക്കുന്ന വിദ്യകളാണിതെന്നു മാത്രം നീ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി."

ഹിമൽ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാതെ പകച്ചിരുന്നു.

ഈ വിദ്യ ഹമിച്ചിട്ടുള്ളത കണ്ടപ്പോൾ നാഗപത്നിമാർ വീണ്ടും കൂടിയ

നാഗരാജൻ പീറ്റിച്ചു

നാഗനരേന്ദ്രനാഥ്

ലോചന ആരംഭിച്ചു. മറ്റൊരാളെത്തി അരങ്ങത്തിറങ്ങുവാൻ അണിഞ്ഞതടങ്ങി. ഇത്തവണ ചെറുപ്പകുത്തിപ്പെണ്ണിന്റെ വേഷത്തിലാണു ഇവർ ഹിമലിന്റെ കോട്ടാരത്തിലെത്തിയത്.

"ഞാൻ എന്റെ ഭർത്താവിനെ കാണാൻ വന്നതാണു" ചെറുപ്പകുത്തിയായ നാഗരാജൻ എന്റെ ഭർത്താവാണ്."

ഹിമൽ ചൊല്ലി "നിങ്ങൾ എന്തു സംഭവമാണു പറയുന്നതു? അദ്ദേഹം സോദാരമൻ എന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ മകനാണു, അദ്ദേഹം രാജകുമാരിയായ ഏതെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ച് ഇവിടെ താമസിക്കുകയാണ്."

"നിങ്ങൾ വഞ്ചിതയായിരിക്കുന്ന രാജകുമാരി അദ്ദേഹം ജാതിയിൽ ചെരുപ്പിച്ചു.

കത്തിയാണ്. ബ്രാഹ്മണനല്ല; നിങ്ങളുടെ വിധി അതായിരിക്കും."

"അതിനെ നാണു" തെളിവു?"

"അതോ? ഞാൻ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യാനുള്ള പാതകൊണ്ടുള്ള താക്കം നിർമ്മിച്ചു. അതിൽ മുങ്ങാൻ പറയൂ. ബ്രാഹ്മണനാണെങ്കിൽ തലവരയും മുങ്ങാൻ കഴിയില്ല. അല്ലാത്തവർക്കു പൊങ്ങിക്കിടക്കും."

പുറത്തു പോയി മങ്ങിയ നാഗരാജൻ, കോപം കൊണ്ടു വിരോധം കാണിക്കുന്നതാണു നേരിട്ടത്.

"വന്ദോ, വഞ്ചകൻ!"

അവർ അങ്ങിനെയൊണ് അന്നു തന്റെ ഭർത്താവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തത്.

"നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണനാണെന്നു പറഞ്ഞു എന്നെ ചതിച്ചില്ലേ? ഒരു ചെറുപ്പകുത്തിയാണെന്നു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ—"

കർശനമായി നിലനിൽക്കുന്ന നാഗരാജനോടു ഒരു പരീക്ഷണത്തിനൊരുങ്ങാൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

"വത്ര! ഈ താഴ്വരയിൽ മുങ്ങി അങ്ങയുടെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കാമോ?"

നാഗരാജൻ പരീക്ഷണത്തിൽ ഇറങ്ങി. കാൽ മുങ്ങിയപ്പോഴേ കഴിഞ്ഞിന്നു ഒരു വലിയ അനുഭവപ്പെട്ടു. സംഗതി മനസ്സിലാക്കിയ നാഗരാജൻ വീട്ടിലേക്കു ചെന്നു.

"പോരാ ഹിമൽ?"

"പോരാ ഇനിയും...."

മുട്ടവരെ മുങ്ങി, അവരെ മുങ്ങി; മാറുവരെയായപ്പോൾ, നാഗരാജൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. "നിനക്കു വിശ്വാസമായില്ലേ ഹിമൽ?"

"ഇല്ല—ഇനിയും, ഇനിയും...."

തല വെള്ളത്തിൽ താഴ്ന്നുകഴിയാമായി.

"മതി. എനിക്കു ബുദ്ധ്യമായി." എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു ഹിമൽ അതാളുടെ തലമുടിത്തുറയിൽ അളിപ്പിട്ടിട്ടു കൈയിൽ ഒരു പിടി തലമുടി മാത്രം അവശേഷിച്ചു. അങ്ങിനെ നാഗരാജൻ അയാളുടെ ഭർത്താവിനെ വീണ്ടുകിട്ടി.

അറിയിപ്പ് കാലിപ്പൻ

- 1) യാതൊരു വിധത്തിലുമുള്ള ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഏക ജന്തുവാണു ജിറാഫ്.
- 2) ഇറാഖിലെ ആദ്യത്തെ ഏറ്റവും മഹാനായ ചിത്രകാരൻ ഗിറ്റോ (Gitto) ആണ്.
- 3) പകുതിയുറപ്പിലും പകുതി ഏഷ്യയിലുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന നഗരമാണ് ഇസ്ലാംബദ്.
- 4) ഇൻഡ്യൻ യൂണിയൻ വിസ്തീർണ്ണം: 12 69 640 ചതുരശ്രമൈൽ ആണ്.
- 5) നാഷണൽ ലൈബ്രറി (ഇൻഡ്യ) യുടെ ആസ്ഥാനം കൽക്കത്താണ്.
- 6) ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും നീളം കൂടിയ റോഡ് ഗ്രാൻഡ് ഷിറോഡ് ആണ്.

സമ്പാദകർ:
കൃഷ്ണകുട്ടി കെ. കെ.
രാമനാട്ടി.

—0—

ഉണ്ണിയും കൂട്ടരും

—വി ബാലസുബ്രഹ്മണ്യൻ

തേക്കത്തൊടിയിലെ മാവിന്റേൻ ചക്കമെന്താ യെത്രെണ്ണ!!
മാവിൻ കൊമ്പിൽ കായ്തുളള!!
നാവിൻ തുമ്പിൽ കൊതിതുളള!!
തേക്കൻ കാരോറായോനി,
ചക്കമെന്താ വിഴത്തുനി.

ദുഃഖത്തായ ഹിമൻ താൻ വീഡിയോ പഴിച്ചു നാൾകഴിച്ചു. സമുപത്തു കൂട്ടം പാവങ്ങൾക്കു ദാനം ചെയ്തു ഒരു പസ്പിനിഷയപ്പെട്ട ജീവച്ചു സണ്ണിത്തിലുണ്ടാക്കിയ ഒരു ആട്ടുകല്ല് കഴവയും മാത്രം അവർ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു.

—0—

രാധാദേവി—മാലേലിക്കര മഹേശ്വര ഗുണകലാലയത്തിലെ ഒരു കൊച്ചു നാടകി. കൊല്ലം ട്രാൻസ്ഫോർട്ടാഫിസിയിലെ ഒരു ജീവനക്കാരനായ ശ്രീ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പുത്രിയാണ് ഈ ബാലിക.

ചക്കമെന്താ വിഴത്തിട്ടാൽ ചക്കയുമായ തമാമുണ്ണി! തത്തിനടക്കം തിങ്ങ, വാ! കൊത്തിത്താഴെയിട്ടു മാങ്ങ. കൊത്തിത്താഴെയിടാമെന്നാൽ തത്തിരികഥകൾ പായാത്തോൻ! അണ്ണാൻകണ്ണ, പൂവാലാ! കണ്ണേ തല്ലിയൊഴുത്തു. തല്ലിത്താഴെയിടിലെന്നാൽ കല്ലുകൾ കൂരുമുരൈനിയുംത്തൻ!!

—0—

കൂടിയാട്ടം

(19-ൽ നിന്നും തുടർച്ച)

നിലാവു പരന്നുകഴിഞ്ഞു. ഈതപ്പ നല്ല പിന്നിൽ ചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചുനില്ക്കുന്നു. മിമിഷങ്ങളോളം അവർ മിഷിയില്ല. മിൻ നറുക്കിയിരുന്ന കൈകൾ നിശ്ചലങ്ങളായി. എന്താ അഗ്രാധമായി ആലോചിക്കുന്നപോലിരുന്നു, അതോ അയാളുടെ സ്വരം പൊതുവെത്തോ എന്നു ശ്രദ്ധിക്കുകയുണ്ടോ?

"ദേവനീ" അയാൾ വീണ്ടും വിളിച്ചു. "എന്താ..."

വിളിക്കുകയോണ്ടു് മുഖമുറത്തി നോക്കി.

"നിങ്ങൾ ചേട്ടൻ മുതിയുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ഇപ്പോഴൊന്നും തീരാത്തമട്ടാ. കക്കിടകത്തിലു് ഉച്ചയിരിക്കുന്നു. മഴപെയ്യാൻ തൊടങ്ങിയാണത്രേവരം തോതുമോ ദേവനീ..."

അവർ കേൾക്കാത്തപോലും നടിച്ചു് അടക്കലേയ്ക്കു നോക്കി. മിന്നാമിന്നങ്ങളുൾ സിറോ വോർട്ടുവൾബുമായി പാറി സഞ്ചിക്കുന്നു.

"പറക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ" ദേവനീ ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു.

ചിറകുണ്ണങ്ങൾ ചട്ടിയിലിട്ടു് ഉറച്ചു് വെള്ളം പാറിക്കിട്ടെത്തു് വീണ്ടും വെള്ളം ഒഴിച്ചു.

"ദേവനീ" മായവൻ മുന്നമളം വിളിച്ചു.

അവർ ചട്ടിയുമെടുത്തു് കൂരയിലേയ്ക്കു കടക്കുൻ തയ്യാറായി. മായവന്റെ മേത്തുകൂടെ കണ്ണുകൾ ഒന്നഴിഞ്ഞു് പോകാനായി ഭാവിച്ചു.

"എന്തിനാ വന്നു്...?"

ഒന്നുമറിയാത്തപോലുള്ള സംസാരം നടപ്പു കൊള്ളു. നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടെ എന്നു ചോദിക്കാൻ നാവെടുത്തെങ്കിലും ചോദിച്ചില്ല.

നീങ്ങിനിന്നു് കൈത്തണ്ടമേൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്ന മറുപടി. അല്പം നാടക യാചനം എന്നൊരേറ്റുമാ.

"വന്നിരിക്കുന്ന" കാച്ച സംസാരിക്കാൻ കൈതീങ്ങേണി. അത്ര തെറ്റാണോ ദേവനീ..."

നേത്രചികിത്സയ്ക്കു്

എം. വി. ജയൻ

(Eye Specialist)

കണ്ണുവൈദ്യശാല

ഇരവിപേരൂർ P.O; തിരുവല്ല, കേരളം

അലിയുന്ന കൽക്കണ്ടമധുരം സ്വരത്തോടു കൂടിയുണ്ടാവുൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

"അല്ലെല്ലം നിങ്ങളൊരാളെ കൊതിയൊ. പെൺകൊതിയൻ. ഫാക്ടറിലെ പെണ്ണുങ്ങൾ പറയുന്നതു് നിങ്ങളെപ്പറ്റി. എന്റെ കൂട്ടുകാരികളാ അ പറയ. ആ ഭാരതി പറയ. നിങ്ങളുടെയൊടിയിലിരിക്കാറുണ്ടത്രെ അമിടത്തുണ്ടു പോലുമ്പോഴൊ തൊടേലു് നല്ലൊരുണ്ടത്രെ. സ്റ്റോറിലു് ചെന്നാലാ ഫാലിളക്കം. നിങ്ങളു് ഭയക്കുന്ന നാ ഭാരതി പറയണം — പെല്ലുക്കുട്ടിയെ ഇന്നാളു് നിങ്ങളു് ആട്ടു് കിട്ടിയല്ല... ആ കാമ്യം ഇവരോടൊക്കെ പാട്ടാ..."

അയാൾക്കു ചിരിവന്നു ചെല്ലുകക്കൂട്ടിയത്രെ പെണ്ണിന്റെ കന്നായ. അവളെ അവഗണിച്ചുരുന്നു. ചെരപൊന്തിയ കറുത്ത മേനിയെ ഇഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവളുടെ അഭിലാഷങ്ങൾ തലോലിക്കുപ്പെടാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് അയാൾ കെട്ടുവനായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

കയ്യിലെ തലോടൽ നിർത്തിയിട്ടുകയ്യിന്റെ ലാളന, തടവൽ, ക്രമത്തിൽ ഉയന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ, മുഖം, ശരീരമാസകലം തീക്ഷണ്യത്തിനടുത്തു തികയാനിരിക്കുന്നവളുടേതുപോലിരുന്നു ചുവപ്പുനിറം, ഒരു വല്ലാത്ത തിളക്കം, പെട്ടെന്നുണ്ടായ ചുട്ടു്.

ദേവനീ പറഞ്ഞു:

"എന്റെ കയ്യിലൊക്കെ ചിതമ്പലാമമതു് വീർന്നുവന്നുണ്ടു് നിങ്ങൾ തെണ്ടു് പെണ്ണിന്റെ ജന്മസ്ഥിമാല വാണു. ആണിന്റെ സാമീപ്യം കൊതിക്കുന്നു"

ണ്ടെങ്കിൽക്കൂടി എത്രവെണ്ണം ഇത്തരം ത്തിൽ ഇങ്ങനെയെ സംസാരിക്കു്.

ഒത്ത മറുപടി രണ്ടിടത്തും തൊടാത്തതു താലണമെന്നറിയാം അയാൾക്കു പരാശരണവാൻ തീർക്കും.

"ദേവനിയുടെ കണ്ണിലുണ്ടല്ലൊ മിൻ ചിതമ്പല..."

പിടികിട്ടാത്ത ഭാഷയായതിനാൽ ഉത്തരമില്ല. തക്ക സന്ദർഭം.

മായവനവളെ പെട്ടെന്നു് ആശ്ശിപ്പിച്ചു വിരപ്പുപൊടിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന കവിളിൽ അർത്തി ഉമ്മവെച്ചു. ഒരു വല്ലാത്ത കിതപ്പോടെ അവർ പറഞ്ഞു:

"അയ്യോ ഇതെന്താണു്. എന്നെ വിട്ടു തൊടാൻ പാടില്ലാണിരിക്കണ സമയാ..."

അയാൾ വിട്ടില്ല. പിടികൂറുകി അരിശത്തോടെ ശാസിച്ചു.

"നിന്റെ മുടിഞ്ഞ നന്നു."

അവളുടെ ഭാരോ ചലനത്തിലും വഴങ്ങുന്ന ഭാവം. എന്നുണ്ടും സംസാരത്തിൽ എരിപ്പു പ്രകടം.

"ചേട്ടൻ വരണ്ട നേരായി. കണ്ടാൽ രണ്ടിനേം കൊന്നു കഴിച്ചുമുട്ടും ചേട്ടൻ."

"പേടിപ്പാറത്താടി..."

അതൊരാളോശമായിരുന്നു, പെട്ടെന്നു കോപമടക്കി അനന്യവാക്കിലേക്കു കടന്നു.

"ഇബ്ബന്ന നോക്കൂ കാണാം കൊച്ചുണ്ണി ചുട്ടു കത്തിച്ചിറങ്ങണം. അപ്പൊ തൊന്നു" പോയേക്കാം."

അവളാ വാക്കു കേൾക്കാൻ കൈതീക്കു കയറിയതെന്നോ? അങ്ങനെ തോന്നും ഭാവം കണ്ടാൽ.

ലോകം നിലാവന്റെ കളിർപ്പർശമേററു നിർവൃത്തിപ്പുണ്ടു കിടന്നിരുന്നു.

മായവൻ ഓർത്തു; താൻ കൊച്ചുണ്ണിയുടെയും മുതിയുടെയും ലോകത്തിന്റെ തടനയും കണ്ണു വെട്ടിച്ചു സുഖത്തിന്റെ മേഖലയിൽ മേഞ്ഞുനടക്കുന്നു.

തെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കച്ചവടത്തിന്റെ കഥ

(19-ൽ നിന്നും തുടർച്ച)

ഇങ്ങിനെ എത്രയത്ര ശാന്തമാകുക കഥകൾ!

ബോംബെയിലെ വേശ്യാലയങ്ങളിൽ പോലീസിന്റെ 'റെയ്ഡി'ല്ലാത്ത ദിവസങ്ങൾ വിരളമാണു്. മൊട്ടായിൽ പ്രായപുത്തിയാകാത്ത പത്രാണിനും പതിനാലിനുമിടത്തുള്ള ഇരുപതും മുപ്പതും പെൺകുട്ടികളെ അവർ കണ്ടു പിടിക്കാറുണ്ടത്രെ. ഈ കൊച്ചുപെൺകുട്ടികളെയും വില്പന നടത്തുന്നതു് ചെറിയ ബീഡിസി ഗററുകൾക്കുൾ, സൈക്കിൾക്കോപ്പുകൾ, കാപ്പിക്കുൾ, ചുട്ടുകുട്ടികൾക്കുൾ എന്നിവയുടെ നടത്തിപ്പുകാരാണെന്നു് പോലീസുകേന്ദ്രങ്ങൾ പറയുന്നു. രാജ്യത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നഞ്ചരിക്കുന്ന സന്യാസിമാരിൽ ചിലരും ഏജൻമാരായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ഇക്കാകളും പട്ടാളക്കാരും വർളമല്ലത്രെ.

(തുടരും)

—0—

അവളുടെ കനത്തുവിടിയ സ്വരം അപാരതയിൽ നിന്നെന്നോണം കേട്ടു.

"ഒരു ഉത്തപ്പൻ താടി..."

"എവിടെ..." കിതപ്പിന്റെ ചങ്ങലകൾക്കൊണ്ടു വാക്കുകൾക്കു നിങ്ങൾ ചുയാനും;

"ഞാൻ തന്നെ. നിങ്ങളുടെ ദേവനീ..."

"ദേവനീനി പറക്കുകയാണോ?"

"അതെ, ഞാൻ പറക്കുന്നു. പറന്നുകൊണ്ടുയിരിക്കുന്നു."

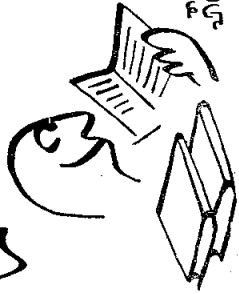
എല്ലാം മറക്കുന്ന ആ മന്ത്രയിൽ അയാൾ അവളുടെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു:

"പക്ഷേ, ദേവനീ ഞാൻ ഒഴുകുകയാണു്. എന്റെ സമസ്തവും ഒഴുകുകയാണു്..."

—0—

അളവുകോലുകൾ

ഓ! ആഴ്ചയിൽ കവിത,
ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?
ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?

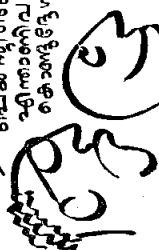

അതെല്ലാം ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?
ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?

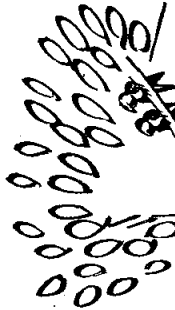

അതെല്ലാം

ഓ! ആഴ്ചയ്ക്കു അമ്പാ?
ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?
ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?

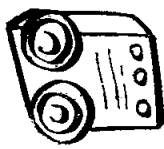
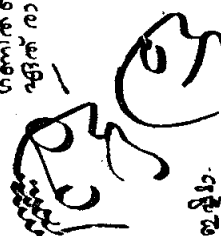
അതെല്ലാം ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?
ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?

അതെല്ലാം ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?
ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?

—അരവിന്ദൻ

ഇതാണോ ശാസ്ത്രീയ
സംഗീതം! ഇതിൽ
ഗംഗിതമെല്ലാം അമ്പാ?
ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?

അതെല്ലാം ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?
ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?

അതെല്ലാം ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?
ചിന്താശിഖിതമെല്ലാം അമ്പാ?